

Ankara Başkent Olalı Böyle Bir Cemaat Görmedi!
Marifet Derneği'nin Tertibiyle, 16.000 Kişinin İştirakiyle
ve Cübbeli Ahmet Hocaefendi'nin Konuşmasıyla
Muhammed Bahauddin Şah Nakşibend
(Kuddise Sirruhu) Hazretleri Yad Edildi!

M.İSLAMOĞLU'NUN RASÛLÜLLAH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) EFENDİMİZ'İN CİNSEL GÜCÜNÜ DİLİNE DOLAYARAK YAPTIĞI TAHRİBATI CHARLIE HEBDO BİLE YAPAMADI —04—

RÛMÎ TAKVİME GÖRE MART AYININ (17 Mart Salı - 18 Çarşambaya Bağlayan) İLK ÇARŞAMBA GECESİ BİR SENELİK BELÂLARDAN KORUNMAK İÇİN OKUNACAK SÛRE ve ZİKİRLER —80—

Düşmandan İntikam Almak İçin Hergün 630 Kere Okunacak İsm-i Şerîf ve Duası —92—

SÜNNETİ İNKÂR KÜFRE GÖTÜRÜR —42—

ÜMMETİ KUŞATAN YİRMİ TEHLİKE —47—

MEHMET ŞEVKET EYGİ

KADIN NEDEN REİS OLMAMALIDIR? —62—

ERKEKTE KADIN ÖZENTİLİĞİ —67—

SEMA MARAŞLI

ÇANAKKALE DESTANINDAN ALTIN SAYFALAR —26—

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EHL-İ SÜNNET'İN İHYASI —54—

SEYFİ ŞAHİN

FEMİNİSTÇİLİK (!) —52—

PROF. DR. ORHAN ÇEKER

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN ÖRNEK KİŞİLİĞİ ve AHLÂK-I HASENESİ —20—

RESUL BÖLÜKBAŞ

HAFIZAMIZI ONARMAK: BABAESKİ MÜFTÜSÜ ALİ RIZA EFENDİ'Yİ HATIRLAMAK! —70—

MUHSİN MERİÇ

HİZBULLAH İLE İSRAİL'İN REKLAM ARASI —59—

İRAN DEVRİMİ ŞEYTANIN HİZMETİNDE —60—

MUSTAFA ÖZCAN

HAMİDULLAH'IN "İSLAM PEYGAMBERİ" KİTABI NIÇİN OKUNMAMALI —30—

ALİ EREN

ŞIRNAK VİLAYETİNİN ADI NEREDEN GELİYOR —70—

NAMIK AÇIKGÖZ

EDİTÖRDEN

Her sene 18 Mart'ta Çanakkale'de şehid olan o kahraman ecdadımızı hayırla yâd ederiz. Lakin onları doğuran, büyüten ve onlara şehâdet ruhunu aşıl原因 cephe gerisindeki gizli kahramanları, eli öpülesi yiğit anneleri pek hatırlamayız. Oysa o anneler, gözleri gibi bakarak büyüttükleri ciğerpâresi olan evlatlarını, bir daha geri gelmeyeceklerini bile gözlerindeki yaş da yüreklerine akıtarak, saçlarına kına yakıp cepheye göndermişler. Biri Osman'ını, diğeri Hüseyin'ini, bir başka anne ise Hasan'ını din, vatan ve mukaddesat uğruna seve seve feda etmişlerdir.

İşte bu yiğit fedakar annelerden biri:

Bilecik İstasyonu'nda bir askerî tren harekete hazır vaziyette, artık son hazırlıklar yapılmaktaydı. Trenin tam karşısında, kapısı açık kırk beşlik bir vagonun hizasında bir karaltı var, sanki oraya mihlanmış vaziyette öylece duruyor. Bir komutan bu karaltıyı merak edip ne olduğunu anlamak istedi. Önce onu nöbet bekleyen bir asker zannetti ama yanına yaklaştığı vakit, beli sanki rükuda gibi bükülmüş, elindeki asaya dayanmış, sırtında ise bir torba olan yaşlı bir nine olduğunu gördü. Evladını cepheye göndermek için uğurlamaya gelmiş bir anne...

Hava yağmurlu olduğu için başındaki örtüsü ıslanmış, çenesine, şakaklarına yapışmıştı. Şimşek çaktığı zaman meydana gelen ışıkla ortalık aydınlanınca, yaşlı kadın gözlerini vagonlara çeviriyor, sanki birini arıyordu. Dedi ki:

- Ana bu yağmurun altında kimi bekliyorsun?
- Oğlum Hüseyin'im yoldu edeceğim de onun için burdayım.
- Oğlun kimdir, nerelidir?
- Söğütün Akgünlü köyünden Osmancığın ana yatağından Mahmud oğlu Hüseyin.
- Çağırayım mı, görmek istiyor musun?
- Çok iyi olur evladım. Ona bir iki çift lafım olacak, zahmet olmazsa çağırır, sana duâ ederim.

Komutan vagona koştu, askerin künyesini okudu. Vagondan biri

- Emret komutanım, Ben Mahmud oğlu Hüseyin, Söğüt. Akgünlü'den!

- Gel oğlum, anan gelmiş seni görmek istiyor! Asker hemen vagondan atladı. Muhtereme validesinin yanına koşarak gitti. Hürmetle elini öptü, sarılıp kucaklaştılar. Yaşlı ana ciğerpâresi oğluna sıkı sıkı sarıldı. Onu bir defa daha öptü, kokladı. Sonra yüz hatları keskinleşti, kaşları çatıldı, gözlerini oğlunun gözlerine dikerek dedi ki:

- Oğlum, Hüseyinim bak beni iyi dinle! Baban Dömeke de, dayın Şıpka da, abilerinse sekiz ay önce Çanakkale'de şehit düştüler. Son yiğidim, yongam sen kaldın. Eğer minarelerden ezan sesi kesilecekse, caminin kandilleri sönecekse, öl de geri dönme, yoksa sütüm sana haram olsun! Eğer yolun Şıpka'ya uğrarsa dayının ruhuna Fatıha okumayı unutma! Haydi oğul, şimdi Allah yolunu açık etsin!..

Hüseyin bu sözleri saygıyla dinledikten sonra annesinin elini tekrar hürmetle öptü ve komutanını da selamlayıp kalkmakta olan trene bindi.

Komutan konuşulanları duymuştu. Yaşlı kadının ailesindeki bütün erkeklerin şehid olduğunu ve son yongasını da böylesine cepheye uğurladığını işitince şaşırılmıştı. Yaklaşarak o yiğit anaya sordu:

- Ana demek ki sizin soyun erkekleri hep şehit oldu öyle mi?

- Yalnız bizim soy değil oğul. Elli yıldır köyümüzün mezarlığına erkek gömülmedi.

Hep cephelede şehid düştüler. Yeter ki Din dursun da; varsın biz hep ölelim.

- Şimdi köyünüzde hiç erkek yok mu?..

Bu söz yaşlı kadına dokunur gibi oldu, şöyle haykırdı:

- Köyümüzde hep erkek dolu erkek! Bizi beğenemedin mi, bu güne kadar hangi işimiz geri kaldı?! Evvelden nasılsak yine öyleyiz, bağrımıza kara taş bağladık düşman mağlup oluncaya kadar dayanacağız. Rabbim o günleri göstermeden canımı almasın!..

Bir milleti doğuran da annedir yaşatan da... Şu perişan haldeki ümmetin ayağa kalması da yine annelere bağlıdır. Zira "ÜMMET" kelimesi "ÜM" kökünden gelir. "ÜM" Arapça anne demektir. Anne yani "ÜM" düzelirse ancak zaman "ÜMMET" de düzelir.

Fi Emanillah!

Lâlegül Dergisi Adına
İmtiyaz Sahibi
Tuana Basın Yayın

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Müdür
Gürsel YILDIZ

Reklam Müdürü
Suat YILDIZ
0212 435 50 50

Yayın Türü
Yerel, Sürekli, Aylık

Basım Yeri
Promat

Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Sanayi Mah. 1673 Sok. No: 34 34510
Esenyurt/İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
120 TL
Yurtdışı Abonelik Bedeli (Yıllık)
100 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Bilgileri
Gürsel Yıldız Adına
Albaraka: TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000-0064-8648-0000-09

Albaraka Türk Euro Hesabı
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

Gürsel Yıldız- Posta Çeki Hesap Numarası
105 907 20

Temsilci İrtibat
0212 435 10 58

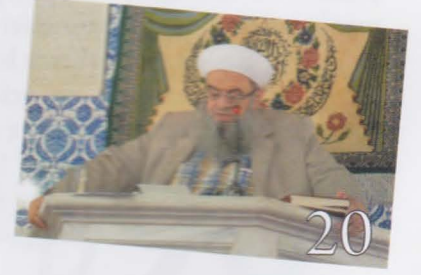
Abone Dağıtım
Tuana Basın Yayın
Tel: 0212 435 10 58

Adres
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 435 10 58

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların
sorumluluğu yazarına ve reklam
sahibine aittir.

ŞÂH-I NAKŞİBEND HAZRETLERİ'Nİ
ANMA GECESİ
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

MÜCEDDİD VE NUMÛNE-İ İMTİSAL
MAHMUD EFENDİ (KUDDİSE SIRRUHU)
HAZRETLERİ'NİN ÖRNEK KİŞİLİĞİ VE
AHLAKI HASENESİ
RESUL BÖLÜKBAŞ

25 } SÜNNET
HADİS-İ ŞERİFLER

40 } BİR SAHÂBİYİ TANIYALIM
ABDURRAHMAN İBNİ AVF (4) (Radiyallahu Anh)

50 } MARAŞ'DA YAZILAN İSTİKLÂL MARŞI VE SAHİBİNİ ARAYAN MADALYA
KERİME YILDIZ

62 } KADIN NEDEN REİS OLMAMALIDIR?
SEMA MARAŞLI

72 } MENÂKİB
KISSADAN HİSSELER

77 } HİKEMİYYÂT
HİKMETLİ SÖZLER

78 } TARİH
AYŞE DİLARA ÜNLÜ

80 } DUALAR VE ZİKİRLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

İÇİNDEKİLER

26

ÇANAKKALE DESTANINDAN
ALTIN SAYFALAR
MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

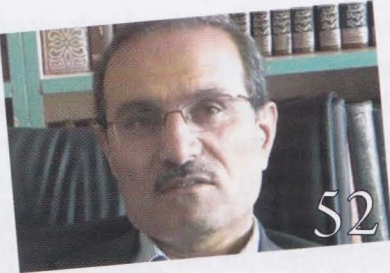
30

BU KİTAP ZİN HAR MÜSLÜMAN
GENÇLERİN ELİNE VERİLME MELİ
ALİ EREN

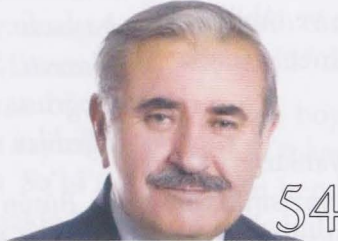
42

SÜNNETİ İNKÂR ve SÜNNET
DÜŞMANLIĞI KÜFRE GÖTÜRÜR
MEHMET ŞEVKİ EYİ

52

FEMİNİSTÇİLİK (!)
PROF. DR. ORHAN ÇEKER

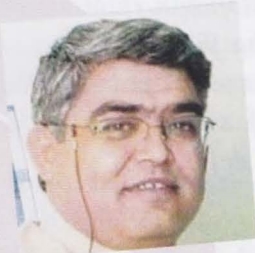
54

EHLİ SÜNNET'İN İHYASI
SEYFİ ŞAHİN

56

SİNSİ VE HAIN (İRAN'DAKİ GÜÇ
MERKEZLERİ)
MUSTAFA ÖZCAN

70

ŞIRNAK VİLAYETİNİN ADI NEREDEN
GELİYOR
NAMİK AÇIKGÖZ

70

HAFIZAMIZI ONARMAK: BABAESKİ
MÜFTÜSÜ ALİ RIZA EFENDİ'Yİ
HATIRLAMAK!
MUHSİN MERİÇ

74

BİR İBADET OLARAK İLLE DE
NAMAZ
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

MUSTAFA İSLAMOĞLU RASÛLÜLLÂH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)İN CİNSEL GÜCÜNÜ DİLİNE DOLAYARAK CHARLIE HEBDO'NUN YAPAMADIĞINI YAPTI

M. İslamoğlu “Şifâ-i Şerif” sahibi Kâdı İyaz ve “Hasâis” sahibi İmâm-ı Süyûtî (Rahimehumellâh) gibi zevatın, Buhârî, Nesâî ve Taberî (Rahimehumüllâh) gibi güvenilir muhaddislerden naklen beyan etmiş oldukları “**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in erkeklik gücü cennet erkeklerinden kırk kişiye bedeldi” görüşünü reddetmek için “**Üç Muhammed**” isimli kitabında:

“Cinselliğinin aşırı yüceltmeye konu edilmesi” başlıklı bir bab açmış ve böylece **Kâinatın Efendisi** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in cinsel manada güçlü olması kendisini neden rahatsız ettiyse bu konuyu tartışmaya açarak, bu rivayetlerin sahibi olan **Enes ibni Mâlik, Abdullâh ibni Amr, Ebû Râfi’, Tâvûs, Safvân ibni Süleym ve Mu’âz ibni Hişâm** (Radiyallâhu Anhüm) gibi sahâbe ve tâbi’inin ulularından olan bunca zevatı töhmet altında bırakmıştır.

İslamoğlu’nun bu konudaki hezeyanlarıyla sizlerin zihinlerini meşgul etmemek için yazısının tümünü değil de, kendisinin alaycı ve hakaretvâri tutumunu anlamanız açısından sadece şu paragrafları aktarmamız yeterli olacaktır:

“Hazreti Peygamber’in cinsel hayatının aşırı yüceltmeye konu edilmesi, gerçekten ilginç bir manzara ortaya çıkardı...”

Fakat, yine de (Şifâ sahibi Kâdı İyaz) cinsellikten Resulullah’a bir fazilet çıkarmaya kararlıdır. Resulullah’ın evlenmesini, evlenmeyen Hazreti İsa ve Yahya peygamberler karşısında daha faziletli olduğunu delil getirdikten sonra, Hazreti Enes’ten nakledilen, bir günde on bir zevcesini dolaştığı rivayetini aktarır. Gündeme bu kez, ‘Resulullahın nikahı altında aynı anda on bir hanım birden hiç bulundu mu?’ sorusu gelir. Fakat sayıyı dokuz indiren aynı türden bir başka rivayet olan, Selma rivayeti imdada yetişir. Bu arada, Resulullahın erkeklik gücü hakkında sahabe-nin kendi arasında yaptığı tahminler aktarılır:

Nesai’den: Enes dedi ki: ‘Biz kendi aramızda Resulullahın otuz erkeğin cinsel gücüne sahip olduğundan söz ederdik.’ Tavus’tan bir başka rivayet daha yüksek bir rakam telaffuz eder: ‘Aleyhissalatu vesselama kırk erkeğin cinsel gücü bahsedilmiştir.’ Bu erkeklik gücünün kaynağı problemi de şöyle halledilmiştir. ‘Cebrail bana bir tencereyle geldi. Ondan yedim; bunun üzerine bana kırk erkek gücü verildi.’ (Hasais)

Söz buradan cennette erkeklerin gücüne getirilir. Ebu Nuaym’in Hilye’sinde her cennet erkeğinin kırk erkek gücüne sahip olacağı nakledilir. Tirmizi’deki rivayette telaffuz edilen rakam çok daha yüksektir. ‘Her cennet erkeğinin gücü yetmiş, hatta yüz erkek gücüne bedeldir.’ (Şifa,1/90)

Fakat olayın arka plânında yatan asıl neden daha başkadır. O da Rasullullah’ın cinsel güç açısından Hazreti Süleyman’dan geri olmadığını isbatlamak. Doğrusu, tüm çabalara rağmen Hazreti Süleyman’a atfedilen rakamların aşılamadığı bir gerçek.

Bütün sorun, Hazreti Peygamberin bu konuda Hazreti Süleyman’dan geride olmasıdır, her alanda olduğu gibi Rasullullah’ın peygamberlerin en üstünü olduğu, bu alanda da isbatlanmalıdır. Efdaliyyet tezini zedeleyecek hiçbir şeye izin verilmemelidir. Ve sonunda bu problem de halledilmiştir. Çünkü, cennet erkeklerinin cinsel gücü rivayetinin devamında Rasullullah’a ‘dört bin erkek gücü verildiği’ ifade edilmektedir. Sonuçta Peygamber sallallahu aleyhi vesellem Süleyman aleyhisselamdan efdal olacak. Çünkü, Süleyman aleyhisselama yüz ya da bin erkek gücü verilmişti. Peygamber az yemek yediği halde, fazla cinsel güç bahşedildi. İki fazilet de onda birleşti...” (M. İslamoğlu, Üç Muhammed, sh: 117-118)

Gördüğünüz üzere; İslamoğlu her zamanki alaycı ve aşağılayıcı üslubuyla bu konudaki hadis-i şerif ve rivayetlerin asılsız olduğunu, **Kâdı İyâz** ve **Süyûtî** (Rahimehumellâh) gibi zevatın bu konuyu ispatlamak için hurafe rivayetlere tutunduklarını, aslında **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in diğer

insanlardan farklı bir güce sahip olmadığını ispatlamak için bayağı bir gayret sarf etmiştir. Tabi ki bizim bu konuda kendisine yapacağımız dua: “Sa’yi meşkûr, zenbi mağfur olmasın” demekten öteye geçmeyecektir.

Şimdi sizlere **İslamoğlu**’nun lafları arasında geçen rivayetlerin her birinin ne kadar sağlam olduğunu isbat edecek delilleri serdedelim:

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in en yakın hizmetçisi olan **Enes** (Radiyallâhu Anh):

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «أَنَّهُ كَانَ يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَكُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) gece veya gündüzün bir saatinde on bir hanımıyla cimâ ederdi. Biz aramızda **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e otuz erkek gücü verildiğini konuşuyorduk” demiştir. (Buhârî, Ğusûl:12, no:265, 1/105; Nesâî, ‘Aşratü’n-nisâ:36, no:9033, 5/328; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsneid, no:14141, 3/291)

İslamoğlu burada: “Eşlerinin sayısı aynı anda hiçbir zaman onbir olmadı, dolayısıyla burada Selmâ hadisi imdada yetişti” diyerek rivayetler arasında çelişki varmış gibi göstermek sûretiyle konunun aslının olmadığını îmâ etmektedir. Oysa bu rivayet “**Buhârî Şerif**” dahil birçok sahih kaynakta bulunduğu gibi aynı rivayetin sonunda **Sa’id**’in, **Katâde**’den (Radiyallâhu Anhümâ) yaptığı nakle göre **Enes** (Radiyallâhu Anh)ın, kendilerine:

وَقَالَ سَعِيدٌ عَنْ قَتَادَةَ: «إِنَّ أَنَسًا حَدَّثَهُمْ تِسْعَ نِسْوَةٍ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in eşleri o an için dokuz idi” diye anlattığı da zikredilmiştir. (Buhârî, Ğusl:12, no:265, 1/105)

İbni Hacer (Rahimehullâh)ın beyanı vechile; bu rivayetler arasında çelişki yoktur, zira nikahlı eşi dokuz tanedir. **Mâriye** ve **Rayhâne** isimli iki câriyesi hesaba katıldığında ise sayı on bire çıkmaktadır. (İbnü Hacer, Fethu’l-Bârî, Ğusûl:12, no:268, 1/642)

Yine **İbni Hacer** (Rahimehullâh)ın nakli vechile; **İsmâ’îlî** (Rahimehullâh)ın, **Ebû Mûsâ** tarikiyle **Mu’âz ibni Hişam** (Radiyallâhu Anhümâ)dan yaptığı rivayette hadîs-i şerifte geçen “**Otuz erkek**” ifadesi yerinde “**Kırk erkek**” lafzı zikredilmiştir ki, **Amr ibni Şu’ayb**’ın, babası vasıtasıyla dedesi (Abdullâh ibni Amr) (Radiyallâhu Anhüm)dan rivayet ettiği:

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أُعْطِيَتْ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ فِي الْبَطْشِ وَالنِّكَاحِ.»

“**Güçlü yakalayış ve cimâ husûsunda bana kırk kişinin kuvveti verildi**” (Taberânî, el-Mu’cemü’l-Evsat, no:567, 1/178; Ebû Nu’aym, Hilyetü’l-Evliyâ, 8/376) hadîs-i şerîfi de bu lafzı teyid etmektedir.

Enes (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte de **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فُضِّلْتُ عَلَى النَّاسِ بِأَرْبَعٍ؛ بِالسَّخَاءِ وَالشَّجَاعَةِ وَكَثْرَةِ الْجَمَاعِ وَقُوَّةِ الْبَطْشِ.»

“**Ben insanlar üzerine dört şeyde; cömertlik, cesaret, çok cimâ ve güçlü yakalayış hususlarında üstün kıldım.**” (Taberânî, el-Mu’cemü’l-Evsat, Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, 8/269; Kâdî İyâz, eş-Şifâ, no:152, sh:135; Süyûtî, el-Menâhil, no:149)

Büyük Muhaddis **Nüreddîn el-Heysemî** (Rahimehullâh): “Bu hadîs-i şerifin senesinde bulunan râvîlerin tümü müvessak (güvenilir kabul edilmiş) kişilerdir” demiştir. (Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, 8/269)

Yine böylece büyük muhaddis **Zeynüddîn el-İrâkî** (Rahimehullâh): “Bu hadîs-i şerîfi rivayet eden ricâlin hepsi sikadır (muhaddisler nezdinde güvenilir kabul edilir)” demiştir. (İrâkî, Tahricü Ehâdisi’l-İhyâ, 2/360)

Ayrıca hadis hafızlarının hâtimesi kabul edilen **İmâm-ı Süyûtî** (Rahimehullâh) bu hadîs-i şerifin isnadının çok muteber olduğunu beyan etmiştir. (Süyûtî, el-Menâhil, no:149)

Buraya kadar zikredilen muteber hadîs-i şerîfler **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e diğer erkeklerden farklı olarak kırk kişinin kuvveti verildiğini açıkça isbat etmiştir.

Bu kırk kişinin cennet ehlerinden olan kırk kişi olduğu şeklindeki rivayetlerin kaynaklarına gelince: **Ebû Nu’aym** (Rahimehullâh)ın, senediyle zikrettiği bir rivayete göre **İmâm-ı Mücâhid** (Rahimehullâh):

وَقَالَ مُجَاهِدٌ رَحِمَهُ اللَّهُ -فِيمَا (أَسْنَدَهُ) أَبُو نُعَيْمٍ - : «أُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا؛ كُلُّ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e kırk erkek gücü verildi ki bunlardan her biri cennet ehlidir” (İbnü'l-Mülakkin, el-Bedru'l-münir, 2/571; İbnü Hacer, Fethu'l-Bârî, Gûsül:12, no:268, 1/642) demiştir.

Zeyd ibni'l-Erkam (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadis-i şerifte ise **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):

عَنْ زَيْدِ بْنِ الْأَرْقَمِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالْجَمَاعِ وَالشَّهْوَةِ.»

“**Cennet ehlerinden bir adama yeme-içme, cimâ ve şehvet husûsunda hiç şüphesiz ki yüz kişinin kuvveti verilecektir**” (Dârimî, es-Sünen, no:2867, 2/213; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:19288, 4/367; İbnü Hibbân, es-Sahîh, no:7424, 16/443) buyurmuştur.

Şimdi **İslamoğlu**'nun, kitaplarının dipnotlarını kendisinden nakillerle doldurduğu **İbni Hacer** (Rahimehullâh)ın şu beyanına dikkatlerinizi çekerim: “Bu hesaba göre **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in kuvveti dünya erkeklerinden dört bin kişinin kuvvetine denk olur.” (İbnü Hacer, Fethu'l-Bârî, Gûsül:12, no:268, 1/642)

Birçok konuda ihtiyatlı yaklaşan, farklı görüşlere birlikte yer veren ve hadis dalında “Emîru'l-mü'minîn” lakabını haklı bir şekilde kesbeden **İbni Hacer** (Rahimehullâh) bu hususta en ufak bir tereddüt ve ihtilaf nakletmeksizin konuyu geride zikrettiğimiz şekilde neticelendirmiştir.

Görüldüğü üzere; **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) “**Buhârî**” başta olmak üzere diğer birçok sahih kaynakta yer alan bu rivayetlerde cimâ gücünün fazlalığını kendi faziletlerinden saymıştır ve kıymetli sahâbe ile tâbî'inden birçok zat bu rivayetleri bizlere nakletmiştir.

Bu zatların **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) i **Süleymân** (Aleyhisselâm) ile yarıştırmak için hadis uydurmaktan ve rivayetler ihdâs etmekten münezzeh kimseler oldukları bütün hadis âlimleri nezdinde müsellemidir. İtikadımızı alâkadar eden hususlar başta olmak üzere, abdest-namaz gibi en zorunlu fıkıh hükümlerinde kendilerinden delil aldığımız ve rivayetleriyle amel ettiğimiz bu kaynaklarda geçen rivayetlerin sahipleri hakkında: “*Karizma katmak için Rasûlüllâh hakkında hadis*

uydurdular” diye iftirada bulunanların da, bunlara inananların da dünyâ-âhîret başlarına gelecek azapları kimse tasavvur dahi edemez.

En azılı kâfirlerin dahi **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) hakkında ağızlarına almaya cesaret edemedikleri mahrem ve cinsel konularda bu kadar pervasızca kelâm etmek, sahih rivayetler hakkında: “*Şu rivayet onların imdadına yetişti*” şeklinde ifadeler kullanarak bu büyük muhaddislerin bir şeyler uydururken senedine bakmaksızın her rivayete itibar ettiklerini imâ etmek, aslında bu konudaki üstünlüğünü beyan eden **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) hakkında:

“*Peygamber kendisini diğer peygamberlerle yarıştırmıyordu ve onlardan üstün olduğunu ortaya koymaya çalışmıyordu*” demekten başka bir mana taşımamaktadır.

Kıymetli okurlarımızın takdir edecekleri vechile; biz bir şeyleri isbata çalışırken bunca ilmî kaynaktan deliller getirirken **İslamoğlu** koltuğuna yaslanmış vaziyette oturduğu yerden bütün bu faziletleri reddedebilmekte ve râvileri olan o yüce sahâbe ve tâbî'in hazarâtını yalancılıkla itham edebilmektedir.

Bugün bizler kendimizin ve en sevdiğimizimizin ırz ve haysiyetini müdafaa gayretimizden daha kuvvetli bir şekilde **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in ırzını, namusunu, haysiyet ve şerefini bu adamların tahkir ve iftiralarından korumaya çalışmazsak, farz-ı kifâye olan bu konuda ümmet adına yaptığımız bu reddiye çalışmasını okuyup okutmazsak ve **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) in ırzıyla ilgili bir konuyu inanan-inanmayan tüm insanların ağızına bu şekilde malzeme olarak veren **İslamoğlu** gibi şahsiyetlerin bu görüşlerinden insanları haberdar ederek onları sakındırmazsak, gerçekten bizlerin yarın âhirette **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in huzuruna çıkacak yüzümüz olmayacaktır.

İşte bu noktada “**Mustafa İslamoğlu Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in Cinsel Gücünü Diline Dolayarak Charlie Hebdo'nun Yapamadığını Yaptı” şeklindeki başlığımızın ne kadar yerinde olduğu ve bu kişilerin İslâm'a ve Müslümanlara verdiği zararı kâfirlerin dahi veremeyeceği hakikati ayan beyan ortaya çıkmıştır.

ŞÂH-I NAKŞİBEND (Kuddise Sirruhû) HAZRETLERİ'Nİ ANMA GECESİ

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Rahman ve Rahim olan Allah-u Teâlâ'nın adı ile başlar, peygamberi Hazreti Muhammed Mustafa'ya ve âli-i ashâbına salât-ü selam ederiz.

Allah dostlarının hayatlarını anlatmak ve bu sebeple onların yolunu daha iyi anlamak ve bu kutlu yolun feyzi ile bereketlenmek niyeti ile, Türkiye'de ilk defa "Muhammed Bahâuddin Şâh-ı Nakşibend Hazretleri'ni Anma Gecesi" Marifet Derneği'nin riyasetinde, feyizli ve huzurlu bir şekilde icra edilmiştir. Bu vesile ile Ankara'nın ihvan ve muhibbânı, tek çatı altında toplanarak, bu manevi iklimden ve özellikle Nakşibend Hazretleri (Kuddise Sirruhû)nun bereketinden istifade etmişlerdir.

Sunucu kardeşimiz mukaddimesinden sonra:

"Yine bu vesile ile, bu geceye iştirak eden ehl-i sünnetin hakiki müdafisi ve Mahmud Efendi

Hazretlerimiz'in değer verdiği, kıymetli Cübbeli Ahmed Hocamıza, bu geceyi tertip eden Marifet Dernekler Federasyonu Başkanı, Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in bacanağı ve aynı zamanda yakın hizmetçisi olan Muhammed Keskin Hoca Efendi'ye, Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in kıymetli vekillerinden; Ahmed İslamoğlu ve Mustafa Ekin hoca efendilere, Ankaramız'ın vekillerinden; Recep Yıldız hoca efendiye ve geceye katılan tüm hoca efendi, talebe ve misafirlerimize ayrı ayrı teşekkürlerimizi sunuyoruz" demiştir.

Bu girizgâhtan sonra, Ankara vekillerinden Recep Yıldız hoca efendi, geceye iştirak edenlere hitaben, bir selamlama konuşması îrad ettiler:

Bu selamlama konuşmasının ardından, değerli hocamız; Cübbeli Ahmed hoca efendi, bu gecenin önemini beyan eden şu konuşmayı irad ettiler:

Bismillahirrahmanirrahim,

Allah-u Teala, meclisimizi mübarek eylesin. Birçok ilim ve marifetlerin okunmasına, dinlenmesine, anlaşılmasına ve tatbik edilmesine vesile eylesin. Epey senelerdir Ankara'ya gelemedik. Mehmet Emin Er Hocamız (Allah Rahmet Eylesin), kabri nur olsun. Onun ziyaretine en son gelmiş idik. Ondan evvel senelerce geldik. Her ay Ankara'ya sohbete geldik, ama 28 Şubat'tan sonra yasaklarla karşılaştık, gelmedik. Birçok yerden de çağrılıyorum ama halim, sıhhatim yerinde olmadığından icabet edemiyorum. Bu sefer gelişimizin sebebi; çok kıymetli pirimiz, üstadımız, şeyhimiz, Hacı Mahmud Efendi Hazretleri'nin selamını getirdik. Sizlere, emanetini getirdik ve Efendi Hazretlerimiz'in tensibi ile burada Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nin anısına bir meclis kurulsun ve kendisinin bazı halleri, menkıbeleri kerametleri ve maarifi sizlere beyan edilsin diye izin buyurdular, münasip gördüler. Biz de burada bir hizmetçi olarak geldik.

Onun içindir ki bizim burada yapacağımız; bir mikrofon gibi görev, konuşan biz değiliz, size ulaştıran biz değiliz, büyüklerimiz ne murad ediyorsa, onlar sizlerin tenviri için, kalplerinizin nurlanması için bu yolun yürümesi için ne hizmetler münasip görüyor, himmet ediyorlar ve teveccüh ediyorlarsa (onu konuşacağız). Biliyorsunuz onlar, kuru oduna teveccüh etseler onu yeşertirler. Burada, siz aracılara takılı kalmayın kimin konuştuğuna değil, ne konuştuğuna bakın ve böylece istifadeniz büyük olsun inşaallah. Onun için biz, ilim iddiasında değiliz, fazilet iddiasında değiliz, konuştuğumuz hallerin sahibi olduğumuz iddiasında değiliz, ama şu iddiam da kesinim ki; küçüklüğümden beri Allah dostlarının sevgisiyle muhabbetiyle, itikadıyla ve bağlılığıyla, kalbim, içim, dışım yoğrulmuş biriyim. Bu sevgi ve muhabbetle kurtulacağıma itikat ediyorum. Sizleri de bu sevgi ile tanıyorum. Bu sevgi olmasa, Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nin adını duydunuz (geliyorsunuz). Yolda, Bolu'dan evliyaullahın ziyaretinden dönüyorum, arabalar durdular, baktım ağlıyorlar, feyizlenmişler dediler.

Biz, Ankara'dan geliyoruz, işte meydanlarda Bafişler gördük. Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nin adını duyunca feyizlere gark olduk, yani bakınca tiplerine tarikat ehli demezsin, tasavvuf ehline benzemiyorlar ama içleri kalpleri sevgiyle muhabbetle dolu, mutlaka o sevgi onları da bizi de kurtaracak inşaallah.

Onun için meclisimiz, salihlerin anılacağı bir meclistir. Evliyaullahtan bir çoklarının anılacağı bir meclistir. "Salihler anıldığı zaman rahmetler iner" buyuruyor Süfyan bin Uyeyne (Radyallâhu Anh).

Salihler anılacak, rahmetler yağacaktır. Belki buralar yapıldı yapılabilecek kadar salihin ismi bir arada anılmamıştır. Onun için sizler kar edeceksiniz, kazanacaksınız. Affolarak, mağfiret olarak, makbul bir vaziyette, içimiz Allah dostlarının sevgisiyle dolarak, kaplanarak ve kılıflanarak ve bu manevi yola intisap sevgisiyle, şevkiyle ve aşkıyla (dolacak).

Biz de nasıl bu yollara girebiliriz, bu akabeleri, tehlikeli geçitleri nasıl aşabiliriz!? Biz de acaba Rabbimiz'e vasil olabilir miyiz, ölmeden evvel bu seyr-i sülük merhalelerini kat edebilir miyiz diye en azından bir fikir sahibi olarak, bir şuur sahibi olarak, önünüze bir hedef koyarak, bir gayeye hizmet etmek için bundan sonra yaşayacaksınız inşaallahurrahman.

Şimdi derse başlamadan evvel, bu bir derstir, eski sohbetler gibi beklemeyin, çünkü ben hangi isimle program olursa o isim üzerine dururum. Madem ki şeyhimiz, pirimiz tarikat-ı aliyemizin müessisi; Hazreti Hâce ibnu Muhammed ibnu Muhammed Şah-ı Nakşibend el-Üveysi el-Buhari Hazretleri'nin hatirasını canlı tutacağız, onu anlatacağız. (Allah muvaffak etsin bizi anlatmaya, sizi dinlemeye) o zaman başka konulara giremeyiz, girmemeliyiz. Burada, bu zatın yüce ahvalini, başka şeylerle bir araya karıştırmamalıyız. Bu arada dersimize münasip ayet-i kerimeler ve hadis-i şerifler okunur ama dersimizin mevzusu budur.

Derse başlamadan evvel size Efendi Hazretlerimiz'in selamını getirdik, takdim ettik. İlk başta selamlama konuşmasını yapan Recep Yıldız hoca efendi, buraya siz Ankaralılar'a hizmet için, Efendi Hazretlerimiz tarafından gönderildi ve görevlendirildi. Derdimiz nedir, kapı kapı gezmek, insanlara Allah'ın yolunu anlatmak, Ehl-i Sünnet hizmetinde bulunmak. Tabi biz yaşlıyız, bu kardeşimiz genç ve faal, Allah nazarlardan saklasın. İnşallah Efendi Hazretleri'nin gönderdiği bu emanete sahip çıkılacak, ev-ocak, köşe-bucak dolaşılacak, kapı kapı gezilecek. Bir yönden de tarikatı soruyorsunuz, tasavvufu soruyorsunuz. Tarikat dersi istiyor, ders tarifi istiyor, manevi zikir ve virdlerin nasıl yapılacağı, usulü, adabı soruluyor. Bu işler kalıcı insanlarla olur, biz geliyoruz, bir sohbet sonra gitmek durumunda kalıyoruz.

Ama burada kalıcı olmak üzere Recep Yıldız hoca görevlenmiş, Efendi Hazretleri'nin bir çok görevlileri var. 1 tane değil, 100'lerce değil 1000'lerce görevlileri var. Allah sayılarını çoğaltsın. Allah nazarlardan saklasın. Efendi Hazretleri'nin 15. Asrın tecdid görevini, bu yetiştirdiği talebelerini, sizlere ve dünyaya gönderdiği alimlerle, Allah tamama erdirsin. Onun içindir ki bu hoca efendi kardeşimiz de genç olması hasebiyle daha çok koşturabilir, sizin dertlerinize daha çok ilgilenebilir, sorularınıza daha iyi cevap verebilir. Bu işler telefonla olacak işler değil, internetle olacak işler değil, "Gönülden gönüle yol var halilâ, Mine'l-kalbi ile'l-kalbi sebilâ."

Gönülden gönüle olan bir şey, yüzyüze olmak lazım, ehlini bulmak lazım, izinli icazetli kişilerden öğrenmek lazım. Eğer siz bilmiyorsanız, Allah'a nasıl kavuşulacak bilmek istiyorsanız o zaman zikir ehline danışın buyuruyor Allah Celle Celaluhu, ben demiyorum ki.

Zikir ehli kimdir? Zikir ehli, mürşid-i kamil olan Mahmud Efendi Hazretleri gibi birinden el alandır, izin alandır. Kendi kendine herkes; ben buyum, ben şuyum, demekle, iddiayla dava sabit olmaz. Onun için burada Kur'an ehli, ilim ehli bir insan gelmiş. Biz senelerce Ankara'ya geldik, bir cami dolduramadık. Ben az uğraşmadım. O Etlik'teki Aksa Camisi'ne geldik, o kadınlar doldurdu dışarıları, erkeklerden gelen yok. Belki 10 sene geldim cami zor doldu.

Ankara deyip geçme, ama bak şimdi ne oldu 14-15 sene oldu, bak buralar doldu, arkada yer açtılar. Demek ki çalışılırsa oluyor. Ama şimdi fırsatlar arttı, imkanlar arttı. Onun için oturduğum yerden ne konuşsam olabilir ama tarikat işi, tasavvuf işi, medrese işi, talim teallüm işi, öyle radyo ile, televizyon ile, cep telefonu ile olmaz, mutlaka bir mürşid-i kamilden el almış, izin almış Recep hoca kardeşimiz gibi birinden istifade etmek lazımdır. Allah-u Teala faydalanmanızı büyük eylesin, azim eylesin. Amin...

Şimdi başlayalım, Hacı Hazretleri'nin hayatını anlatalım, bu yolun başında çektiği sıkıntıları anlatalım. Sonra mürşidini bulmasını anlatalım. Kerametlerinden bahsedelim, bizlere de himmetleri ve şefaatleri erişsin, nail olsun. Bizler de onu seven, ona intisap edenler zümresine dahil olduk. Allah suretlerimizi hakikate çevirsin. Rabbim, ölmeden evvel gerçek mürid, gerçek müntesip, Rasullullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)e layık ümmet, Rabbimiz'e layık bir kul olmayı nasip etsin. Şimdi el-Hadâiku'l-Verdiyye'den ders takip edeyim kısa kısa, bu Nakşi büyüklerini hakikaten çok güzel anlatmıştır. Büyük zat, büyük ilim sahibidir. Kitap, Arapça bir eserdir. Şeyh Abdulmecid bin Muhammed bin Muhammed el-Hâni Hazretleri'nin eseridir.

Bir de halifeleri cem etmiştir. Silsilemizden her biri 4 halife bırakarak, kitapta geçen ulemanın sayısı 100'leri aşmıştır ama biz tabi dersimizle ilgileneceğiz. Hacı Nakşibend Hazretleri'nin ismi Muhammed Behaüddin'dir. Babasının ismi de Muhammed'dir, dedesinin ismi de Muhammed'dir. Şah; padişah anlamında evliyanın reisi demektir. Nakşibend, Farsça terkiptir. Nakş; işlemek demektir. Allah'ın ismini müridlerin kalbine nakşettiği için bu isimle anılmıştır. Başka rivayetler varsa da bu daha kuvvetlidir. Bend de bağlamak demektir. Tabi ki bu mübarek zat, bendelerinin kalplerini, Allah-u Tela'ya bağladığı için ve Allah-u Teala'nın ismini kalplerine nakşettiği için bu mübarek lakaba mazhar olmuştur. Sene 717'de (hicri olarak konuşuyorum), Kasr-ı Arifan'da doğmuştur. O zaman ki adı; Kasr-ı Hinduvan. Kasır; köşk, saray anlamındadır. Ay, muharrem ayı, hicri yılbaşı, 717 yılı, Buhara'ya 1 fersah mesafede...

Şah-ı Nakşibend Hazretleri, muraddır, müctebadır. Seçilmiştir, önceden bildirilmiştir. Nitekim Abdülkadir Geylani Hazretleri, müritleriyle beraber bir sathın üzerinde, damın üzerinde otururlarken Buharaya yönelmiş ve

kuvvetli bir nefes çekerek; bizden 157 sene sonra Buhara cihetinde ismi Muhammed Behaiddin olan bir zat zuhur edecektir, bize verilen bütün haller ve makamlar kendisine verilecektir. Zamanın kutbu ve gavsı olacaktır ve bu dini tecdid edecektir.” demiştir. Dolayısıyla bu şekilde kendinden 157 sene evvel Allah’ın bildirmesi ile kendinden sonra gelecek olan zatları bilmişlerdir ve bildirmişlerdir. İşte Ahmed-i Namık-ı Cami (*Kuddise Sirruhü*) de; benden sonra 17 Ahmed gelecek, en büyükleri de en sonuncuları olacak, dediğinde sonuncuları; İmam-ı Rabbani Hazretleri olmuştur ki, hakikaten de bu ümmet içerisindeki velilerin en büyüğü olmuştur. Bunların hiç biri rastgele şeyler değildir. Bunlar hep seçmece işlerdir.

Onun şeyhi Hâce Emir Külal Hazretleridir. Onun şeyhi Hâce Muhammed Baba Semmasi Hazretleri, Kasr-ı Hinduvan’dan geçerken durmuş, oradan bir burun çekerek koku farketmiş ve buyurmuş ki: “Bu karyeden kamil bir zat zuhur edecek, kokusunu alıyorum.” Sonra bir zaman geçmiş, tekrar yolu Kasr-ı Hinduvan’dan geçtiğinde, bu koku çok kuvvetlendi, gelmesi yakındır, buyurmuş, bir daha uğradığında Şah-ı Nakşibend Hazretleri’nin dedesi Şah-ı Nakşibend Hazretlerini kucağına almış, bebeklik halindeyken Hâce Muhammed Baba Semmasi Hazretleri’ne getirmiş. Böylece Hâce Hazretleri, onu görünce; “işte benim kokusunu aldığım zat budur, biz bunu daha doğmadan evvel evlatlığa kabul ettik, Kasr-ı Hinduvan, bu zatın yetişmesi ve büyümesiyle Kasr-ı Arifan olacaktır.” Yani Allah’ı bilenlerin sarayı.

Orada mezarlar tamir edilirken, tabi çok eski mezarlar olduğu için 700-800 senelik, mübareğin üstü açılmış, halbuki türbe onarılırken kendi kabri açılmaz, etrafında yapılır, fakat üstü açıldı. 700 sene geçmiş, bembeyaz sakalı olduğu gibi duruyor dedi oradaki hoca efendi. Şaşırdık kaldık, hemen kapattık, dedi. Yani bu zatlar böyle zatlar, bu zatların müjdeleri, ilhamları bişâretleri vs. hepsi hak olarak tahakkuk etmiş, tarih boyunca görülmüş, devam ettiğini de görüyoruz.

Bu zatları inkar edenlerin, tasavvufu inkar edenlerin, bu zatlara itiraz edenlerin mezarlarını açsan, acaba kabirlerinde ne bulursun. Kabirlerinde yeller esiyordur. Tasavvufu inkar edenlerden bir tane çürümeyen var mıdır acaba? Velilerden olmayıp velilerin kerametlerini inkar edenlerden 5-10 sene sonra yerinde bulabileceğin adam var mıdır? Bana gösterebilir misin? Ama biz daha

şurada bile Ankara’da, Gül Baba Hazretleri var, Hacı Bayram’a giderken dozerleri kırıyor. Yol açarken dozer oraya girdiği zaman evliyaullah çatanların, dozerlerini kırıyor, bu işi yapanların da hastalandığını, marazlandığını duyuyoruz. Bir kişi değil ki, mütevatir oldu. Bu kadar insanın yalan uyduracak hali yok yani. Evliyaullah kolay olmuyor, kolay yetişmiyor, herkes özel dostluk kazanamıyor. Herkes mümin olabilir ama herkes veli olamaz. Umumi veliyiz, hepimiz mümin olmak hasebiyle ama bir de hususi velilik var. Bu hususi velilik ne ile oluyor, hususi amellerle oluyor. Sen Allah için ne feda ettin de hususi velilik istiyorsun, sen Allah’ı çok seviyorsun, peki seven sevdiği ile ne olmak ister, halvet olmak ister. Teke tek kalmak ister, başkasının ortaya girmesine karışmasına tahammül edemez, hele bir de çok zorluklarla o sevdiğine ulaşırsa...

Peki Allah ile halvetin zamanı ne zaman? Gece! Peki sen gece hangi yataktasın veya bataktasın. Sen hangi sevgiden bahsediyorsun. Ömürlerini Allah huzurunda halvetle geçiren insanlarla, seni-beni bir mi tutacak Allah yani. O yüzden kimse hususi velilik iddia etmesin, ederse ispat isteriz yani.

Şeriatı yaşayan kalmamış, nerde tarikatın, hakikatın, marifetin kendisinden konuşacağız. Ama biz yine de konuşalım, dinleyenlerden nice ulaştırılanlar var ki direk dinleyenlerden daha iyi korur, hadis-i şerifince biz bu işin borazanlığını yapalım, hakikaten biz bunun faydasını gördük.

Şah-ı Nakşibend Hazretlerimiz, zahiren Hâce Emir Külal’dan ve yine Hâce Muhammed Baba Semmasi’den (çünkü ona yetiştirdi ama batının Üveysi yani Üveysel Kareni gibi Rasulullah (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*))i görmedi ama ruhaniyetinden terbiye olduğu gibi) batın manasında de Hâce Abdulhalık Gucdüvani Hazretlerimiz’in, Hâcegan yolunun müessisi o zattan terbiye olmuştur, manen yetişmiştir.

Kendisi anlatıyor ki ben 18 yaşındaydım, -dedesi çok mübarekmiş hep götürürmüş onu bir yerlere dedem beni Semmasa getirdi, o da yakın Semmasa ziyarete gidenler biliyorlar. Kabr-i Şerifi oradadır. Bu büyük zatın Muhammed Baba Semmasi Hazretleri beni istemiş görüyor musunuz? Daha doğmadan kokusundan hissediyor, kokunun arttığını söylüyor. Bak doğmuş olması lazım diyor, 18 yaşına gelince de; “Getirin onu bana” diyor ve getiriyorlar. Ben geldim. Akşam vakti idi, bir bereket, bir sekinet, bir huşu, bir tazarru, bir rücu,

yani kalbimin Allah'a döndüğünü hissettim. Seher vaktine kadar uyudum, kalktım, biraz ibadetle meşgul oldum, abdest aldım, mescide geldim, teheccüd namazı ve hacet namazında secdede Allah'a dua ettim ve çok yalvardım ve dedim ki; "Ya Rabbi! Bana, belalara tahammül ve seni sevmenin sıkıntılarına katlanma kuvveti ver." Zor bir dua.

Şah-ı Nakşibend Hazretleri, belaya tahammül ve muhabbet mihnetine katlanma kuvveti isteyince, kendi secdede dua etti, kimse bilen yok, Allah biliyor sadece. Sabah namazında şeyh efendi imam oldu, namazı kıldık. Namaz bitti, bana döndü dedi ki; ey oğlum! Sen bir dua ettin bu gece fakat doğruya isabet etmedin. Niçin belaya tahammül istedin. Belaya tahammül isteyince de bela istemiş oldu. Onun için sen şöyle dua etmeliydin, ya Rabbi! Bu zayıf kuluna rızan neredeyse, sen bana onu bahşeyle. Böyle isteseydin. Allah-u Teala, kulunun belada olmasından razı olmaz, yok eğer takdiri gereği bela verecek olsa o zaman zaten o kulu o belaya tahammül edecek kuvvete malik kılar.

Ondan sonra Şeyh Muhammed Baba Semması Hazretleri vefat etti, dedem beni Semerkand'a götürdü. Dedem, evliyaullahtan salih kimi duysa, beni alır, o zata götürür, dua ister, himmet isterdi. Şimdi kalmadı böyle şeyler, bunlar çok önemli şeyler. Şimdi hangimizin dedesi alıp torununu, çocuğunu İstanbul'da Mahmud Efendi Hazretleri var, şurada falanca var vs. Bir alimin, bir velinin sohbetine veya duasını almaya götürmeye merak ediyor, azaldı bu işler. Allah-u Teala, ziyaret edeceğimiz alimlerin sayısını çoğaltsın. Ankara neydi, Hacı Bayram dergahı neydi!? Akşemsettinler burada yetiştirdi, nice veliler burada yetiştirdi. Ama şimdi Ankara'da var mı böyle zatlar, var mı acaba!?

Dedem beni götürürdü, ben de bereketlenirdim. Sonra Buhara'ya döndük, beni evlendirdi, (demek genç yaşta evlendiği anlaşılıyor). Kasr-ı Arifan'da ikamet ediyordum, tam o sırada inayet-i ilahiyye (Allah'ın yardımı) bana ulaştı; Hâce Azizan'ın takkesi geldi.

Takke bana geldi, Seyyid Emir Külal Hazretleri'ne gittim, bana dedi ki: "Evladım, oğlum! Muhammed Behaiddin'in terbiyesinde bir şeyi eksik etme, ona şefkatli davranmakta sakın cimrilik etme, eğer onun manevi terbiyesinde bir şeyi eksik edersen, hakkımı helal etmem sana." O yüzden sen, bana şeyhimin emanetisin, ben de seni manen terbiyen için elimden geleni yapacağım, dedi ve sözünde de durdu.

Böylece ben o dönemlerde bir halvetteydim, Arkadaşım ile konuşurken bir nida duydum, evliyaullah hep böyle duymuşlardır. O nida da bana denildi ki; ey Behaiddin! Senin her şeyden yüz çevirip bana dönme zamanın gelmedi mi? Ben, bu sesi duyunca kimseyi göremedim, bir vecd haline girdim, artık kararım ve istikrarım kalmadı, hemen yakınım da su vardı, gusül aldım, elbiselerimi yıkadım. 2 rekat namaz kıldım, keşke bu güne kadar öyle 2 rekat kılabilseydim. Tabi hatiften nida gelmiş, coşmuş mübarek.

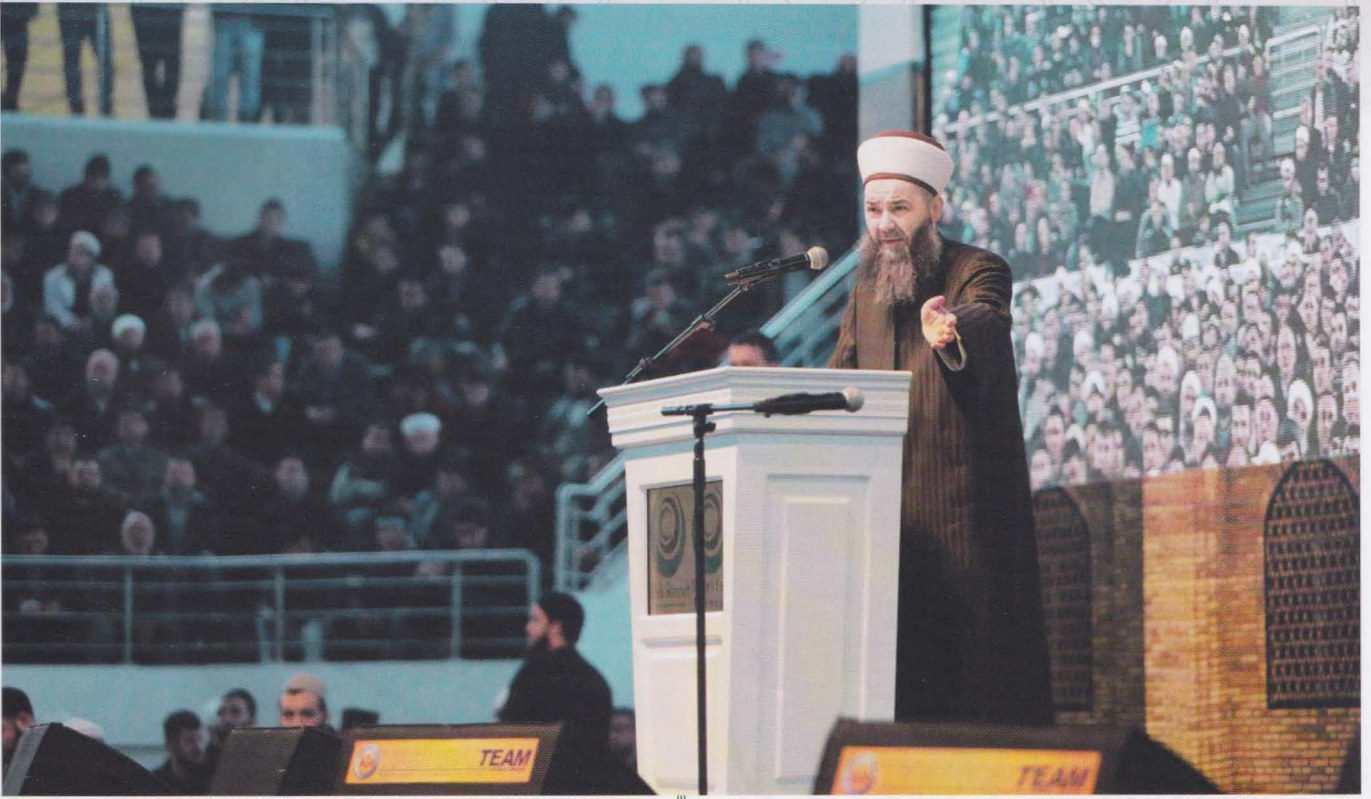
Mevla'ya dua ettim. Kabulü için manevi heyet bana bazı şartlar koştı. Şah-ı Nakşibend Hazretleri der ki; mana aleminde beni 15 gün terk ettiler, manevi heyetin bütün şartları neyse yapacağım ama yapamayacağım bir şey isterlerse ne yaparım?! Bunu da hesaba kattım, ümitsizliğe kapıldım. Sonra bana dendi ki; sen, o makama ermişsin ki isteğin Allah ve Rasulü'ne muhalif olmayacağı kesinleşmiş, ne istersen olacak! Bakın ne istemiş? Efendi Hazretleri'nden çok işittik. "Ya Rabbi! Senden özel bir yol, özel zikirler öğretmeni istiyorum ki, kim o yoluma girerse mutlaka sana kavuşması nasip olsun." Yani Ey Allahım! Bana öyle bir tarikat bahşet ki, gireni ulaştırırsın, kimseyi yarı yolda bırakmasın. Zaten başta ne dediler, senin isteğin olacak dediler ve böylece Nakşilik Allah tarafından kendisine ilham edilmiş oldu.

Abdulhalık Gucdüvani'nin kendisine Anasihatleri de var, şimdi onlara geçeceğiz. Onlara geçmeden olmaz.

Bidayet ve cezbe hallerimdeyim, kış ayı, kar yağıyor, yine bir cezbe geldi. Seyyid Emir Külal Hazretleri'nin yanına gittim, sırtımda bir post var, içimde bir şey yok. Evine geldim, arkadaşlarının yanında konuşuyor, ben, bana iltifat edeceğini zannediyordum, dedi ki: "Bunu dışarı çıkartın!" Allah Allah ne yaptım da şimdi dışarıya çıkarttı?! İmtihan. Dışarı çıkınca içime geldi ki; ben, Allah rızası için geldim, bu kapıya boyun eğdim, bu zata teslim oldum. Şimdi beni evden attı dışarı, bütün millet evde, ben dışarıda.

Allah Allah ne iş acaba dedim.

Allah'ın inayeti ve rahmeti bana yetiştirdi ve dedim ki; ben, Allah'ın rızasını kazanmak için her zelliği, hakirliği, horluğu çekeceğim. Kar da yağmaya başladı, üstümde de incecik bir deri var. Kar, üzerime yağıyor, hava soğuk, sabah vakti de yaklaştı.

Ta yatsıdan sabah vaktine kadar beklemiş. Tamamen kafam kapanınca Seyyid Hazretleri çıktı, şerefli ayağını başıma değdirdi, tabi anlamadı, camiye gidiyor. Başıma değince ayağı, anladı. Hemen kaldırdı beni, eve götürdü, müjdeledi beni. Dedi ki: “Evladım! Bu saadet elbisesi, tam sana uygun kesilmiş. Ayaklarıma da dikenler batmıştı, dikenleri temizledi, yaralarımı sıvazladı, bana çok feyizler lütfetti; Evladım! dedi, keşke böyle dışarı çıktığımızda birkaç tane başlar daha görseydik, şimdi müridler şeyh olmuş, ayaklar baş olmuş evladım, dedi. Biz seni bulduk o yüzden seni seçtik dedi. 700 sene geçmiş, mürşidler tamamen hizmetçi olmuş, canını-malını feda ediyor. Müslümanlara, ihvana, insanlara Allah’ın dinini anlatmak için ne sıkıntılar çekiyor ve müridleri tarafından ne eziyetler çekiyor. Bu zamanda mürid kalmadı evladım, dedi.

Ben, devamlı ziyarete giderdim, derdi ki; evladım, tam sana ihtiyacımız vardı, yemek yaptık, oduna ihtiyacımız var, git odun getir, derdi. Giderdim odun getirirdim, böylece senelerce tekke de hizmet ettim.

Bir gün şeyh efendi Nesef’e gitmiş, ben de şeyhimin yoluna ziyarete çıktım. Bir atlı ile karşılaştım, elinde kocaman bir asası var, başında bir keçe var. Bana yaklaştı, asasıyla bana vurdu ve Türkçe konuştu. Şah-ı Nakşibend Hazretleri Fars asıllı idi. Dedi ki; atlı orduları gördün mü?

Buradan anlaşılıyor ki Şah-ı Nakşibend Hazretleri Türkçe biliyordu. Ben cevap vermedim. İki de bir yolda karşıma çıkıyor, ben şeyhime gidiyorum Nesef’e, benim yolumu karıştırıyor, dedim. Ben, senin kim olduğunu biliyorum ama böyle yapmam gerekiyor... Ta beni bir hana kadar takip etti. Dedi ki; gel seninle arkadaş olalım, beraber olalım. Ben, ona hiç iltifat etmedim. Ben şeyhimin yanına vardım, şeyhim bana yahu evladım, yolda Hızır (Aleyhisselâm) sana o kadar iltifat etti, ne için ona dönüp bakmadın? Dedim ki: “Ben size doğru yola çıkmıştım, kalbimin sizden gayrısına iltifat etmesini istemedim.”

Şah-ı Nakşibend Hazretleri’ne, bulduğu Şyolu nerede buldu, hacedan yolunu nerede buldu? Nakşi Tarikatı’nın usulünü nerede buldu, kabristanda buldu. Muhammed ibni Vasi’ Hazretleri’nin kabri, çok büyük fıkıh alimi, zahiddir. Tabiinden olacak. Basra’da kadı olmasını teklif ettiler olmadı. Sonra Buhara tarafına geldi, kabri orada ama orası 70 sene Rus elinde kaldığı için kabirlerin çoğu bulunamıyor. Orada baktım bir kandil yanıyor, içinde zeytinyağı var, fitili de uzunca fakat fitil oynatılmazsa yanmıyor, ateşin daha çok yanması, ışığının daha çok parlaması için fitilin tahrike ihtiyacı var. Tam o arada dururken manevi işaret geldi, Şeyh Ahmed Ecgarivi Hazretleri var, onun kabrine git, (denildi) oraya gittim, yine kandil var, uzun fitili var, velakin zayıf yanıyor, hareket ettirmeye ihtiyacı var. Birden iki adam geldi ortama, iki kılıç bağladılar.

Beni merkebe bindirdiler, kuşandırdılar, yönümü de Şeyh Mezdahin kudde sirruhunun kabrine çevirdiler. Bak, yine kabir, kabir, kabir. Geldim o kabre, fitili uzun. Fitili uzun demek, kabiliyeti çok müsait demek velakin yağının canlandırılmaya ihtiyacı var. Orada oturdum, kibleye yöneldim, bana bir geçginlik geldi, (buraya kadar uyanık, buradan sonra geçkinlik hali, gaybet hali de denir.) Bu halde baktım ki bulunduğum yerdeki kible duvarı yarıldı...

Nakşi yolunun temelleri burada atıldı, buraya dikkat. Baktım ki bir taht tahtın üzerinde heybetli bir zat, taht, yeşil örtülerle bezenmiş. Etrafında evliyaullahtan bir cemaat var. Fakat sadece Muhammed Baba Semmasi'yi tanıdım, diğerlerini tanımadım. Kendi kendime dedim ki; bunlar kim acaba!? İçlerinden biri bana dedi ki: "Bu heybetli zat, Abdulhalık-ı Gucdüvani. Nakşilikten evvel yolumuzun ismi hacegan yolu idi, bu yolun kurucusu müessisi idi. Allah himmetlerini üzerimizden eksik etmesin. Salihlerin adı anıldı bak rahmetler inecek. Şimdi sana cemaati tanıtayım dedi. Şeyh Ahmed Sıddık Hazretleri, Gucdüvani Hazretlerinin halifesi. Bu, Şeyh Ali Ramiteni; Hacı Azizan, o takkesinin ulaştığı.

Bu, Muhammed Baba Semmasi, sen bunu hayatında gördün değil mi? Tanıyorsun, bu senin ilk şeyhindi. Bir de sana takkesi gelen zat var, bir takke gelmişti sana değil mi?

Otakkeyi hatırlıyorsun. Evet, dedim ama takke bana verileli yıllar oldu. Ben de onu hürmet ve tazimle bir yerde kapalı saklıyorum, epey senelerdir takkeye ulaşmam nasip olmadı, aklıma gelmedi, unuttuğum takkeyi. Dedi ki; o takke var ya, o hala senin evinde duruyor. Onun vesilesiyle Allah senin başından büyük bir belayı kaldırmış, diyor. Hepsi birden (şeyh efendiler) dediler ki; Abdulhalık Gücdüvani Hazretleri, hak yolunun yolcusuna, Allah'a ulaşması için mutlaka gereken, asla onlarsız yapamayacağı kural ve kaideleri okumak istiyor. Dedim ki; tamam da, önünde peçe var, perde var. Ben onu hiç görmedim, acaba izin verir misiniz, yüzünü açar mısınız, kendisine selam vereyim ve elini öpeyim?! Perdeyi kaldırdılar. Kendisine selam verdi. Abdulhalık Gücdüvani oturuyor, kibleye dönük, o da görüyor.

Selamımı aldı. Elini öptüm. Sonra geldi, dedi ki, evladım, sen kandiller gördün. Üç mezarda da kandil gördün. O, sana müjdedir ve işarettir ki senin tam bir istinadın var. Ve tarikatta çok büyük bir kabiliyetin var. Ancak senin kabiliyet fitilinin kıpırtadılması, tahrik edilmesi lazım. Nurların kuvvetlenmesi, sırların açığa çıkması için. Sen bu kabiliyetin hakkını verirsen, biz bu fitili ateşlersek, muradına ereceksin. Ve biz de şimdi senin bu fitilini ateşleyeceğiz.

Ve Abdülhalık Gücdüvani Hazretleri'nin vasiyeti, nasihati bitti. Şeyh efendinin halifesi geldi dedi ki:

Ey Muhammed Bahauddin! Sen, burada zuhurat gördün, bu gördüğün zuhurat, sadık mı değil mi? Şimdi sana şeytan vesvese verebilir. Hala geçkinlik halinde, hala ayılmadı. Bu görmüş olduğun zuhuratın sadık olduğuna dair şimdi sana birşeyler söyleyeceğim. Ayıldıktan sonra bunları görürsen, anla ki bu haktır. Sen, yarın Mevlana Şemsüddin diye bir zata gideceksin.

İki adam birbiriyle kavga etmiş. Birisi Türk, birisi saka (suculuk yapıyor). Şimdi bu Türk haklı, bu saka haksız, yanlışlık yapmış, onun ailesine. Fakat o zaman Mevlana Şemsüddin denilen zat, haksız adamı haklı görüyor. Yanlış bir hükme varmış. Sen ona gideceksin diyeceksin ki; Bu türk haklıdır, bu işte bu adam fuhuş yapmış, yanlış yapmış. Peki bu adam inkar ederse, ben böyle birşey yapmadım derse, ispatı için ne yapacaksın. Sen kadını hamile bırakmışsın.

Ondan sonra zorla düşük yaptırmışsın. Yaptırdığın düşüğü de şu ağacın altına gömmüşsün. Orayı da götürüp bulacaksın. Ağacı da söylüyorum sana. Oradan çocuğun cesedini çıkaracaksın. Ne kadar kuvvetli bir delil verdi ona. Ondan sonra ikinci gün Nesef'e gideceksin, Seyyid Emir Külal (şeyhin) orada. Yolda bir adama rastlayacaksın. Yaşlı bir adam sana bir sıcak pide verecek. Pideyi alacaksın, onunla konuşmayacaksın, yoluna devam edeceksin. Bir kafileye uğrayacaksın. Onu geçerken bir atıyla karşılaşacaksın. O atlıya nasihat edeceksin. O günahkar bir adam, senin elinde tevbesi nasip olacak. Sonra eve gideceksin. Hâce Azizan'ın takkesini bulacaksın. Takkeyi alıp Nesef'e Seyyid Emir Külal'a götüreceksin, dedi ve ondan sonra bana "hadi uyan bakalım!" dedi. Ben kendime geldim, nerdeyiz, mezarlıktayız.

Ondan sonra hemen sabah olur olmaz evime gittim. Hâce Azizan'ın takkesini sordum eşime, getirdi. Dedi ki; uzun zamandır burda duruyor. Takkeyi tekrar görünce yeniden fitil ateşlendi. Büyük bir vecd hali beni kapladı. Şiddetli bir ağlama beni kapladı. Aldım, gittim. Buhara'nın bir köyünde, Mevlana Şemseddin'in yanına. Mescide gittim, sabahı kıldım. Dedim ki; beni sana gönderdiler. Bir Türkle bir Saka, senin cemaatinde davalık olmuş. Sen Saka'yı tutuyormuşsun. Türk haklıymış burada. Ben, sana durumu tebliğ ettim. Ben, dün gece böyle bir haber aldım.

O Saka da orada duruyor. Şaşıtı kaldı şeyh efendi. Ondan sonra dedi ki; "bu iddia doğru olamaz!"

Ben dedim ki; bunun böyle böyle ispatı da var. O Saka'yı getirdiler. O bunu inkar etti. Dedim ki; "o zaman bana dediler ki falan yere gideceğiz. Orada bir asma var. Orada ağacın altında çocuğun cenin cesedi var. Bunu bulacağız." Götürdüm onları, kazdılar. Daha yeni bir olmuş hadise. Düşük çocuğu orada medfun bulunca, o saka başladı özür dilemeye, şöyle böyle etmeye. Mevlana Şemsettin ağlamaya başladı. Cemaat ağlamaya başladı. Çünkü bütün haller onları sardı. Tamam, dedim bu işi gördük. İkinci gün Nesef'e gideceğiz. Aynı bana söyledikleri yolu takip ettim. Tam o sırada Mevlana Şemseddin bana latife yaptı dedi ki: "Sen Allah yolunda çok acı çekiyorsun. Allah'a kavuşmak için çile çekiyorsun. Ben, biraz seni terbiye etsem. Benim tarikatıma girsen, sana çok faydam olur." Ben de dedim ki; ben, sizin oğlunuz değilim. Başkasının evladıyım. Manevi olarak Seyid Emir Külal Hazretlerine bağlıyım.

Onun için siz benim ağzıma süt koysanız, ben kabul edemem. Çünkü ben, bir yere bağlıyım. O da sukut etti. Müsaade etti, tamam gidebilirsin, dedi. Ben de sağlamca kemerimi bağladım. Yola çıktım. Bana anlatılan yere geldim. Bir yaşlı zat gördüm. Bana sıcak bir pide verdi. (bu şimdi uyku değil, bunları, tek tek yaşıyor) Sıcak pideyi aldım, onunla hiç konuşmadım, yoluma devam ettim. Bir kafileye rastladım. Kafile dediler ki; nerden geliyorsun? (İşte o kabristanda çıktığı yerdeki köyün adını söyledi.) Oradan geliyorum, dedim. Ne zaman çıktın? Dediler. Güneş doğduğunda çıktım. Namazı kılıp, çıktım dedim. Dediler ki; biz buraya gelmek için oradan dün gecenin başında çıktık. Yani o arada da tayy-i mekan olmuş Şah-ı Nakşibend Hazretleri.

Sabah çıktın, kuşluk vakti burdasın. Biz, dün gecenin başından beri anca geldik buraya. (Evet, burası dört fersah) O arada tam kafileyi geçtim. Bir atlı karşıma çıktı. Ona varınca selam verdim. Kimsin, dedi. Ben, senden biraz korktum, ürperdim dedi. Ben de dedim ki; ben, senin tevbesi elinde nasip olacak kişiyim. Bana sen bildirildin, hemen seni tevbeyle davet ediyorum. O hemen atından indi. Boynunu kırdı, tevbe etti. Yanında da şarap küpleri varmış. Küpleri de devirdi. Kırdı, geçirdi.

Oradan geçtim. Nesef'e geldim. Seyyid Emir Külal Hazretleri'nin bulunduğu yere geldim. Kendisini görmekle müşerref olunca. Hâce Azizan'ın takkesini önüne koydum.

Uzun bir zaman sukut etti. Daha birşey demeden; "Hace Azizan'ın takkesidir, değil mi?" dedi. Evet, dedim. Şu anda manevi emir sadır oldu. 10 tane bezle sarıp, koruman lazım, dedi. Ondan sonra dediği gibi yaptım, takkeyi aldım sarmaladım. Sonra bana dedi ki; evlad! Nefsü'l-ispāt, "lâ ilahe illallah" gizli olarak bu zikre devam edeceksin. Telkin yaptı. Ondan sonra ben bu yola girdim. Alimleri bırakmadım. Şeriat ilimlerini almak için. Ben, Abdülhalik Gücdüvani Hazretlerini gördüm. Ben, yolun usulünü öğrendim.

Alimlerden ayrılmadım. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in eserlerini araştırdım. Hadis-i şerifleri çok okudum. Ahlakını çok araştırdım. Sahabe-i Kiramın hallerini çok araştırdım. Onlarla emrolunduğu gibi amel ettim. Onun çok büyük faidesini gördüm. Abdülhalik Gücdüvani Hazretlerinin buyurduklarının tamamı, vakti vaktine zuhur etti. Her buyurduğunu gördüm. Böylece bu yola girdim ve bu yolu yürüttüm, diyor. Ama ondan sonra tabi Seyyid Emir Külal Hazretleri yetiştirdi. Bir yere geldi. Seyyid Külal Hazretlerinde ara sıra cehri zikirde vardı. Şah-ı Nakşibend Hazretleri, sesli zikri tasvip etmediği ve bid'at bulduğu için o zikirlere karışmıyordu. Sesli zikir başlayınca kalkıp çıkıyordu.

Bu sefer 500 müridin huzurunda sesli zikir başladığında, kalkıp çıkınca müridler dediler ki: Efendi Hazretleri, bu yanlış yapıyor. Senin meclisini terk ediyor. Edebe muhalefet ediyor. Biz buna kızgınız, bozuğuz dediler. Seyyid Emir Külal Hazretleri baktı ki burada fitne çıkacak. Dedi ki; onu Allah-u Teala kabul ettiği için ben kabul etmişim. Şeyhimin vasiyeti var, diye ben ona tazim ve hürmet ediyorum. Onun görüşleri, içtihadı farklı olabilir. O haktır ve isabetlidir. Ancak ne yapalım! Bir zaman sonra dedi ki; 500 kişiyi yine toplamış. Bahauddin'i çağırın! Çağırdılar, geldi. Dedi ki; evladım! Vallahi ben vasiyeti tuttum. Sana, ben de ne makam varsa hepsini verdim. Bundan sonra benden alacağın birşey kalmadı. Ama ben sana bundan sonra bu yolda insanları irşad etmek için veya gönlün kime meylediyorsa istediğin meşayihın yanında da bulunabilmek üzere sana izin ve müsaade verdim. Benden icazetlisin. Benden çıktın. Çünkü sen, benim makamımı şu anda bile aştın, dedi.

Sonra Arif Dikkarani'yi buldum. Arif Dikkarani, Dikkaran köyünde, Buhara'ya 100 km mesafede. Çok arif idi. 10 sene onunla sohbet ettim, diyor. O da maneviyatı çok yüksek kişidir. Sonra Hüsamşeyh diye biriyle beraber oldum. Sonra bir gece uyudum. Rüyamda Hakim Ata'yı gördüm. Hakim Ata, Türklerin en büyük şeyhi. Ahmed Yesevi'nin halifelerinden. Hakim Ata, bana dedi ki; bir derviş var, senin zamanında bulunuyor şimdi. Ondan da istifade edersin. O dervişi bana gösterdi rüyamda. Görünce onu hafızama aldım. Benim salih bir nenem vardı. Rüyadan uyanınca; nene! Böyle bir rüya gördüm, dedim. Nenem bana dedi ki; evladım, Türk şeyyelerinden de nasibin olacak. Ben de artık o dervişi arıyorum, duruyorum. Buhara'da birgün çarşıda karşılaştık. Baktım rüyamda gösterilen zat. Onu tanıdım. İsmi Halil idi. Yalnız o an gidip sohbet, muhabbet kuramadım. Eve gittim, aklım onda takılı kaldı. Akşam vakti olunca bir şahıs geldi. Bana dedi ki; derviş Halil seni çağırıyor.

Onda ziyaret için yanıma biraz hediyeler aldım. Gittim, ziyaretiyle müşerref oldum ve ona o rüyayı anlatmak istedim. Türkçe anlatmak istedim. Dedi ki; ben, senin gördüğün rüyayı biliyorum. Onun için kendini yorup beyana ihtiyaç duyma. Sen, bize gönderildin, dedi. Kalbim ona meyletti. Kelamından tesirlendim. Çok yüksek hallere nail oldum. Sonunda Maveraunnehir yani Ceyhun Irmağı'nın arkası(nın tamamı), o zatı kendilerine hükümdar tayin ettiler. Dediler ki; bizim padişahımız sen ol. O zat, padişah oldu. Ben de onunla beraber bulundum. Her gün onun saltanat döneminde acayip hallere şahit oldum.

Kalbimde onun muhabbeti sevgisi arttı, arttı, Karttı. Seyr-i sülük edeplerini öğrenmek adına çok büyük menfaatler gördüm. 6 sene o padişah idi, hem de şeyh idi. 6 sene onun yanında kaldım. Milletın yanındayken hizmet edeplerine riayet ediyordum. Halvetteyken manevi muhabbet ediyorduk. Bana hizmet edenler, Allah rızası için hizmet edenler, büyük fayda görecekler, buyurdu.

Bu zat kim biliyor musunuz? Şimdi Haydar Baş denilen adamın, Şah-ı Nakşibend için iftira ettiği ve Şah-ı Nakşibend, cellatlık yapmış dediği ve kendine kanalında hakaret ettirdiği o Halil Ata denen zat. Türk meşayihından bir zattır. Ve Şah-ı Nakşibend Hazretleri onun yanında, şeriat hükümlerini icra etmiştir. O zat, şeriata göre 6 sene bütün Maveraunnehr'i yönetmiştir.

Şah-ı Nakşibend Hazretleri de onun yanında Şeriat hükümlerini icra etmiştir. Şeriat hükümlerinde kısas varsa yapılmıştır. İdam varsa yapılmıştır. Adam öldüren öldürülüyorsa yapılmıştır. Çünkü bu şeriati tatbikten ibarettir.

Şah-ı Nakşibend, sözlerine şöyle devam etti: Nasıl oldu? Sonra bu zatın saltanatı bitti. Saltanatı bitince benim de ondan ayrılma zamanım geldi. Dünyadan da tamamen soğudum. Tamamen Rabbime yöneldim. Zühd hayatını tercih ettim. Buhara'ya döndüm. Allah dostlarından bir zat gördüm. Bana dedi ki: senin, Allah dostlarından olduğun görülüyor. İnşallah dostların nazarı bereketiyle olmayı niyaz ederim, dedim. Dedi ki; durumun nasıl? Nasıl yaşıyorsun? Bulursam, şükrediyorum, bulamazsam sabrediyorum, deyince tebessüm etti. Bana dedi ki; kalbi kırık olanları teselli edeceksin. Acizlere hizmet edeceksin.

Ondan sonra kimsenin itibar etmediği adamlara hizmet edeceksin. Ben de fakir fukara ne kadar varsa hizmet etmeye başladım. Sonra dedi ki; sen, Buhara'daki, bu civardaki, hasta, kötürüm vs. bunlara hizmet ettin. Bu hizmetler kolay değil. Ahmet Rufai'de bunu yapardı. Bütün veliler bu yoldan geçmiş. Cüzzam hastası kimse, yanına yaklaşmıyor. Mikrop kapmayım diye. Ona eliyle yemek yediriyorlar. Öyle kolay hizmetler değil. Ondan sonra adam altına yapamıyor, kalkamıyor. Bakanı yok. Onun altını temizliyorlar.

Böyle meseleler yani. 1 gün, 2 gün değil, yani bu tarikat işleri böyle kolay değil. Ağalık, paşalık değil yani. Sonra dedi ki; “şimdi hayvanlara hizmet etme vakti geldi. Ne yapacaksın? Yaralı hayvanları tedavi edeceksin. Çok ihlaslı olacaksın. Kendini alçaltacaksın.” Tam onun istediği gibi başladım hizmet etmeye. Yolda bir köpek görsem, böyle hürmet ederim. Beklerim köpek geçsin, ben öyle geçerim.

Beyazıd-i Bestami Hazretleri ne yaptı? Bir köpek geliyordu, bütün müridleri de yanında. Onlar da kışt falan demek istedi. Durun dedi, köpek geldi, önünde durdu. Adam murakebe üzere, köpek de öyle. Yol da vermiyor köpek, şeyh efendi de onu kenara çektirmiyor.

Döndü, evladım! Ne dedi bana biliyor musunuz? Ey Ebayezid! Ne bana karşı havalanıyorsun. Sana kutupluk, gavslık veren, beni de bu kılığa soktu. Seninkide hal, benimkide hal. Yani Mevla sana böyle ol dedi, bana böyle dedi. Seyr-i sülûğü tamamladım diye hava mı atmamış, yoksa köpeğe bile yol vermekmiymiş? Nasılmış tarikat? Yani ben, o kadar hizmet ettim ki; 7 sene hayvanların yaralılarını buldum, tedavi ettim. Koca Şah-ı Nakşibend olmuş ya! Rabbim yollarından ayırmasın. Bir daha nasib olur da buluşursak, devamını o zaman anlatırız inşaallah. Haklarınızı helal edin. Allah'a emanet olun.

MÜCEDDİD VE NUMÛNE-İ İMTİSAL MAHMUD EFENDİ (KUDDİSE SIRRUHU) HAZRETLERİ'NİN ÖRNEK KİŞİLİĞİ VE AHLAKI HASENESİ

RESUL BÖLÜKBAŞ

Efendi Hazretleri'nin ilmi ve Zekâsı; Efendi Hazretlerimiz ilme çok değer veren ve adeta tek derdi ilim ve medrese olan bir kişiliğe sahiptir. Kendisini ziyarete gelen herkese:

- Her mahallede bir kız bir erkek medresesi açın! şeklinde talimat verirdi. Onun bu

engin himmetindedir ki, bundan kırk yıl önce Rize/Pazar/Tütüncüler'deki medresemize İstanbul'dan onlarca talebe gönderirdi. İstanbul'da kendisine uygun medrese olsa idi herhalde Pazar'a kadar göndermezdi. Ama son 20 senede Cemaatimizin öyle güzide hoca efendileri yetişti ki, fevkalade ilme ve ilmi dirayete sahip aynı zamanda Efendinin düsturundan ayrılmayan onlarca müderris hocalarımız vardır.

Fetvada dirayetli, fıkhı, hadis tefsir, akâid vesair ilimlerde dirayeti mükemmel ve takva sahibi hoca

efendiler yetişmiştir. Kesinlikle inanıyorum ki bütün bu başarı ve muvaffakiyet Efendi Hazretlerinin (*Kuddise Sirruhu*) himmeti onun ihlâs ve duaları ile olmuştur.

Ben Efendi hazretlerini tanıdım tanıyalı 53 sene-den bu yana hoca ismini almış kişilere olağanüstü değer verirdi. Onlara asla elini öptürmezdi. Bu hoca efendilere çok ama çok hürmet ederdi. Ben Ramazan Aylarında 40-50 günlüğüne İstanbul'a gider Efendi ile beraber olma şerefi ile müşerref olurudum. Bir Ramazan yine İstanbul'a gittiğimde Efendi hazretleri bana; "bu Ramazan seni evimde misafir edeceğim" demişti, ben de kabul etmiştim.

Teravihten sonra iki küçücük odadan ibaret olan evine gider orada kalırdım. Sahur yemeğine kalktığımızda Efendi hazretleri teheccüd namazını kılar, daha sonra beni de uyandırır. Her halde tembelliğimi bildiğinden olacak ki; "iki rekât kılabilirsen iyi olur" derdi. Ben de kalkar abdestimi alır 6 rekât

teheccüd kılınca; “sana yeter sen misafirsin” derken, kendisi 20 rekat kıldığını görürdüm.

Bir keresinde; “Efendi hazretleri siz teheccüdü 20 rekat mı kılıyorsunuz?” Diye sorduğumda bana; “Hayır ben vakit namazlarımı hatimle kılarım, vakit namazlarımda bitiremediğim sayfaları gece nafilisi ile tamamliyorum” derdi. Daha sonra soframız gelir, el yıkamaya sıra gelince eline ibriği alıp elime su dökmeye ısrar ederdi. Mümkün mü? Efendi hazretleri eline su döksün, sen de bunu kabul et. Ama O, o kadar çok ısrar eder ve derdi ki; “kıymetli misafirime hizmet etmeyi bana çok görme ne olur?” diye adeta yalvarırdı. Bende o ısrarını görünce Efendi hazretlerini daha fazla yormamak için elime su dökmesini kerhen de olsa kabul etmek zorunda kalırdım. Bu sefer sıra bana gelirdi, ben eline su dökmeye teşebbüs edince; “olmaz sen misafirsin” der fakat ben de; “aman efendim hiç değilse bu kadarına müsaade buyurun” der ve ısrar ederdim. O da kabul eder eline su dökerdim. Bu şekilde 20 gün Efendi hazretlerinin evinde sahur yapmaya devam ettik, daha sonra itikâfa girmek için camiye geçtik.

Burada ben kendimi anlatmıyorum Efendi hazretlerinin misafirperverliği ve insanlara ve müridlerine karşı ne derece samimi olduğunu arz etmek ve Efendi Hazretlerinin mümtaz kişiliğini arz etmek istiyorum.

Efendi hazretlerinin yanında olduğumuz süre içinde her zaman bana Mektubat’tan bir mektup okutur ve o mektubun derin manalarını bana anlatırdı. Mektubat’ın ibaresinde anlaşılması bizce mümkün olmayan nice derin manaları önümüze sererdi. Adeta İmam-ı Rabbanî (*Kuddise Sırruhu*)’dan Mektubat’ı okumuşçasına, Mektuplara vâkıftı.

O ilimde fevkalade dirayetli idi. Kur’ân-ı kerîm ayetlerini öylesine tefsir ederdi ki, vahyin ruhuna adeta nüfûz ettiğini hissederdiniz. O Hacı Dursun Efendi’den icazet aldıktan sonra Kayseri’de ayrıca Farsça okumuş, Arapçaya ve Farsçaya aşina idi. Efendi hazretlerinin hafızlığı da mükemmeldi. Bir Ramazan Kur’ân-ı kerîm cüzlerini kendisinden dinledim. Hiçbir yanlış olmadan Kur’ân’ı Hatmetti. Kendisine; “hızınız ne kadar çok kuvvetli” dediğimde “İhsan efendinin hızı benden kuvvetlidir” demek suretiyle, kendisine şiar edindiği tevazuyu orada da gösterdi.

Efendi Hazretlerimiz, yaşı 45-50 ye varana kadar zaman zaman zaman Aşır okurdu. Onun Kur’ân okuması, kıraati, makamı, nâmesi dil ile anlatılamaz, onu dinlemek lazım. O kadar yakıcı okurdu ki, adeta Arapça bilmeyene bile âyetin muhtevasını anlatır gibi insana tesir ederdi. 60 yaşlarında iken Yavuz Selim’de sohbet esnasında coşarak bir iki ayet okudu.

Cemaat hep birlikte yüksek sesle “Allah Allah” diye bağırımdan kendini alamadı. O Kur’ân okuduğu zaman, sanki Cibril-i Emîn’in, Hazreti Muhammed (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)’e vahyettiği anı yaşar gibi oluyorduk.

Kendisi ile zaman zaman Arapça konuşurduk, hiçbir defa ibarede surçü lisan olarak bile hata yapmazdı. Böylesine derin bir Arapçaya sahipti.

Efendi Hazretlerinin Tevazuu;

Efendi hazretlerimizin insanlara karşı son derece saygılı, sevdiğini Allah için seven, hiçbir zaman dünyalığı ve dünya menfaatini hesaba katmayan, Allah ve Rasûlünün rızası için yaşayan mükemmel bir insan olduğu içindir ki, Müminlerin gönlünde taht kurmuştur. Sadece Türkiye’de değil Dünya’daki ulemanın dikkatini çekecek, onun yüce ahlakına vakıf olacak kadar fevkalade kişiliğe sahip olduğu için dünya uleması tarafından Müceddid ilan edilmiştir.

Gelen misafirlerini ayakta karşılar, giderlerken ayağa kalkıp kapıya kadar uğurlardı.

Bir keresinde Çarşamba günüydü. Çarşamba pazarından alışveriş yaptıktan sonra o gün Efendi hazretlerinden ayrılıp Rize’ye hareket edecektim. Camiye geldim, ikinci namazını Efendi hazretlerinin peşinde kıldıktan sonra başımı Efendi hazretlerinin kucağına koyarak, adeta 5 yaşında bir evladın baba-sına sığındığı gibi sığınarak hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Ağlamam belki yarım saat devam etti. Efendi hazretleri ben ağlarken onun mübarek ağzında şu sözler çıkıyordu: “Elhamdülillah bu kapıda böyle samimi mutahassis adamlarımız var.” Diyordu, daha sonra baktım ki Efendi hazretlerimiz de benimle beraber ağlamaya başladı. Kucaklaştık ve bana; “madem böyle çok üzüldün, bu akşam gitme yarın gidersen” dedi. Ben de ona çok sevindim ve o akşam da kaldım.

Kendisine her ne zaman telefon etsem ve telefonun başında bulunamasa daha sonra odasına gelince kendisine aradığımı söylediklerinde beni aratırdı ve “kusura bakma sen telefon ettiğin esnada telefon başında değildim” diyerek adeta özür diler gibi bir tavır takınırdı. Bu sadece bana karşı değil hocaların hepsine karşı bu hassasiyeti gösterirdi. Müftülere olağan üstü saygı gösterir, bunların iki satır yazısı veya iki kelimesi kurslarımızı kurtarıyor o bakımdan müftü efendileri severim derdi.

Bir gün Adapazarı’na birlikte gidecektik. Müftü efendiyi arayıp izin alalım dediğinde, rahmetli Hacı Bilal; “Hocam her defasında müftü efendi ‘bana sorma sen gittiğin yere dine hizmet için gidiyorsun, toptan izinlisin’ dediği halde, yine niye izin almayı

gerekli görüyorsun” dediğinde; “o öyle desin, ben de vazifemi yapıyorum. O bir makamdır oraya hürmet gerek” şeklinde cevap verirdi.

Efendi Hazretlerimiz resmi görev almaya da teşvik ederdi. Bir defasında şehidimiz Hızır efendi için bana; “Hızır efendiye söyle imam hatip fark derslerinin imtahını versin onu imam edelim” diye buyurmuştu. Bende Hızır Efendiye aynen emrettiğini söyledim, o da resmiyete hiç isteği olmadığı halde sırf Efendinin isteği diye “evet” dedi ve fark dersleri imtihanını vererek Çukurbostan’da imam oldu. Ayrıca Rize’den İstanbul’a her gittiğimde talebeyi sorardı. Ben de “çok güzel okuyorlar” dediğimde, onlara sen dışarıdan diploma al biz resmi olmadan fazla iş göremeyiz derdi. Bazı kişilere istisna-i durumda “sen resmiyeti alma” dediği de olurdu. Mesela Cübbeli Ahmed Hocaefendi’ye; “sen resmi olmazsan daha çok iş görürsün” dediği gibi...

Bunu genelleştirmek doğru değildir. Çünkü Efendi Hazretlerimiz ve onun hocalarının tamamı resmi görevli idiler ve zorunlu emeklilik yaşından önce ayrılmalarına müsaade etmezdi.

Efendi Hazretlerimizin Şeyhi’ne olan bağlılığı;

Efendi hazretlerimiz zaman zaman şöyle derdi; “ben Efendi Baba vefat ettikten sonra ondan daha çok korkuyorum” buyururdu. Onun şeyhine bağlılığı ve saygısı hususunda bir iki hatırayı anlatmak yeterli olacaktır.

Efendi hazretlerimiz bizim köye teşrif ettiklerinde camideki sohbetten sonra eve geldik. Yatacağı odaya aldık, bana kibleyi sordu. Kibleye arka vermemek için her gittiği yerde sorduğu gibi... Fakat bu sefer bir de bana “İstanbul hangi tarafa kalıyor?” diye sordu. Ben de kendisine “Efendi hazretleri İstanbul şu tarafta kalıyor ama niye sordunuz” dediğimde, “Efendi baba İstanbul’da yatıyor o tarafa ayak uzatmamak için” dedi. Zannedersen bu bile Efendinin Şeyhine ne kadar bağlı olduğunu göstermesi bakımından yeterlidir.

Bu arada bir de espri mahiyetinde bir iki söz söylemek istiyorum. Bir tanesi merhum Hasbi Efendiden. Hasbi Efendi şöyle dedi: “Ben hayatımda iki Şeyh bir mürid gördüm” dediğinde sorduk; “iki Şeyh kim?” Dedi ki; “Biri Efendi baba Biri de Efendi hazretleri” peki bir mürid kimdir? Diye sorduğumuz da; “O da Efendi hazretleri” dedi. Çok manidar bir söz.

Bir de Vali amca (Allah rahmet etsin); “İsmailağa’da şeyh çok, müridse bir tane o da Efendi hazretleridir” diyerek espri yapardı. Tabii Efendi hazretlerinin müridlerini, müritliklerinden noksanlık gördüğü için

demezdi ama Efendi hazretleri müridlerini terakkisi için ne kadar hassas davrandığını; “aman efendim bir tanesi kayarsa Allah korusun onun kaymasına sebep olursak rûzi mahşerde mesuliyetten kurtulamayız” derdi. Bu hassasiyette müridleri korur, kollar ve yanından hiç kimseyi kolay kolay kovmaz, kendiliğinden kovulanlar daha sonra tövbeakar olup geri döndüğünde hiçbir şey olmamış gibi yine bağına basardı. Hülâsa Efendi Hazretlerinin ahlâkı hasenesini anlatmaya ne sayfalar, ne de kelimeler yetmez. O insanlar arasında seçilmiş, mümtaz bir Allah dostudur.

Efendi Hazretlerinin Cömertliği;

Efendi hazretlerimizin sahâveti, cömertliği fevkalade idi. Her Ramazan yanına gittiğimde beraberinde olanlarla birlikte hepimize hediyeler verirdi. Çok defa bana yardımları olmuştur. Hanemizi kendi hanesi gibi görürdü. Bizim hanımı, “talebelerin annesi” diye çağırır ve kendisini çok severdi. Halen de ailemize karşı aynı sevgiyi devam ettiriyor ama maalesef onun o engin sevgisine layık olduğumuzu söyleyemem. Ama layık olmamız için kendisinden himmet ve dua isterim.

Efendi Hazretlerimizin bu ve daha zikretmediğimiz nice güzel hasletlerinden ve ihlasındandır ki, küçücük bir camide mütevazı bir şekilde yapmış olduğu tebliğ ve manevi aşı tutmuştur, elhamdülillah yüzbinleri aşan Müridan oluşmuştur. Memleketimizde öldürülmüş olan sünnetlerden bir tanesi olan Sakalı Şerif onun sayesinde neşvu nema bulmuştur. Sakal bırakmak için 60 yaşını bekleyen bir millete sahiptik ama şimdi daha henüz terbiyık olan, çocuk denecek yaşlarda bile sakalını seve seve bırakanlar oluyor.

Öbür yandan Çarşaf, genç kızlarımız tarafından benimsenen beğenilen ve sevilen bir örtü haline gelmişse ve yüzbinler bu kıyafete girmişse, bunun tek mimarı Efendi Hazretlerimizdir. İşte bütün bu hizmetlerinden dolayıdır ki herkesin sevgisini kazanmıştır.

Bir gün Eyüp Sultan’ı ziyarete gittiğimizde son derece açık ve asortik bir hanım, Efendiye sevgi ile izlerken bir arkadaşına telefon açıp aynen şunları söylüyordu; “bak kardeşim ben sana Eyüp Sultan’a gidelim dediğimde gelmedin, ben ne kadar şanslıymışım biliyorsunuz, şu anda önümde Mahmud Efendi Hazretleri duruyor Onu izliyorum o kadar mübarek ki, bakıp bakıp doyamıyorum, kıskandın değil mi?” dediğini dinlediğimde, Kur’ân-ı Kerim’de Meryem Sûresi 96. Ayetinde buyurulan ayet aklıma geldi;

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا

“İnanıp salih ameller işleyenler için Rahmân, (gönüllere) **bir sevgi koyacaktır.**” (Meryem Sûresi: 96)

İşte insanların gönlünü Efendi hazretlerine karşı bu sevgiyi Yüce Allah koymuştur. Yüce Peygamberimizin bu manada buyurduğu Hadisi Şerif’te şöyle buyuruyor;

عن أبي هريرة رضي الله عنه. قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا. فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ. وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ: وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافُلِ حَتَّى أَحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ» رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

Ebû Hüreyre (Radiyallahu Anh) den rivayet edildiğine göre, Rasûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), “Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur” dedi:

“Her kim bir dostuma düşmanlık ederse, ben ona karşı harb ilân ederim. Kulum, kendisine emrettiğim farzlardan, bence daha sevimli herhangi bir şeyle bana yakınlık sağlayamaz. Kulum bana (farzlara ilâveten işlediği) **nâfile ibadetlerle durmadan yaklaşır; nihâyet ben onu severim. Kulumu sevince de (âdet) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden ne isterse, onu mutlaka veririm, bana sığırsa, onu korurum.**” (Buhârî, Rikak 38)

وعنه عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قال : « إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ تَعَالَى الْعَبْدَ ، نَادَى جِبْرِيلَ : إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ فُلَانًا ، فَأَحْبِبْهُ ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ، فَيُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ : إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا ، فَأَحْبِبُوهُ ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ » متفق عليه.

وفي رواية لمسلم : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ ، فَقَالَ : إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ ، فَيَقُولُ : إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا ، فَأَحْبِبُوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ ، فَيَقُولُ : إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا ، فَأَبْغِضْهُ ، فَيَبْغِضُهُ

جِبْرِيلُ ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ : إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا ، فَأَبْغِضُوهُ ، فَيَبْغِضُهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ ».

Yine Ebû Hüreyre (Radiyallahu Anh) den rivayet edildiğine göre Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

Allah Teâlâ bir kulu sevdiği zaman Cebrâil’e:

- **Allah filanı seviyor, onu sen de sev!** diye emreder. Cebrâil de o kulu sever, sonra gök halkına:

- **Allah filanı gerçekten seviyor; onu siz de seviniz!** diye hitâbeder. Göktekiler de o kimseyi severler. Sonra da yeryüzündekilerin gönlünde o kimseye karşı bir sevgi uyanır. (Buhârî, Bedü’l-halk 6, Edeb 41, Tevhid 33; Müslim, Birr 157. Ayrıca bk. Tirmizî, Tefsîru sûre (19),7)

Müslim’in rivâyetinde (Birr 157) Rasûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) in şöyle buyurduğu kaydedilmektedir:

Allah Teâlâ bir kulu sevdiği zaman Cebrâil’e:

- **Ben filanı seviyorum onu sen de sev!** diye emreder. Cebrâil onu sever ve sonra gök halkına:

- **Allah filanı seviyor, onu siz de seviniz,** diye seslenir. Gök halkı da o kimseyi sever, sonra yeryüzündekilerin kalbinde o kimseye karşı bir sevgi uyanır.

Allah Teâlâ bir kula buğzettiği zaman, Cebrâil’e:

- **Ben, filanı sevmiyorum, onu sen de sevme!** diye emreder. Cebrâil de onu sevmez. Sonra Cebrâil gök halkına:

- **Allah filan kişiyi sevmiyor, onu siz de sevmeyin,** der. Göktekiler de o kimseyi sevmezler. Sonra da yeryüzündekilerde o kimseye karşı bir kin ve nefret uyanır.

İşte ayet ve hadis-i şerifte anlaşılıyor ki Efendi hazretlerimiz bu müjdeye nail olmuştur. Nail olmuştur ki, Dünya onu takdir etmiştir. Herkes kendisini ona hürmet etmek mecburiyetinde hissediyor. Ne mutlu onu örnek alabilen ve onun sahip olduğu ahlak-ı hasenesine yakın ahlaka sahip olabilene.

Onun yolu meşâyihın yoludur. Onun yolu Şâh-ı Nakşibend (Kuddise Sırruhu)’nun, Hazreti Ebû Bekir Sıddık (Radiyallahu Anh)’ın, Rasûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in ve vahyin yoludur.

Vesselam...

HADÎS-İ ŞERİFLER

Hazreti Câbir (Radıyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki:

“Ashâbıma sebbetmeyin (dil uzatmayın). Nefsim Yed(-i kudret)inde olan Zât-ı Zülcelâl’e yemin olsun (sizden) biri, Uhud Dağı kadar altın infak etse, onlardan birinin infak ettiği bir müdd’e, hatta yarım müdd’e bedel olmaz.”

(Müslim, Fedailü’s-Sahabe 221, (2540).

Büreyde (Radıyallahu anh)’dan rivâyet edildiğine göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Cennet ehli yüz yirmi saftır. Bunlardan seksen safı bu ümmetten, kırk safı da diğer ümmetlerdendir.” (Tirmizi, Cennet 13, (2549).

Ebu Hureyre (Radıyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki:

“Karanlık gecenin parçaları gibi olan fitnelerden önce, hayırlı ameller işlemede acele edin. O fitne geldi mi kişi mü’min olarak sabaha erer de kâfir olarak akşama girer. Mü’min olarak akşama erer de kâfir olarak sabaha ulaşır; dinini basit bir dünya menfaatine satar.”

(Müslim, İman 186, (118); Tirmizi, Fiten 30, (2196))

Âmir İbnu Sa’d babası (Radıyallahu anh)’dan naklen anlatıyor: “Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Benî Muâviye Mescidine girdi. Orada iki rek’at namaz kıldı, biz de onunla beraber kıldık. Sonra Rabbine uzun uzun dua etti. Sonra yanımıza döndü. Dedi ki:

“Rabbimden üç şey talep ettim. İkisini verdi, birini geri çevirdi: Rabbimden ümmetimi umûmi bir kıtlıkla helâk etmemesini talep ettim, bunu Bana verdi. Ümmetimi suda boğulmak su-

retiyile (toptan) helâk etmemesini diledim, Bana bunu da verdi. Ümmetimin kendi aralarında savaşmamalarını da talep etmişim, bu geri çevildi.” (Müslim, Fiten 20, (2890).

Enes (Radıyalahu anh)’dan rivâyet edildiğine göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Sizden hiç kimse, maruz kaldığı bir zarar sebebiyle ölümü temenni etmesin. Mutlaka bunu yapmak mecburiyetini hissederse, bari şöyle söylesin: ‘Rabbim, hakkımda hayat hayırlı ise yaşat, ölüm hayırlı ise canımı al!’”

(Buhari, Merdâ 19, Da’avat 30; Müslim, Zikr 10, (2680); Tirmizi, Cenâiz 3, (971); Ebu Davud, Cenâiz 13, (3108, 3109); Nesâi, Cenâiz 1, (4, 3).

Ebu Hureyre (Radıyallahu anh)’ın rivâyet ettiği bir hadiste Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Sadaka Rabbın öfkesini söndürür ve kötü ölümü bertaraf eder.” (Tirmizi, Zekat 28, (664).

Abdullah İbnu Amr İbni’l-Âs (Radıyallâhu anhüma) anlatıyor: “Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki:

“Allah, merhametli olanlara rahmetle muâmele eder. Öyleyse, sizler yeryüzündekilere karşı merhametli olun ki, semâda bulunanlar da size rahmet etsinler. Rahim (akrabalık bağı) Rahman’dan bir bağıdır. Kim bunu korursa Allah onunla (rahmet bağı) kurar, kim de koparırsa, Allah da ondan (rahmet bağı) koparır.”

Tirmizi, Birr 16, (1925); Ebu Dâvud, Edeb 66, (4941)

ÇANAKKALE DESTANINDAN ALTIN SAYFALAR MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

5 7. ALAY DESTANI

İngiliz, Anzak ve Fransız birliklerine mensup 25 bin kişilik büyük bir kuvvet, 25 Nisan 1915 sabahı, harp gemilerinin yoğun ateş desteğiyle Arıburnu'nda karaya çıktı. Çanakkale'de kara savaşları fiilen başlamış oldu.

Türk siperlerinde, Kurban Bayramı sabahı alay imamı Hasan Fehmi Efendi'nin o muhteşem sesiyle kıraat ettiği Kur'an-ı Kerim ve yapılan duadan sonra bütün subaylar ve erler siperlerde kucaklaşarak bayramlaştılar, helalleştiler ve şafakla birlikte o korkunç savaş başladı.

Düşman, karaya çıktığı zaman karşısında 57. Alaydan yalnız bir bölük bulunmakta idi.

İşte bu bölüm, alayın üç taburunun Maydos'tan gelmesine kadar Arıburnu'nu kahramanca müdafaa etmişti. 57. Alay seri bir yürüyüşle; cepheye gelir gel-

mez derhal düşmana taarruza başlamış ve az evvel düşmanın Kanlısirt'ta ele geçirdiği üç tane seri cebel topunu, süngü hücumuyla ve sağlam olarak geri almış ve derhal düşman aleyhine kullanmaya başlamıştı. Kocaçimen'den ilerleyen 57. Alay ile beraber 19. Fırka da alay komutanının emri altına girerek düşmanın ilerlemesine ve hâkim mevzileri ele geçirmesine meydan vermemişti.

Ordumuz düşmanın fırtına kadar dokuz ay Bombasirtı'nda düşmanla burun buruna denecek derecede yakın bir mesafede, sebat ile mukavemet etmişti. 57. Alayın yiğit mensupları harp hâli icabı; istirahat için bile vakit bulamamışlardı.

Üstelik hiçbir alayla da değiştirilmeyerek muharebenin başlangıcından nihayetine kadar mevzilerinde kalmışlar ve pek mühim mevzi muharebeleriyle düşmana pek çok zayıat verdirmişlerdi. Buna mükâfat olarak da Osmanlı Sultanı Mehmed Reşad'dan alay

sancakları adına 27. Piyade Alayı ile birlikte imtiyaz muharebe madalyası ile taltif olunmuşlardı.

“Dünya askerlik tarihinin en kahraman birliği” ünvanına sahip olan bu 57. Alayın tamamına yakını, daha sonra Çanakkale’de şehid olarak, adını şanlı tarihimize şehâdet kanları ile yazdıracaktı.

Arazide gözükten beyazlıklar

Çanakkale Savaşı sırasında bir gecenin alaca karanlığında 57. Alay komutanı, Bomba Sırtı’nın güney eteklerinden aşağıya doğru bakıyordu. Çok garip bir şekilde arazide yayılmış küme küme beyazlıklar gördü. Ve hemen tabur komutanını çağırarak sordu:

Bunlar nedir?! Tabur komutanı dedi ki:

Efendim onlar fecre az bir zaman kala emriniz ile hücumla geçecek erlerimizin iç çamaşırlarıdır.

Her bir vatan evladı, şehadeti arzuluyor. Yarın ki taaruzda şayet şehitlik nasib olursa Rabbinin huzuruna temiz bir şekilde çıkmak düşüncesiyle, geceden çamaşır değiştirmiş ve üzerindeki kirli çamaşırları da yıkayıp çalılıklara asmışlardı. İşte uzaktan gözükten küme küme beyazlıklar bunlardı.

Ve o günkü çarpışmada ölüme gülerek giden bu alaydan sağ kalan olmadı. Ve hepsi ümit ve arzu ettikleri şehadete gülerek koştu ve Yüce huzura tertemiz çıktılar. İşte bu yiğitler tarihe “Şehitler Alayı” olarak geçtiler.

Bu sancağı selamlamadan geçmeyin

57. Alay, Anzaklar’la son eri şehit olana kadar mücadele etti. Son asker de şehid olacağını anlayınca, elindeki sancağı bir ağacın dalına astı ve ruhunu öyle teslim etti.

Tüm askerler şehit olduktan sonra Alay’ın sancağı Anzaklıların eline geçti ve onu bir hatıra olarak kendi memleketlerine götürdüler. Bu gün Avusturalya’nın Melbourne kentinde yer alan ve askeri müzede sergilenen 57. Alay sancağının altında şu not yer almaktadır:

“Sevgili dostlarım; bu alay sancağı, Gelibolu savaş alanından getirilmiştir ama esir edilememiştir! Çünkü Türk ordusunun milli geleneklerine göre bir alayın sancağı, alayın en son eri ölmeden teslim edilemez. Bu sancak, sonuncu muhafızın da altında ölü olarak yattığı bir ağacın dalına asılı olarak bulunmuştur. Kahramanlık timsali olarak karşınızda bulunan bu Türk Alay Sancağını selamlamadan geçmeyiniz!”

ÇİMENTEPE’DE ALTI ŞEHİD LİSELİ

Yaşları yirmi ile yirmi beş arasında altı arkadaş idiler. Vatanın, kendi hayatını devam ettirmek için evlâdının hayatını sancak altına, silâh başına davet ettiği tehlike

gününde, devam etmekte oldukları mektepleri terk ederek, zabit namzedi olmaya koşmuşlardı. Yakacık’ta, Maltepe’de, Erenköy’ünde belirli talim ve tedris devrelerini muvaffakiyetle tamamladılar ve Çanakkale’ye gittiler.

Günün birinde Çimentepe önüne yirmi İngiliz zırhlısı geldi. Ve dakikada bin üç yüz altmış mermi serpen iki yüz kırk topunu, saatlerce bu mevziye yöneltmişti.

Hücumla, müdafaaya, korunmaya imkânsızlıklar musallat eden bu amansız şiddet önünde Türk’ün harp azmiyle insanın hayatını muhafaza hissi birkaç dakika mücadele eder gibi olmuştu. Tepeye doğru adım adım ilerlemekte olan düşmanı, her ne suretle olursa olsun, eski mevzilerine atmak şarttı. Ve çok küçük bir tereddüt bile Türk’ün bu tarihî payitahtını devirebilirdi.

Mıntıkanın kumandanı en tehlikeli noktada bulunan bir alayın siperlerine doğru ilerledi. Ve hem rica, hem emreden bir sesle:

- Bu alayı yerinden oynatıp düşmanın üstüne atacak zabitleriniz yok mu, diye bağırdı.

Vatanın kendi hayatını devam ettirmek için evlâdının hayatını sancak altına, silâh başına davet ettiği tehlikeli bir günde, zabit namzedi olmaya koşmuş olan o altı mübarek genç, vicdanlarından çıkan mukaddes bir irade ile artık şehid namzedi olmaya terfi etmişlerdi.

Bir akşam evvel yazıp bestelemiş oldukları “Bu toprağı Türk’ün kanı yoğurdu,

Annem beni bugün için doğurdu!..” Marşını hep bir ağızdan söyleyerek siperlerinden dışarı fırladılar. Hepsisi gözlerini dahi kırpmadan ani bir hücumla düşman üzerine atıldılar.

Netice; altısı da şehid oldu! Ve ordumuz o altı gencin mübarek naaşları üstünden düşmana karşı yaptığı hücum ile İngilizlerin elindeki mevzileri teker teker geri aldılar...

BİR ADSIZ KAHRAMAN: ESKİŞEHİRLİ NASUH ONBAŞI

Kerevizdere’de düşman biraz ilerlemiş, ikinci taburun önünde büyük bir siper kazmaya muvaffak olmuştu. Düşmanın göstermiş olduğu bu cüret, tek mil taburu hiddetlendiriyor, hiç kimse bu vaziyetin devamına tahammül etmek istemiyordu. Hatta fırka kumandanı bile hoşnutsuz bir sesle: “Tuhaf şey. Düşman ikinci tabura karşı bu kadar cüret gösterebilir!” diyordu.

Yüzbaşı da müteessir görünüyor; bu siperi yıkmak, tarumar etmek lazım geldiğini hissediyor, fakat bunun için icap eden fedakârlığı düşünerek ağır davranıyordu.

Bir gün tabur kumandanı ile konuşurken şöyle demişti:

Biz bu siperi yıkarız. Buna eminim. Yalnız bir nokta var ki beni düşündürüyor; o da en sevgili askerlerimden birkaçını feda edebilmektir...

Yüzbaşının bu sözlerini duyan mütevazı bir asker, Eskişehir'in Ilıca Köyünden Ömer oğlu Nasuh Onbaşı, ilerledi. Mahcup bir tavırla:

Yüzbaşım, bana izin verin, bu siperi ben yıkacağım! dedi.

Kendisine refakat etmesi için şu üç arkadaşından başka kimseyi istemiyordu: Kalecik'in Dalbasan Köyünden İbrahim oğlu Hüseyin, Eskişehir'in Ilıca Köyünden Mehmed oğlu Abdurrahman, İnegöl'ün Metral Köyünden Resûloğullarından Mehmed oğlu Mustafa.

Artık daha fazla bekleyemezlerdi. Nasuh Onbaşı bütün taburun kalbinde hissettiği arzuya tercüman olmuştu. Tabur kumandanı muvafakat etmişti. Yüzbaşı da lazım gelen talimatı vermişti.

Ara sıra patlayan bombaların ve şarapnellerin alevlerinden başka hiçbir ışık görülmeyen karanlık bir gecede, dört kişiden mürekkep bu küçük fakat kahraman ordu, Nasuh Onbaşı'nın kumandası altında, düşman siperine doğru metin ve sarsılmaz bir imanla ilerliyordu... Yaklaşık 15 dakika sonra bir anda artan bomba ve tüfek seslerinden anlaşılıyordu ki; mücadele başlamıştı. Bu habersiz hücum karşısında telâşa düşen düşman âdeta kendini kaybetmiş; çılgınca her tarafa mermi yağdırmaya başlamıştı.

Herkes büyük bir sabırsızlıkla Nasuh Onbaşı ile arkadaşlarını bekliyor, neticeyi bir an önce öğrenmek istiyordu. Nihayet Yedinci Bölük mıntıkasından haber gelmişti. Nasuh Onbaşı vazifesini ifa ederek sipere dönmüştü. Fakat yalnızdı. Yanında Mustafa, Hüseyin ve Abdurrahman isimli arkadaşları yoktu. Bu kahraman askerler de vazifelerini ifa etmişler ve vatan uğurunda kurban olmuşlardı.

Sabahleyin tarumar edilmiş olan düşman siperini gören fırka komutanı kendi eliyle "Necm-i Osmanî"yi (Osmanlı Nişanı'nı) Nasuh Onbaşı'nın göğsüne takıyor ve bütün taburu tebrik ediyordu. Yüzbaşı gurur ve iftihar ile Nasuh Onbaşı'yı göstererek:

Hepimize büyük bir şeref kazandırdı, diyordu.

Nasuh Onbaşı mahcup ve mütevazı, fakat mert ve asil bir eda ile vazifesinden başka bir şey yapmadığını söylüyordu. Bu hadiseden dört gün kadar sonra Nasuh Onbaşı da, arkadaşları gibi şehidler kfilesine katılarak, bu yüksek rütbeye nail olmuştu.

KAHRAMAN BİR ZABİTİN ÇANAKKALE NOTLARINDAN:

Bulduğum muharebeler 1-2 Mayıs, 4 Haziran, 28 Haziran 1915 Muharebeleri idi. Şanlı payitahtımıza girmek için Osmanlı başkentinin kapılarını zorlayan hain düşmana, ordumuz kahramanca mukabele ediyordu. Çanakkale müdafaasının hemen her günü parlak muvaffakiyetlerle sona eriyordu. Düşman her hücumunda mağlup olarak püskürtülüyor, siperleri içine taarruz eden askerlerimizin parlak süngüleri altında boğazlanmışçasına yerlere seriliyordu. Her taarruz eden takım veya bölük, düşmandan aldığı ganimetlerle dönüyor ve her ilerlediği noktada ölünceye kadar sebat ediyordu.

Düşmanla aramızdaki mesafe gayet azdı. Etrafımız, vatanımızın güzel sahillerini öpen denizlerle kuşatılmıştı. Biz bu mukaddes toprağın o ufak ve kıymetli parçasını müdafa için düşman kurşunlarına göğüslerimizi siper ediyorduk. Vatan aşkıyla çarpan, geride bıraktığımız validelerimizin, kız kardeşlerimizin, evlatlarımızın, sevgili vatanımızın mevcudiyetini muhafaza azmiyle galeyan eden yüreklerimiz, aynı zamanda şanlı mazimizin gurur ve mefharetiyle dolu idi.

Düşmana her hücumumuzda, bir zamanlar bu toprakları fethetmek, bize latif bir vatan hediye etmek için; Şehazretiade Süleyman Paşaların, Ece Beylerin, Fazıl Beylerin bu sahillerde kahramanlık numuneleri gösterdiklerini, şanlı ordumuzun Rumeli'de, tarihte misli görülmeyen parlak zaferleri kazanmak için yine bu sahillerden zafer türküleriyle geçtiklerini hatırlıyorduk.

Bu hatırlama bizim için bir teşvik türküsü idi. Kulaklarımız bu galibiyet şarkısının kalbe ferahlık veren nağmeleri ile dolu olduğu halde ilerliyor, ateşler içine atılıyor, mermiler altında çarpışıyor, vuruluyor, vuruluyor, yaralarımızdan kanlar aktığı halde düşmanı tepelemekten geri durmuyorduk.

1-2 Mayıs 1915 gecesi idi. Düşman gemileri denizden topları ve makineli tüfekleri, karadan etrafı cehennemî ateşler içinde bırakıyordu. Karanlık bir gece idi.

Düşman gece karanlığından istifade ederek ani bir gece taarruzu yapmak istiyordu. Düşman ateşi gittikçe şiddetini artırıyor, bu müthiş ve cehennemî ateş altında birliklerimiz şanlı bir surette müdafa ediyordu. Ateşin şiddeti o derece idi ki, hatlarımızda emir ve kumanda karışmıştı. Düşman gemilerden icra edilen ateşlerin himayesinde taarruz ediyordu. Ortalığı büyük bir dehşet istilâ etmişti. Denizin korkunç ve siyah ufuklarından üzerimize ateşler saçılıyordu.

Muharebenin bu müthiş safhasında 126. Alayın Birinci Tabur Yaveri Mülâzım-ı Sâni Bingâzili Hüseyin Efendi, düşmana kahramanca bir mukabil taarruz icra etmek istemişti.

Kendisi tabur yaveri olduğu halde, düşman ateşleri altında dağınık surette müdafaada bulunan ufak kıtaları topladı. Bu bir avuç kahraman ile düşman hatları üzerine atıldı. Askerlerimizin hücumu o derece cesurane idi ki, fedakâr Hüseyin Efendi düşman hattını az zamanda yarmaya muvaffak oldu. Artık gözü hiçbir tehlike, hiçbir felâket, hiçbir dehşet görmüyordu. Elinde kılıç, kahraman askerleri peşinde "Allah Allah" âvâzesiyle ilerliyordu.

Hüseyin Efendi bu şanlı mücadelede şehid oldu, fakat sair kıtalarımıza parlak bir zafer numunesi gösterdi. Hüseyin Efendi yirmi altı yaşında, zeki, sınıfından birincilikle çıkmış, genç ve fedakâr bir zabitti.

Hüseyin Efendi'nin fedakârlığı parlak bir galibiyetle taçlandırıldı. Arkadaşlarından Tabur Yaveri Selanikli Mülâzım-ı Sâni İsmail Efendi ile yine aynı alayın Birinci Tabur Birinci Bölük Kumandanı Mülâzım-ı Evvel Bursalı Hacı Ali Rıza Efendi, diğer noktalarda bu kahramanlığı şanlı zaferlerle ikmal etmişlerdi.

Aynı gecede vukua gelen Kirte Muharebesinde düşmana karşı yapılan mukabil taarruzda, o derece cesurane ve sebatkârâne hareket etmişlerdi ki, düşmanı sahile kadar püskürtmeye muvaffak olmuşlardı. Bu iki kahraman 4 Haziran 1915'de Sığındere muharebesinde şanlı bir surette muvaffakiyet kazanmışlardı.

Selanikli İsmail Efendi, Sığındere'de sol cenahımızı çevirmeye teşebbüs eden düşmana karşı mukabil taarruza geçen kıtamıza, pek muvaffakiyetli bir surette rehberlik vazifesini ifa etmişti. Araziden istifade ederek ilerleyen düşmanı, maiyetindeki efradın süngü ve bombalarıyla def etmeye muvaffak olmuştu. Düşmana pek fazla telefata verdirmişti.

O günün muharebesi İsmail Efendi'nin kahramanlığı sayesinde lehimizde neticelenmişti. Düşmanı, işgal ettiği mevziden kovduğu gibi maiyetindeki kahramanlarla elli tüfek, bir telefon ve külliyetli sedyeyi ganimet olarak ele geçirmeye muvaffak olmuştu. Yine o gün tıpkı Mülâzım-ı Evvel Bursalı Hacı Ali Rıza Efendi de, mukabil bir taarruzda pek yiğitçe hareket etmişti.

Düşmanı siperleri içinde bastırılmış, eline geçen düşmanları yine siperler içinde ezmişti, elli tüfek ve yirmi sekiz sandık cephaneye ganimet almaya muvaffak olmuştu. Fakat en büyük kahramanlığı 12 Ekim 1915'de Kireçtepe mıntıkasında da göstermişti. Hacı Ali Rıza Efendi'nin o günkü kahramanlığı pek parlaktı.

Vatan uğrunda hiçbir fedakârlıktan geri durmayan bu yiğit zabitimiz, düşmanın top mermileriyle yıktığı topraklar altında kalmıştı. Vücudunda hâsıl olan berelerden katiyen gayretsizliğe düşmeyerek topraklardan sıyrılmış ve itidalini katiyen bozmamıştı. Mühim vazifesini düşmanı mağlup edinceye kadar ifa etmişti. Nihayet ibraz eylediği fedakârlıklar ve cesaretlerle, bütün arkadaşları arasında kahraman unvanıyla anılmaya muvaffak olmuştu.

Sığındere Muharebesi, zabitlerimizin yiğitliklerine renkli bir saha teşkil ediyordu. Aynı mevkide 28 Haziran 1915'de vukua gelen muharebede yine Selanikli Mülâzım-ı Sâni İsmail Efendi ile aynı taburun Dördüncü Bölük Kumandanı Trablusgarplı Yüzbaşı Ali Ulvi Efendi, şanlı ordumuzda numune olabilecek kahramanlıklar ibraz eylemişlerdi.

Mülâzım-ı Sâni İsmail Efendi, Sığındere'ye karşı baskın yapmak isteyen düşmanı, bombalarla o derece telefata duçar etmişti ki; taburunun cephesindeki düşman artık bir daha taarruza cüret edememişti. Aynı zamanda birliklerimiz tarafından da çevrilmişti. İsmail Efendi'nin yiğitliği ve cesareti sayesinde kesin bir galibiyet almaya muvaffak olmuştuk.

Yüzbaşı Ali Ulvi Efendi ise sebat ve gayretiyle canını feda edinceye kadar düşmanla çarpışmıştı. Karşısında İngilizlerin inatçı bir kıtası gaddarca saldırıyordu. Kahraman yüzbaşımız cesaretine asla usanç getirmemişti.

Düşmana kanlı bir süngü hücumu icra etmişti. Karşısına inatçı bir hücumla çıkan İngiliz yüzbaşısını bir kurşunda yere sermiş, muharebenin kargaşası içinde önüne gelen düşmanı birer birer tepelemiş, düşmandan birçoğunu bizzat telef ettikten sonra da, pek parlak bir surette şehidlik rütbesini kazanmıştı.

Ali Ulvi Efendi'nin bu fedakârlığı muharebenin bu safhasının lehimizde neticelenmesine de sebep olmuştu.

Çanakkale destanını, ecdadımızın şehadet arzusu, cihad ruhunu unutmayalım ve unutturmayalım. Evlatlarımıza çocuklarımıza, şu yeni nesle bunları anlatalım. Çanakkale'de şahlanmış olan o ruh, milletimizin mayasını oluşturan ruhtur. Yeni nesilleri bu duygularla yetiştirmeli, dedelerimizin emanetini torunlarına en güzel şekilde aktarabilmeliyiz.

Bu vesileyle, toprak altında yatan şehit dedelerimizin ve aklı saçlı ninelerimizin, vatan ve yurt savunmasında ve memleket asayişinde görev yaparken hayatını kaybeden asker ve polis tüm şehidlerimizin, hassaten Çanakkale'de destan yazan şehid dedelerimizin ervahı için bir Fatiha, üç ihlas okuyalım.

Fi Emanillah!

BU KİTAP ZİN HAR MÜSLÜMAN GENÇLERİN ELİNE VERİLMEMELİ...

ALİ EREN

Evet verilmemeli, çünkü bu kitapta öyle tehlikeli ifadeler var ki, bir müslüman o kitapta okuduklarını olduğu gibi kabul etse, imanı tehlikeye girer.

Bahsettiğimiz kitap Muhammed Hamidullah'ın “İslam Peygamberi” isimli eseri.

Üzülerek söyleyelim ki, İstanbul Çekmeköy Belediyesi'nin üniversiteli gençler arasında Peygamberimiz hakkında tertip ettiği bir yarışma için bu kitap seçilmiş. Gençlere bu kitap okutulup bunun üzerinden imtihan edilecekler.

Bir önceki yazımızda, İslam Peygamberi isimli bu kitaptaki yanlışları 7 madde halinde sıralamıştık. Onlardan biri, Peygamberimiz'in gençliğinde Umman'a yolculuk yaptığını yazmış olması diğeri

de, kendi kafasına göre Habeşistan'a gitmiş olacağına ihtimal vermesi idi.

Halbuki, Peygamberimiz'in Umman'a gittiğini bildiren güvenilir bir haber olmadığı gibi, Habeşistan'a seyahat buyurduğunu da, peygamberliğine inanmayanlardan başka kimse söylemiş değildir.

On dört veya on yedi yaşında iken, Yemen'e giden amcası Zübeyr, ticaretinin bereketli olması için, Resûlullahı da beraberinde götürmüştür.

Şimdi konuya madde madde devam edelim ki, Müslüman gençlere nasıl tehlikeli bir kitap okutulduğu bilinsin.

8- Hamidullah, Peygamberimiz'i 25 yaşında bir seyahata çıkarıp bunu da tarihçilere mal ederek şöyle diyor:

“Tarihçiler bu seyahatte son menzil olarak Kudüs’ün ötesinde Busra’dan bahsediyorlar. Hazreti Muhammed (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) böylelikle Mirac şehri Kudüs’ü ve Lut Gölü’nü görebildi.” (S: 53)

Busrâ, Şâm’ın 90 kilometre güney doğusunda, Kudüs’ün de 130 km. kuzey doğusundadır. Yani Kudüs’ten uzaktadır. O günün şartlarında ise çok çok uzaktır

Hamidullah’ın buna yazmaktaki gayesini anlatalım:

Herkes bilir ve inanır ki, İsra suresinin birinci ayetinde bildirildiği gibi;

“Peygamberimiz gecenin küçük bir parçasında yani bir anda Mekke’deki Mescid-i Haram’dan Kudüs’teki Mescid-i Aksa’ya götürülmüştür.”

Halbuki Hamidullah, kitabının İsra ve Mirac bahsinde; “Mescid-i Aksa demek en uzak mescid demektir. En uzak mescid de Kudüs’teki Mescid-i Aksa değil gökteki mesciddir” diyerek Peygamberimiz’in Kudüs’e gitmediğini iddia etmekte yani Kudüs’ün miraç şehri olduğunu reddetmekteydi.

Yukarıdaki cümlelerinde ise bu söylediğini unutmuş ve “Hazreti Muhammed (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) böylelikle Mirac şehri Kudüs’ü ve Lut Gölü’nü görebildi” diyor. Halbuki kitabının bir yerinde, gittiği yer Kudüs değildi diyordu. Böylece kendi yazdıklarına ters düşüyor.

***

Sevgili Peygamberimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) miracdan döndükten sonra: “O gece Kudüs’e gittiğini, oradaki Mescid-i Aksa’da namaz kıldığını, oradan da göklere yükseldiğini” söyledi. O zamanın şartlarında bir gecede böyle bir yolculuk maddeten mümkün olamayacağı için, müşrikler hemen inkar ettiler. Ve “Biz hayatında senin Kudüs’e gitmediğini biliyoruz. Ama biz gittik. Madem bu gece oraya gittiğini iddia ediyorsun, öyleyse bize Mescid-i Aksa’yı anlat, kapı ve pencerelerini say” dediler.

Bunun üzerine Mescid-i Aksa Peygamberimiz’in gözünün önüne getirildi, Peygamberimiz de ona

bakarak müşriklerin sorduklarına teker teker cevap verdi. Tabii ki bu apaçık bir mucize idi.

Hamidullah’ın art niyeti işte burada devreye giriyor. Bu mucizeyi yok sayabilmek için Peygamberimiz hakkında yukarıdaki sözleri söylüyor, yani; “Tarihçiler bu seyahatte son menzil olarak Kudüs’ün ötesinde Busra’dan bahsediyorlar. Hazreti Muhammed (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) böylelikle Mirac şehri Kudüs’ü ve Lut Gölü’nü görebildi” diyor.

Yani demek istiyor ki, “Şayet Hazreti Muhammed, sorulduğu zaman, Mescid-i Aksa’yı anlatabilmişse, 25 yaşındayken oraları gördüğü içindir. Yoksa ortada zannedildiği gibi mucize falan yok” demek istiyor.

Burada Hamidullah’ın gülünç ve kendiyle ters düşen ikinci bir açığı da şu:

Kitabının diğer tarafında, “Mescid-i Aksa demek en uzak mescid demektir. En uzak mescid de Kudüs’teki Mescid-i Aksa değil gökteki mesciddir” diyordu. Burada ise; “Hazreti Muhammed (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) böylelikle Mirac şehri Kudüs’ü görebildi” diyor.

Hamidullah hayatta olmadığına göre hayranlarına soralım:

Hamidullah’ın bu yazdıklarının hangisi doğru? Resulüllah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) İsra gecesini Kudüs’e ve oradaki Mescid-i Aksa’ya gitti mi gitmedi mi?

***

Evet, Mirac’ın bedenle olduğunu inkâr etmek için, Mescid-i Aksa’yı inkâr edip “Kur’anın inzal edildiği devirde Kudüs’te mescid yoktu” diyor. (s. 93)

Aksine vardı. Mescid-i Aksa taa Süleyman (Aleyhisselam) zamanında yapılmıştır. Dolayısıyla, Hamidullah’ın bu iddiası da, kökten yalan ve yalıştır...

Şimdiki bazı ilahiyatçılar da bile bile aynı yanlışları tekrarlıyorlar. Onlardan birisi de Abdülaziz Bayındır.

Buhari'deki hadis-i şerifte, “yeryüzünde ilk kurulan mabedin Mescid-i Haram, ikincisinin ise Mescid-i Aksa” olduğu bildiriliyor.

Buna karşı, “Evet doğru ama, Peygamberimiz zamanında yıkılmıştı” gibi bir şey söyleyebilirler. İyi ama Buhari'deki başka bir hadis-i şerifte, “üç mescid için uzaktan ziyarete gelinebileceği, yolculuğa çıkılabileceği, bunlardan birinin de Mescid-i Aksa olduğu” bildiriliyor.

O zaman Mescid-i Aksa olmasaydı, Peygamberimiz böyle buyurur muydu?

Peygamberimiz zamanında Mescid-i Aksa'nın olmadığını söyleyenlere şunu soralım:

Mescid-i Aksa zamanımızda mevcut olduğuna göre, Peygamberimiz'den sonra yapılmış olması lazım. Öyleyse söyleyiniz:

Mescid-i Aksa Peygamberimiz'den sonra hangi tarihte, temelden ne zaman, kimin zamanında ve kim tarafından yaptırıldı?

İkinci soru:

İlk kiblemiz Mescid-i Aksa değil mi? Peygamberimiz ilk zamanlar Mescid-i Aksa'ya dönerek namaz kılmıyor muydu?

***

9- Hamidullah şöyle diyor:

“Hazreti Muhammed, El-iyadi'nin tek ilah hakkındaki nutkunu asla unutmamıştır. Bazen de Lebid ve Ümeyye'nin aynı konudaki mısralarına müracaat ederdi.” (S: 64)

Üslûbu görüyor musun değerli okuyucu!

Sanki Peygamberimiz'in İslamı anlatmakta kaynağı, İslamdan önceki bu birkaç şairin şiirleri. Peygamberimiz, sanki tevhid inancını El-iyadi, Lebid ve Ümeyye ismindeki şairlerden almış ve tevhid inancı kendisinde bunlar sayesinde uyanmış...

Peygambere iman hususunda böyle sözlerin yeri olur mu değerli okuyucu?

Hamidullah, Yasin suresindeki şu mealdeki ayeti de mi bilmiyor.

“Biz ona şiir öğretmedik. Bu ona yakışmaz da.” (Ayet. 69)

***

10- Ayın yarılması meselesi...

Müşrikler Peygamberimiz'den bir mucize istemişlerdi. Peygamberimiz de eliyle aya işaret etti ve ay ikiye ayrıldı. Bu mucizeye müşrikler şahit olduğu gibi, ashabı kiramdan birçokları da şahit olmuş ve rivayet etmişlerdir. Bu rivayetler başta Buhari olmak üzere diğer

hadis kitaplarında da mevcuttur. Bundan başka ve hepsinden mühimi Kur'an-ı Kerim'de ayetle apaçık bildirilmesidir.

Gerçek bu. Ama Hamidullah bu mucize hakkında ayeti de hadis-i şerifleri de görmezden ve bilmezden gelerek tarihçilere müracaat ediyor; “Tarihçiler diyor ki” diyor. (s: 48)

Ayet ve hadislerin yanında tarihçilerin ne hükümü olur?

Eğer kötü niyetli değilse, İslam ilimleriyle meşgul olan kimsenin tavrı böyle mi olmalıdır?

***

11- Hamidullah, Peygamberimiz'in miracının, “Maddi vücuduyla gitmek şeklinde olmayıp uyku ile uyanıklık arasındaki bir hal” olduğunu söylüyor. (Sa: 93)

Hamidullah bu sözlerinde de tutarsızdır. Çünkü: Peygamberimiz miracdan dönünce bu yolculuğunu anlatınca, imanı zayıf olan bazılarının akılları almadığı için mürted oldular. Eğer Peygamberimiz; “Ben bu gece uyku ile uyanıklık arasında şöyle şöyle bir hal yaşadım” demiş olsaydı buna kim itiraz ederdi? Çünkü uykuda da, hayalinde de herkes her yere gidebilir, gezebilir, kimse de buna itiraz etmez.

Peygamberimiz'in mirac yolculuğuna itiraz edilmiştir, çünkü Peygamberimiz bu yolculuğu maddi

vücuduyla yaptığını söylemiştir. Uyku ile uyanıklık arasında olduğunu söyleseydi, bu hayali bir şey olurdu ve kimse de itiraz etmezdi?

Evet, Cebrail (Aleyhisselam) İsrâ ve Mirac yolculuğu için geldiğinde kendisinin uyku ile uyanıklık arasında olduğunu Peygamberimiz kendisi bildiriyor. Ama bu sözüyle, o vaziyette sadece manevi bir hal yaşadığını ve göklere çıkarılmadığını söylemiyor.

Cebrail (Aleyhisselam) gelmeden önce uykuya yakın bir haldeydi. Yani uyku ile uyanıklık arasındaydı. Cebrail (Aleyhisselam) gelip İsrâ ve Mirac yolculuğuna çıkarılacağını bildirince o hali geçmiş ve tamamen uyanık hale gelmiştir.

***

12- Hamidullah, Peygamberimiz'in göklere çıktığını inkar için de şöyle diyor:

“Allah'ı, gök denen yerin bir noktasında aramaya kalkarsak bu kendi kendimizi tekzip olur.”

Mirac yolculuğu -haşa- Allah'ı göklerdeki bir mekanda görmek için yaptırılmamıştır ki. Hazreti Mevla, Peygamberini o alemlerdeki esrar ve hikmetlerini göstermek için göklere çıkarmıştır. Yoksa her Müslümanın bileceği gibi, Kendi mekanı orada olduğu için değil.

Mesela Musa (Aleyhisselam) da ilahi tecellilere Tur Dağı'nda mazhar olmuştur. Bu durum karşısında, “Allah'ı Tur Dağı'nda aramaya kalkarsak bu kendi kendimizi tekzip olur” mu diyeceğiz?

***

13- Hamidullah, Peygamberimiz'in Taif yolculuğunu anlatırken, Allah Resulünü korkak birisi olarak göstererek şöyle diyor:

“Hazreti Muhammed Mekke'ye girmeye cesaret etmedi.” (S: 96)

Allah tarafından kendisine İslamın yakında parlayıp güç kazanacağı bildirilen ve her hususta Rabbinin yardımına mazhar olan Allah Resulü hiç korkar mı? Korkmadı, korkmaz ama, elbette maddi tedbirler alacaktı, almıştır, bu hareketiyle de ümmetlerine nümune olmuştur.

***

14- Hamidullah, Hazret-i Musa ile Hızır (Aleyhisselam) arasında geçen ve Kehf suresinde bildirilen hadise hakkında; “Din kitapları temsiller getirir. Bunların tarihi (gerçek) hadiseler olması zaruri değildir.” (S: 377)

Hamidullah bu sözüyle hiç çekinmeden, Kur'an-ı Kerim'in açıkça bahsettiği hadisenin gerçek olmayıp bir temsilden ibaret olduğunu söyleyebiliyor. Bu, büyük cür'et ve büyük bir vebaldir. Zira müşrikler de; “Bu Kur'an, eskilerin masallarından ibaret” diyorlardı.

Hamidullah bu sözüyle onların söylediklerinin bir benzerini söylemiş olmuştur mu?

Kur'an-ı Kerim'de anlatılan kıssalar gerçek hadiseler olmazsa, masal ve asılsız hikâyelerden ibaret şeyler anlatmış olmaz mı? Zaten müşriklerin iddiaları da bu değil midir?

Hamidullah'ın; “Bunların tarihi (gerçek) hadiseler olması zaruri değildir” diyerek Kur'an'da anlatılan hadiselerin gerçek olmadığını söylemesi, hâşâ Allah'ın yalan söyleyerek kullarını kandırmasını söylemek olur ki, bu cürmü bir Müslümanın işlemesi mümkün değildir.

Nitekim şimdiye kadar hiçbir ehl-i sünnet İslam alimi böyle bir cürüm işlememiştir.

Hamidullah'ın bu hadiseyle ilgili ikinci bir ifadesi var ki, o da yenilir yutulur cinsten değil.

Diyor ki; “Kur'an-ı Kerim'de bu Musa isminin Gilgamiş olmasına bir mani yoktur.”

Ortada fol yok yumurta yokken, şimdi bu nereden çıktı?

Allah kelimasında açıktan açığa Musa ismi geçtiği halde, bu şahsın Gilgamiş olduğunu söylemek, “Her ne kadar Allah, Musa olduğunu söylüyorsa da o aslında Gilgamiş'tir” demek olmaz mı? Ve bu tavır haşa Hazreti Allah'a itiraz değil midir?

Kur'an'da Musa ismiyle anlatılan şahıs eğer Gilgamiş ise, Allah değişik isim vererek haşa kullarını kandırmış mıdır?

O şahıs eğer Gilgamiş ise, Allah onun Gilgamiş olduğunu bildirmekten aciz midir?

Kur'an, Hazreti Musa olduğunu söylüyor. Hadisler yani Peygamberimiz de Hazreti Musa olduğunu söylüyor. Ama Bay Hamidullah Gilgamiş diyor.

Bir de şu var: Gilgamiş diye birisinin yaşadığı bile kesin değil. Adı üstünde, Gilgamiş destanı deniliyor. Hamidullah'a bakın! Ayet ve hadiste açıkça Musa ismi geçtiği halde onu kabul etmiyor da, bir destanda gördüğü Gilgamiş ismini getirip Müslümanlara dayatarak, "Bunun böyle olduğunu kabul edin" diyor.

Velhasıl, Hamidullah'ın diğer sözleri gibi bu sözü de -affedersiniz-neresinden tutmak istesen tutulması mümkün olmayan bir kazurattan ibaret kalıyor.

***

15- İslam Peygamberi kitabında Hazreti Hatice meselesi...

Hamidullah, Hazreti Hatice Validemiz'in İslama hizmetinden bahsettikten sonra güya onu överek şöyle diyor: "Onsuz kendisinden önceki birçok peygamberler gibi Hazreti Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) de büyük muvaffakiyetlere erişmeden kaybolabilirdi." (S: 109) Bu da daha acaip bir iddia.

Sanki Hatice Validemiz olmasaydı, Peygamberimiz İslam davasında muvaffak olamayacak ve tarih içinde kaybolup gidecekti?

Ama Hamidullah'a göre böyle.

Ancak İslam inanç ve imanına göre hiç de öyle değil.

O olmasaydı da Allah (Celle Celalühü) başka sebepler yaratır dinini yine yüceltirdi. Çünkü kitabı keriminde bunu kendisi bildiriyor: (Saff: 8, 9 / Tevbe: 32)

Hamidullah'ın Hazreti Hatice Validemiz hakkındaki bu sözleri, işte bu ayetlerle taban tabana aykırılık taşımaktadır.

***

16- Hamidullah'ın bir de yahudiler hakkındaki cümlelerine bakalım:

"Yahudi dini, Hazreti Muhammed'in tebliğ ettiği dine en yakın olanıdır. Şu halde Müslümanların, Medine Yahudileri ile anlaşmaya muvaffak olamaları hazindir." (S: 385)

Gördüğümüz gibi, önce Yahudiliğin İslama yakın olduğunu söyleyerek cici gösteriyor, arkasından da üzüntüsünü bildiriyor. Müslümanların Yahudilerle anlaşamamalarının hüznü verici olduğunu söylüyor.

Bay Profesör, Müslümanların Yahudiler ile anlaşamayıp Peygamberimiz'in onları sürgün etmesine pek üzülmüş.

Hamidullah'ı üzen ve hüznülendiren hadise şöyle:

Medine'de Müslüman bir kadın Yahudi bir kuyumcudan altın almak için onun dükkanına girer. O sırada Yahudi, kadının farkında olmadan örtüsünü bir yere bağlar. Kadın ayağa kalkınca üstü açılır. Bunun üzerine kadın bağırır. Bunu gören bir Müslüman gelir, Yahudiyi öldürür. Yahudiler de gelip o Müslümanı öldürürler. Bunun üzerine Müslümanlarla Yahudilerin araları açılır. Peygamberimiz Yahudilerin yerleşim yerlerini 15 gün kuşatma

altında tutar. Yahudiler teslim olurlar. Peygamberimiz de silahlarını alıp kendilerini Medine'den sürgün eder. Hadise kısaca böyle.

Şimdi Hamidullah'ın bu hadiseyi nasıl değerlendirdiğine bakalım.

Sözüne, "Rakipte hatalar bulmak kolaydır" diye başlıyor. O zaman Müslümanlar kuvvetli ya, "Müslümanlar nasıl olsa kuvvetli, onun için zavallı Yahudileri hatalı gördüler" demeye getiriyor.

Esas söyleyeceğini de arkasından söylüyor. Daha doğrusu söylemiyor da zehirini kusuyor. "Hazret-i Peygamberle Yahudiler arasında çıkan anlaşmazlıkta, hangi tarafın zâlim olduğunu anlamak zor" diyor. (S: 385)

Ey değerli okuyucu!

Bazı ilahiyat profesörlerinin, İslam Peygamberi kitabını öve öve bitiremedikleri Hamidullah işte bu...

Bazı yayınevlerinin kitabını bastığı, bazı gazetelerin de kitabını promosyon olarak verdikleri Hamidullah işte bu...

Gördüğünüz gibi, tavrı imansız müsteşriklerin / oryantalistlerin tavrının aynısı.

Hiç tökezlemeden Peygamber tarafı da zâlim olabilir demek istiyor. Bu ifadeler bir Müslümana göre tüyler ürperticidir. Çünkü İslam inancına göre Peygamberler masumdurlar ve kendilerinden asla zulüm satır olmaz. Zaten Hazreti Resulullah hâşâ zâlim olur, âdaletsiz olursa, kim âdaletli olacaktır değerli okuyucu?..

Hamidullah'ın İslam Peygamberi kitabının yanlışları, yalan ve iftiraları yazmakla bitecek gibi değil.

Mesela Peygamber Efendimiz'in ilk vahyini bir rüya olarak gösteriyor. (S. 47)

Ayın yarılması mucizesi hakkında; "Peygamberden ayın ikiye ayrılması istendiği sırada, ayın iç yapısında bir patlama meydana geliyor, sonra kendisindeki mevcut çekim kuvvetiyle tekrar birleşiyor" diyor. Yani mucizeyi maddi bir izaha bağlayarak mucize olmaktan çıkartıyor. (S. 228)

***

Merhum Ahmed Davudoğlu Hoca; "Mısır'da çok reformcu gördüğünü, bu bakımdan Hamidullah'a şaşmadığını, fakat onu bir din yetkilisi gibi kabul ederek fesat tohumu ekmesine müsaade edenlere çok şaşırdığını" kaydetmektedir.

***

Fransızlarca profesörlük payesi verilen Hamidullah, İsmailî mezhebinden olup, koyu Ehl-i sünnet düşmanıdır.

Buna rağmen, ehl-i sünnet olduğunu söyleyen bazıları tarafından "Hindistan'ın yetiştirdiği büyük

islam âlimi, üstad, islamın temel kaynaklarına inerek eşsiz eserler bırakan ilim adamı..." gibi sözlerle takdim edilmesi enteresan.

Oysa bu adam, bütün cihanın peygamberini, ka-bullenip benimseyerek "Peygamberimiz" diye değil de, bir yabancı ağzıyla "İslam peygamberi" diye anlatıyor.

Her dinin farklı bir ilahı varmış gibi, âlemlerin Rabbi, her şeyin yaratıcısı, herkesin ve her şeyin ilahı olan Allah-ü teâlâ için de, "İslam ilahı" diyor.

Ehl-i sünnet âlimleri ne bildirmişse, hepsini Kur'ana aykırı görüyor. Aksin, Mutezile gibi bid'at fırkalarının görüşlerini Kur'ana uygun buluyor. "Allah'ın zâtî ve sübûtî sıfatları yoktur, Mutezile haklı olarak bunu reddetmiştir" diyor.

Sapık Mutezilenin sözünü senet kabul ediyor da, Ehl-i sünnet âliminin Allah'ın sıfatları hakkında bildirdiklerine itibar etmiyor?

***

Amerika'nın Florida eyaletinde 17 Aralık 2002'de 96 yaşında ölen bu zat, 1950'den itibaren "sözleşmeli profesör" olarak 1975'e kadar her sene Türkiye'ye gelerek İstanbul Üniversitesi Edebiyat ve Hukuk fakültelerinde, Ankara'da, İzmir'de, Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nde uzun süre dersler verdi.

Erzurum'da 1975'de Mirac hakkında yaptığı yanlışlarla dolu konuşmasına, o zaman doktor olan Prof. Zeki Çıkman haklı itirazlarda bulundu ve Hamidullah'ı susturup perişan etti.

Hamidullah ondan sonra Türkiye'ye hiç gel(e)medi.

Zeki Çıkman, bu hususta İMANIMIZLA OYNAMAYINIZ ismiyle güzel bir kitap yazmış, orada Hamidullah'a gereken cevabı vermiştir.

***

Hamidullah'ın nasıl bir kimse olduğunun çok kısa ve özet cevabı şudur:

Onu, Mustafa İslamoğlu gibi kimseler çok sevmektedirler.

Sevenlerinden birisi de, Hazreti Muaviye'ye acımasızca dil uzatan ve "Laikliği dünyaya ilk getiren Muaviye'dir" diye akla ziyan bir iddiada bulunan İhsan Süreyya Sırma'dır.

***

Yukarıda, Hamidullah'ın Mirac hakkındaki ifadelerinden bahsettik. Mirac'ı inkâr

edenin kâfir olacağı Ruhul-Beyan ve Bahrur-Ra'ik'da geçmektedir. İman olmadıktan sonra, kişinin kıldığı namaz, oruç ve diğer ibadetlerinin de faidesi olmaz.

***

Bir Müslümana kâfir diyen kendisi kâfir olur. Ama bir kâfire Müslüman diyen de kâfir olur.

Kur'an-ı Kerim'de, Miracın birinci kademesi olan İsra yolculuğuna çıkarılan Peygamberimiz hakkında açıkça "**Allah KULUNU gecenin küçük bir parçasında yürüttü**" buyruluyor. (İsra: 1)

Sadece rûha "kul" denmez. "Kul" diye canlı, "ruh" ve "beden"e sahip olan kimseye denir. Hamidullah, yukarıda da temas ettiğimiz gibi, Peygamberimiz'in miracının ruhi bir hal olduğunu söylüyor.

Bu söz, ayeti açıkça inkar değilse nedir?

Şakkul-kamer / ayın yarılması hadisesini mucize olarak kabul etmeyip maddi sebeplerle izaha kalkışması da, Hamidullah'ın diğer bir inkarıdır. Oysa bu mucize de Kamer sûresinin ilk âyetinde açıkça bildiriliyor.

Son iki maddeyle, Hamidullah'ın Peygamberimiz hakkındaki düşünce ve kanaatını noktalamış olalım.

Peygamberimiz'in küçüklüğünden beri, üzerinde onu güneşin sıcaklığından koruyan bir bulut olduğu bütün Müslümanlar tarafından bilinir. Hamidullah bunu ancak dolaylı yollarla inkar edebilmiş.

Peygamberimiz hakkında şöyle söyleyerek:

"Öğlenin yakıcı sığağından korunmak için Abdüllah bin Cud'anın kemerinin / duvarının gölgesine sığınır" (S. 48)

İkinci bir iğrenç ifadesi de Peygamberimiz'i bile bile yanlış olarak şöyle tarif etmesi:

"Burnunun üstüne kadar uzayan kaşları kavisli idi. Bacakları ince idi."

Gerçekten Peygamberimiz böyle miydi? Hayır. Tamamen yalan...

Ama o inadına Hazreti Resûlullahı tam bir umacıya, bir yaratılış garibesine benzetiyor.

Kaşlarının kılları burnunun üstüne kadar inmiş, ince bacaklı bir adamın ne kadar sevimsiz olacağını düşünebiliyor musunuz? Hamidullah Sevgili Peygamberimiz'in işte böyle bir kimse olduğunu söylüyor.

Oysa, mubârek kolları ve baldırları iri ve kalın idi. Sevimliliği dillere destân idi. Onu daha ilk görüşte, cemâline âşık olup, başka hiç birşey aramadan, imâna gelenlerin sayılarının az olmadığı tarihi bir geçektir...

Değerli okuyucu!

Üniversiteli Müslüman gençlere, işte böyle bile bile yazılan yanlış bilgilerle dolu bir kitap okutulmakta ve onun üzerinden imtihana çekilmektedirler...

Ey Müslüman! Bunları bil ve bilmeyenlere anlat...

ABDURRAHMAN İBİNİ AVF (4)

(*Radyallahu Anh*)

TÜRKİYE GAZETESİ YAYINLARI
İSLAM ALİMLERİ ANSİKLOPEDİSİ GİBİ BAZI
MUTEBER ESERLERDEN ALINTIDIR.

Abdurrahman bin Avf (*Radyallahu anh*)'ın yönetim, siyaset ve iktisâdi konulardaki kanaat ve düşünceleri oldukça isabetliydi. Bu alanlardaki birçok problemi gayet yerinde ve zeki bir şekilde doğru fikirler ortaya koyarak çözüme kavuştururdu.

Hazreti Ömer (*Radyallahu anh*)'ın halife tayini için tespit ettiği "Hazreti Osman, Hazreti Ali, Abdurrahman bin Avf, Sa'd bin Ebî Vakkas, Hazreti Talha ve Hazreti Zübeyr (*Radyallahü anhüm*)" gibi zatlardan müteşekkil olan şûrâ heyeti, cenazenin defnini müteakip toplandı. Bu toplantıda Abdurrahman bin Avf (*Radyallahu anh*) ihtilafı azaltmak ve seçimi kolaylaştırmak düşüncesiyle şûrâ heyetine şöyle bir teklif yaptı:

- İçimizden üç kişi, seçim reyini gönül hoşluğu ile diğer üç kişiye vererek adaylıktan ferâgat edip çekilsin.

Abdurrahman bin Avf'ın bu teklifi hemen kabul edildi. Ve Hazreti Zübeyr Hazreti Ali'ye, Hazreti Talha Hazreti Osman'a, Hazreti Sa'd bin Ebî Vakkas da Hazreti Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anhüm*) lehine ferâgat ederek seçimden çekildiler. Böylece adaylık için geriye üç kişi kalmış oldu.

Bundan sonra, Abdurrahman bin Avf (*Radyallahu Anh*) tekrar bir teklifte bulundu. Geriye kalan bu üç kişiden birinin, halife adaylığından ferâgat ederek halkla istişare neticesinde, halifeyi tayin yetkisinin o kimseye verilmesini teklif etti. Hazreti Osman ve Hazreti Ali (*Radyallahu anhuma*) sükût edince, Abdurrahman b. Avf (*Radyallahü anh*) adaylıktan ferâgat edip:

- Öyleyse seçim işiyle uğraşmayı bana veriyor musunuz? Allah üzerime şahittir ki, ben sizin ef-dalinizi seçme konusunda adaletsizlik yapmayacağım, dedi.

Hazreti Osman ve Hazreti Ali (*Radyallahu anhüma*) bu teklifi kabul edince, Abdurrahman b. Avf (*Radyallahü anh*) onlardan birinin elini tutarak şöyle dedi:

- Senin, Resûlullah'a akrabalığın ve İslâmiyet'te kıdemin var. Emirliği sana verecek olsam, adalet üzere hareket edecek; vermediğim takdirde diğerine itaat edecek ve dinleyecek misin? Sonra diğerinin elini tutarak aynı şeyleri söyledi.

Böylece her ikisinden de söz alan Abdurrahman bin Avf (*Radyallahu Anh*) Hazreti Osman ve Hazreti Ali (*Radyallahu anhüma*) arasında en uygun ve münasip kişiyi bizzat halife tayin etme yetkisini alarak, ashâb-ı kiramla istişârelere başladı. Üç gün, üç gece uyku uyumaksızın bütün Müslüman tabakalarıyla istişâre yaparak, kimileriyle teker teker, kimileriyle topluca, kimleriyle gizlice veya açıkça görüşerek kapsamlı bir kamuoyu yoklaması yaptıktan sonra, ashâb-ı kiram içerisinde genel manadaki istek ve arzuyu anladı.

Nihayet son olarak, Hazreti Zübeyr'i, Hazreti Sa'd bin Ebî Vakkas'ı, Hazreti Talha'yı, Hazreti Ali'yi ve Hazreti Osman'ı (*Radyallahü anhüm*) teker teker davet edip her biriyle ayrı ayrı tekrar istişârede bulundu. Ve sabah ezanı okunurken mescide gitti.

Sabah namazdan sonra, halife tayini için tespit edilen bu altı sahâbi başta olmak üzere, Ensar ve Muhâcirler, ordu komutanları ve diğer mü'minlerin hepsi toplandılar. Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*) ayağa kalkarak şehâdet getirdikten sonra, önce Hazreti Ali (*Radyallahu anh*)'ı, sonra da Hazreti Osman (*Radyallahu anh*)'ı layık oldukları şekilde övdü. Onların faziletlerini ikrar ederek seçilene, seçilmeyenin itaat edeceğine dair inancının tam olduğunu belirtip bu konuda her ikisinden de sağlam bir söz aldıktan sonra, Hazreti Osman (*Radyallahu anh*)'a dönerek:

- Ey Osman, elini kaldır! Allah'ın Kitabı ve Resûlünü sünnetini takib eden iki halifenin sünneti üzere sana bi'at ediyorum, dedi ve ilk olarak kendisi bi'at etti.

Onu müteakiben Hazreti Ali (*Radyallahu anh*) ve ardından da Medine ahâlisi olmak üzere herkes Hazreti Osman (*Radyallahu anh*)'a bi'at ettiler. Böylece bu önemli ve kritik mesele, Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*)'ın üstün gayretiyle, problemsiz olarak gönül hoşluğu ile halledilmiş ve müslümanlar arasında tam bir birlik sağlanmış oldu.

Sadece halife seçimindeki olaylara bile baktığımızda, Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*)'ın nasıl faziletli bir zat olduğunu anlamak mümkündür. Zira onun halife seçiminde gösterdiği üstün gayret, üç gün üç gece hiç uyumayarak herkesle istişâre ederek herkesin kanaatlerini öğrenmesi, sonra da bütün cemaat huzurunda rey ve kararını ilan ettiğinde, bu kararının herkes tarafından itirazsız kabul olunması; ashâbı kiramın Ona ne denli itibar ettiğinin, üzerine aldığı işi tam bir liyâkatle yerine getirdiğinin çok açık bir ifadesidir.

Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*)'ın hadis rivâyeti

Peygamber Efendimiz (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in yakın sahabelerinden olan Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*), Efendimizden çok hadis duymuş fakat rivâyet konusundaki titizliğinden dolayı pek fazla hadis nakletmemiştir. Hadis kaynaklarında, ondan gelen altmış beş tane hadis-i şerife rastlanmaktadır. Kendisinden Abdullah bin Abbas, Abdullah bin Ömer, Cabir bin Abdullah, Enes bin Malik, Cübeyr bin Mut'im ve oğulları, Ebu Seleme (*Radyallahü anhüm*) ve daha bir çok alim hadîs-i şerîf rivâyetinde bulunmuşlardır.

Efendimizden bizzat rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden bazıları ise şunlardır:

• **“Dikkat edin, Cennet için hazırlanan yok mudur? Kabe'nin Rabbine yemin olsun ki, Cennet'te tehlike diye bir şey yoktur. Cennet; parlayan bir nur, etrafa yayılan bir kokudur. Binaları kuvvetlidir. Irmakları devamlı akar, bol ve kemâle ermiş meyva yeridir. Orada hüriler vardır. Cennet'te üzüntü ve keder yoktur. Nimetleri devamlıdır.”**

Ashâb-ı kiram; “Biz ona hazırlanmışız” dediler. Bunun üzerine Resûl-i ekrem; **“İnşallah deyiniz”** buyurdu ve cihâd anlattı.”

• **“Bir yerde veba hastalığının çıktığını duyduğunuz vakit, oraya gitmeyiniz.**

Bulduğunuz yerde veba görüldüğü vakit, ondan kaçmak için de oradan başka yere gitmeyiniz.”

• **“Bir kadın beş vakit namazını kılar, Ramazan orucunu tutar, namusunu korur,**

zevcesine itaat ederse, dilediği kapıdan Cennet'e girer.”

• **“Serveti çoğalanlar helak oldu. Ancak Allah'ın fakir kullarına verip, bu servet ile hayırlı amel işleyenler müstesnâ. Ne yazık ki, bu gibiler azdır.”** • **“Sadaka malı eksiltmez. Sadakanızı veriniz. Bir kul, Allah için birinin kusurunu affederse, Allah onu yükseltir. Kıyâmet günü izzetini artır. Fitnenin kapısını açanın yüzüne Allah fakirlik kapısını açar.”**

Ashab-ı kiram içinde en zengin müslümanlardan birisi olan ve cömertliğiyle meşhur olan Abdurrahman bin Avf (*Radyallahü anh*), yaptığı bir çok hayır ve infakların yanında ayrıca vefatından önce, sayıları yüz civarında olan Bedir şehidleri'nin ailelerine, servetinden kişi başına dört yüz dinar vermesini vasiyet etti.

Milâdi 652 Hicrî (32) yılında, Hazreti Osman'ın hilafet döneminde 75 yaşında olduğu halde Medine'de vefat ederek, daha yaşarken müjdelendiği ebedi saadet yurduna kavuştu.

Cenaze namazını Hazreti Osman (*Radyallahu anh*) kıldırdı. Onu kabrine götürürlerken Hazreti Ali (*Radyallahu anh*) şöyle dedi:

- Ey Avf'ın oğlu! Güle güle ebedî hayata git. Sen bu fânî hayatın en güzel günlerini gördün. Bu revnaklı hayat bulanmadan âhirete geçiyorsun.

Sa'd b. Ebi Vakkas (*Radyallahu anh*)'da onun cenazesini taşırlarken:

- Ey koca dağ! Diyerek, Abdurrahman bin Avf'ın seciyesindeki sağlamlık ve metâneti ifade etmişti. Ve Cennetü'l-Baki'ye defnedildi.

Medine'de vefat ettiği kesin olarak bilindiği halde Siirt ili Pervari ilçesi yakınında bir mezarın ona izafe edilmesi, yöre halkının Abdurrahman b Avf'a karşı beslediği sevginin bir nişanesi olarak kabul edilmelidir. Allah Ondan razı olsun!..

SÜNNETİ İNKÂR ve SÜNNET DÜŞMANLIĞI KÜFRE GÖTÜRÜR

MEHMET ŞEVKİ EYGÜ

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
20 OCAK

1. Mütevâtir ve sahih bir hadîsi bile bile inkar eden kişinin, bu inkârından dolayı küfre düşmesinden korkulur.
2. Allahın Kelam-ı kadimi olan Kur'an, mü'minleri Resulullah'a (Salat ve selam olsun ona) itaate, onu güzel bir örnek olarak görmeye davet ediyor. Resullahın Sünnetini inkar, küfre ve dalaletle götüren bir köprüdür.
3. Sahihey'nî, yani Sahih-i Buhari'yi ve Sahih-i Müslimi inkar eden küfre gider.
4. Sünnet inkarı, fikhî inkar demektir. Sünnet-siz fikhî olmaz. Fikhî elden gidince din yıkılır.
5. Kur'an'ın yeni bir okuması ve yorumu olmaz, yapılamaz. Kur'anın gerçek tefsiri bellidir. O gerçek tefsire aykırı heva ve re'ye dayalı yeni tefsirler yapılamaz.
6. Peygamberin Sünneti, hadîsler olmadan Kur'an doğru yorumlanamaz. Sünnet, Kur'anın müfesseridir.
7. İslamı, Kur'an'ı anlamakta Peygamberi devre dışı bırakma cereyanı iyi niyetli değildir, şeytanîdir.
8. Müslümanlar, tanrılaştırmamak şartıyla Peygamberi ne kadar çok sever, onun Sünnetine ne kadar sıkı yapışsınlar, onu ne kadar överlerse o derecede iyi dindar olur, dünyada izzet, âhirette necat bulur.
9. Allahın Peygamberi bizim için güzel bir örnek ve modeldir. Kur'an böyle diyor. Onun örnek alabilmemiz için Sünnetini, sahih hadîslerini bilmek gerekir.
10. Sünnet ve hadîs inkarcıları dall ve mudildir (Sapmış ve saptıran).
11. Mutezile mezhebi, sapık ve bozuk bir fırkadır.
12. Fazlurrahmancılık da öyledir, beteridir.
13. Resulullah Efendimizin mübarek, münici hadîslerini AB kriter, norm ve standartlarına göre ayıklamak korkunç bir bid'at ve İslama hıyanettir.
14. Sahih hadîslerdeki, Batı medeniyetine uymayan, onlarla çelişen bütün emirler, yasaklar, öğütler, hükümler doğrudur, iyidir, güzeldir. Batı-ninkiler yanlıştır.
15. Bid'atçıların, işlerine gelmeyen hadîslerle mevzu demeleri büyük bir aşırılık ve küstahlıktır.
16. Ehl-i Sünnet ve Cemaat İslamlığı, Kur'anın tefsiri ve anlaşılmasında, Sünnetin müfesser olmasında ve diğer bütün konularda doğru yoldur.
17. Ehli- Sünnet ile Ehl-i Bid'at arasındaki bütün ihtilaflı meselelerde Ehl-i Sünnet yüzde yüz haklıdır.
18. Ehl-i Sünneti bozuk fırka ve mezheplerle bir tutmak sapıklıktır.
19. Mezhepsizlik dinsizliğe köprüdür. (Düzceli Muhammed Zâhid el-Kevserî'nin bir makalesinin başlığıdır.)
20. İslam Şeriatini tehdit eden en tehlikeli bid'at mezhepsizliktir. (Şehid Ramazan el-Bûtî'nin bir kitabının unvanıdır. Onun Esed rejimini destekler gibi görünmesi, Sünnî Müslümanları sıyanet=korumak içindi. Nuseyrî rejim tarafından camide öldürülmüştür.)
21. Cahillerin, yarı cahillerin, ehliyetsizlerin, icazetsizlerin Kur'anı kendi re'ye ve hevâlarına göre tefsir etmeleri Ümmetin felaketine, dinin darbe-lenmesine ve dinamitlenmesine yol açar.
22. Bu devirde ictihad yapılmaz. Hem, ictihad yapacak rütbede alim yoktur, hem de İslam alemi her taraftan saldırıya mâruzdur, savaş vardır, ictihad zamanı değildir.

23. Akli başında vicdanlı ve iz'anlı Müslümanlar, din hakkında kendi re'yleriyle konuşmazlar, tartışmazlar, indî hükümler vermezler, tefrika çıkartmazlar; icazetli râsih ulemaya, fukahaya, kâmil müşhidlere tâbi olurlar.

24. Dinle dünyayı ayırmak, sekularizm küfürdür.

ÜMMETLEŞMEYİ ENGELLEYEN BARONLAR - 25 OCAK

Müslümanların tek bir Ümmet çatısı altında birleşmelerini ve güçlenmelerini kimler engelliyor?.. Tabii ki, ABD, AB, Papalık, Evangelistler, İsrail, Siyonizm, Mecusiler, militan ateistler böyle bir birleşmeyi, bütünleşmeyi asla istemezler ve gerçekleşmesini var kuvvetleriyle önlemeye çalışırlar.

Lakin, İslam dünyasının içinde birtakım hainler ve gafiller vardır ki, onlar da Ümmet birliğini (bazen lafla ister gibi görünseler de) istemiyorlar ve dolaylı şekilde sabote ediyorlar.

İmana, İslama, Kur'ana, Şeriata hizmet eden gerçek ulemayı ve meşayihî, ellerinden öpererek, dualarını talep ederek, tenzih ederek yazıyorum: Din istismarcısı birtakım baronlar Ümmet birliği ve teşkilatı istemez. Çünkü birlik onların baronluklarına, menfaatlerine, sekter saltanatlarına, din sömürülerine, nefsi emmarelerine öldürücü bir darbe indirecektir. Müslümanlar birleşirlerse onların hoşafklarının yağı kesilecektir.

İslam birlik dinidir. İnançta Tevhid (Ortağı, naziri, benzeri olmayan) bir Allaha inanıp ibadet etmek... Dünyada, tek bir Ümmet olarak birlik... Râşid, âdil, muktedir bir İmam'a biat ve itaat etme konusunda birlik... İslam bu birliğe o kadar önem veriyor ki, meşru bir İmam varken ikinci bir imam zuhur ederse onun katlini, idamını uygun görüyor, ta ki, birlik bozulmasın.

İslam Şeriatine göre dünya ikiye ayrılır: İslamın uygulandığı ve Müslümanların hakim olduğu Darüislam ile küfrün hakim olduğu Darülharb.

Mü'minlerin darüislamın ne olduğunu bilmeleleri, darüislamı hararetle, hasretle istemeleri gerekir.

Bir şey bilinmezse, istenmezse, kurulmasına niyet edilmezse, bu niyet aksiyon haline getirilmezse elbette istenen birlik ve Ümmet gerçekleşmez.

Özetliyorum: Bütün mü'minler, tek bir Ümmet çatısı altında ve yapısı içinde birleşmelidir... Bu Ümmetin başında râşid bir İmam bulunmalı ve mü'minler bu muhterem zata biat ve itaat etmelidir... İmam, Ümmetin işlerini ehil ve layık olan müşavirlerle istişare ederek görmelidir. Ümmetin yaşadığı topraklarda İslam hükümleri, İslam ahlakı geçerli ve hükümran olmalıdır...

Müslümanlara Ümmet, İmamet, Darüislam konusunda eğitim verilmeli, yoğun propaganda yapılmalıdır.

Müslümanlar İslam ülkelerine pasaportsuz, başlangıçta bu kabil olmazsa vizesiz gidebilmelidir.

Ümmet birliğinin kurulmasına bir başlangıç olmak üzere İslam ülkeleri ve devletleri Avrupa Birliği gibi bir federasyon veya konfederasyon oluşturmalıdır.

İslam ülkelerinin altın esasına dayalı ortak bir parası olmalıdır.

Bu dediklerim petrol parasıyla hayata geçirilebilir ama gereken niyet, irade, ahlak yok.

Yazımın başında ifade ettiğim gibi, İslam birliğinin, Ümmetin, İmamet, Darüislamın en büyük köstekçileri, hizmet perdesi altında hedm eden (yıkan) birtakım din baronları, din sömürücüleridir. Onlar Nuh derler, tek bir Ümmet, tek bir İmam demezler.

Sekter ve cahilî zihniyetli ve nefsanî ahlaklı bu baronlardan kurtulmadıkça Müslümanlar birleşemez, güçlenemez, aziz ve hür olamaz.

DÜNKÜ KUDÜS HAÇLI KRALLIĞI BUGÜNKÜ İSRAİL DEVLETİ -28 OCAK

İSTANBUL, 1450'ye kadar Bizans'ın başkentiydi. Eskiden bizim başkentimizdi gerekçe ve mantığıyla Greklerin bu şehre sahip çıkmaları haklı kabul edilemez.

Kudüs, bundan binlerce yıl önce birkaç asır Yahudi krallığının başkentiydi, binaenaleyh Yahudilerindir mantığı da saçmadır.

Kudüs Filistin'in başkentidir, Filistinlilerindir.

Lakin şu anda Yahudilerin hakimiyetindedir, buna ne diyeceksin?

Bir ara Kudüs'ü Haçlılar almışlar, on binlerce Kudüslüyü kılıçtan geçirmiş ve orada bir Frank krallığı kurmuşlardı. Sonra olmuştu? Selahaddin Kudüs'ü geri almıştı.

Kudüs'e beş yüz yıl boyunca Osmanlı İslam devleti hakim olmuştur. Türkiye'nin de bu şehirde mânevî hakkı vardır.

İnkâr edilemeyecek doğru şudur:

Kudüs hem Müslümanların, hem Hıristiyanların, hem de Musevîlerin kutsal şehridir. Bu şehirde üç dinin haklarına hukukuna riayet edilmelidir.

Siyasî hakimiyete gelince:

İsrail'in Kudüs'teki hakimiyeti geçicidir.

Şehir inşallah tekrar Müslümanların eline geçecektir. İsrail, devlet olarak Haçlı Frank krallığı gibi kısa ömürlü olacaktır.

Bana inanmıyorsanız Naturei Karta hahamlarına sorun. Onlar İsrail devletini ve Siyonizm ideolojisini küfür olarak görmekte, Filistin Filistinlilerindir demektedir.

Mülk Allah'ındır. Dilediğine verir, dilediğinden geri alır. Dilediğini aziz, dilediğini zelil kılar. Buna itiraz edecek bir dindar var mıdır?

Üçüncü dünya savaşı sanırım İsrail ve Kudüs yüzünden patlak verecektir.

İsrail'in nüfusu şu anda 9 milyondur. İslam alemi ise 1,5 milyardır. Siyonistler Müslümanları bölmekte, parçalamaktadır. Onlar tek bir Ümmet çatısı altında birleşip zamanın Selahaddinine biat ve itaat ettiklerinden kısa bir müddet sonra İsrail diye bir devlet kalmayacaktır.

İnternette okudum: Naturei Karta hahamlarından birine soruyorlar?... -Filistin Filistinlilerin olduğuna göre, orada hakimiyet tekrar Filistinlilerin eline geçince bunca Yahudi ne olacak?... Şu cevabı veriyor? -İstedikleri kadar Yahudiyi bırakırlar, diğerlerini kovarlar...

Bunu bendeniz söylemiyorum, bir Yahudi Rab-bisi söylüyor.

Şu anda İsrail'i süper devlet ABD destekliyor ve ayakta tutuyor. Bu süper devlet de, Sovyetler Birliği gibi yıkılınca ne olacak?

Bazıları Siyonizmle Yahudiliği özdeşleştiriyor. Büyük bir yanıltır bu. Musevilik dindir, Siyonizm ideolojidir. Almanyayı, Alman halkını Nazizm ideolojisiyle özdeş hale getirmek, ne kadar yanlışsa ve yakın tarihte yanlış olmuşsa, Siyonizmi ve Musevîliği bir tutmak o kadar yanlış olur.

İnterneti açalım ve /Anti-zionist Jews... Naturei Karta/ kelimeleriyle arayalım. Karşımıza hayli site çıkacaktır. Bütün Yahudiler Siyonisttir demek büyük bir yalan olur.

Nazizm Almanya'nın ve Almanların sebep-i felaketi olmuştu. Siyonizm de Yahudilerin felaketine sebep olacaktır.

Yahudiler keşke dinleriyle mütedeyyin olsalar ve Naturei Karta hahamlarının uyarılarına kulak assalar.

Siyonizm ve İsrail devleti Tevrat ile uyuşmaz ve bağdaşmaz. Naturei Karta hahamları böyle diyor...

SÜNNET İSLAMIN İKİNCİ ANA KAYNAĞIDIR- 29 OCAK

SÜNNETİNİ inkâr etmek, dolaylı şekilde Resulullahı (Salat ve selam olsun ona) inkâr olur. Resulullahı inkâr ise küfürdür. Allahın kadim Kelamı olan Kur'an bizi Resulullah'a imana, biat ve itaat etmeye çağırıyor, bu konuda nice ayet ve beyinat vardır.

Büyük hadis imamları mevzu hadisleri inceleyip ayırmışlardır. Hadis denilince ilk olarak mevzu hadisler hatıra gelmemelidir. Sünnet ve hadisten maksat Resulullah efendimizin öncelikle mütevatir ve sahih hadisleridir.

Zayıf hadis demek mevzu=uydurulmuş düzmece hadis demek değildir.

Sünnet ve hadisler olmadan Kur'anın tamamı doğru bir şekilde yorumlanamaz ve sapıklıklar başlar.

Adı üzerinde, İslamın ana caddesi ve Sevad-ı Âzam olan Ehl-i Sünnet ve cemaat, Sünnete ve hadislere büyük önem verir ve bunları İslamın ikinci ana kaynağı olarak kabul eder.

Sünneti inkar edenler firak-ı dallenin (sapık fırkaların) mensuplarıdır.

Sünnet inkarcıları ikiye ayrılır: Bir kısmı tamamen inkar eder. Diğer kısmı ise aşırıya giderek, işlerine gelmeyen, kendi bâtil mezheplerine uymayan sahih hadisleri de inkar eder. Bu iki taife ifrat ve tefrit üzeredir.

Sünnet ve hadisler hakkındaki en âdil, doğru, isabetli, hikmetli görüş Ehl-i Sünnet ulemasının görüşleridir. Cumhur-i ulemanın görüşlerine zıt, aykırı görüşler yanlıştır.

Bazıları hadisleri Avrupa Birliği standartlarına, kriter ve normlarına göre ayıklamak istiyor. Böyle bir ayıklama küfürdür, dalalettir=sapıklıktır, hıyanettir.

Son derece bozuk ve sapık bir fırka olan Fazlurrahman mezhebine göre Kur'anın üç yüz küsur muhkem (kesin hükümlü) ayeti tarihseldir, bu devirde geçerli değildir. Fazlurrahmanlılar nice sahih gerçek hadisi de kabul etmiyor. Onlar, ortaya "Ben Fazlurrahmanlıyım, benim fırkam doğrudur, o doğrular şunlardır..." diyerek ortaya çıkmıyor, münafiklık ve taqiyye yapıyor, gizleniyor

Sünnet ve hadislere karşı olan diğer bir taife de bozuk Mutezile mezhebi mensuplarıdır. Onlar da taqiyye ve kitman yaparak gerçek kimliklerini saklamakta, Ehl-i Sünneti sinsice yıkmaya çalışmaktadır.

Sünnet düşmanlığın geri planını araştırırsanız, perdenin arkasında BOP'u, Siyonizmi, emperyalizmi görür ve bulursunuz.

Meşhur BBC bundan birkaç yıl önce "Turkey in radical revision of Islamic texts" başlıklı ve Robert Pigott imzalı bir makale ile, Türkiyedeki hadis ayıklama işinin, 1400 yıllık İslam tarihinde benzeri görülmemiş bir reform olduğunu yazmıştı. (Bu makalenin Türkçe tercümesi de vardır. Lütfen internette indirip okumanızı istirham ediyorum.)

Düşmanlarımız, İslamı yeryüzünden kaldıramayacaklarını anlayınca, dinde derin ve köklü reformlar yaparak, kendilerine zarar vermeyecek, suya sabuna dokunmayan ılımlı ve light bir İslam türetme projesini uygulamaya koydular.

Şeratsız, fıkhısız, cihadsız, tesettürsüz, İmam-sız, Ümmetsiz bir İslam türetmek istiyorlar. Musallı Müslüman değil, dünyevileşmiş (seküler, laik olmuş) musalla Müslümanı istiyorlar.

Safsatalarından biri de şudur: Asr-ı Saadette mezhep var mıydı?.. Cevap: Asr-ı Saadette Mushaf (tek cilt veya tomar halinde) Kur'an nüshası da yoktu. Size göre Mushaf da mı bid'attir? Mushaf Kur'anın metninin ve nazımının bir araya getirilmesidir. Fıkıh da, Kur'an ahkâmının, Sünnet ışığında sistematik bir şekilde bir araya getirilmesidir. Sünneti ve fıkhı kaldırırsanız, İslamın ismi ve resmi kalır, din yıkılır.

Bir kısım Fazlurrahmanlılar ve Mutezile mezhebi mensupları İlahiyat fakültelerinde öğrencilere "Biz size mezhepleri anlatacağız, bunların arasında ayırım yapmayacağız, tercih size aittir" mealinde konuşuyorlar. Onlara göre Ehl-i Sünnet, sapık fırkalar gibi, onların ayarında bir fırkaymış... Hayır, Ehl-i Sünnet İslamın doğru yorumludur ve firak-ı dalle ile bir tutulamaz.

Mütevâtir ve sahih hadisleri inkar edenler dalalet yolundadır. Efendimizin sünnetini, mütevâtir ve sahih hadislerini bile bile, inatla, kötü niyetle inkar ve reddetmek küfürdür.

Hadis deyince hemen mevzu hadislerden bahsetmek, o da büyük haksızlık, adaletsizlik, dengesizlik ve çarpıtmadır.

Ehl-i Sünnet imamlarının, müfessirlerinin, muhaddislerinin doğru ve sahih bulduğu ve eserlerinde kullandığı hadisler doğrudur.

Ebu Reyze ve Albanî gibi icazetsiz aşırıların Sünnet ve hadisleri konusundaki aykırı ve aşırı fikir ve görüşlerinin kıymeti yoktur, onlar keenlem yekundur, onlara itibar edilmez.

Sevgili ve muhterem Müslüman kardeşlerime, Efendimizin Sünnetine ve sahih hadislerine cankurtaran simidi gibi sarılmalarını acizane tavsiye ederim.

Sünnet düşmanlarına, hadis inkarcılarına karşı uyanık olalım, onların tuzaklarına düşmeyelim.

Okyanus gibi bir hadis ilmi vardır. İcazetli, takvalı, ihlaslı, alim ve arif büyüklerimize uyalım, Sünnet ve hadis konusunda onların gösterdiği yoldan gidelim.

Sünnet ve hadis düşmanları önce samimi ve mert olsunlar, kendi fırka ve mezheplerini açıklasınlar. Biz Ehl-i Sünneti, düşman gibi görmesinler. Mertçe biz Fazlurrahmancıyız, biz Muteziliyiz, biz Rafiziyiz desinler, ondan sonra konuşsunlar. Biz Sünnî olduğumuzu inkar ediyor, saklıyor muyuz?

Allah Kur'anda biz mü'minlere, Resulullah'a itaat etmek, onu güzel bir örnek olarak kabul etmek, kendisine biat etmek, Allah katından ne getirdiyse kabul edip almak konusunda kesin emir vermiş, onun hevasından konuşmadığını beyan buyurmuştur. Sünneti ve sahih hadisleri inatla inkar bu ilahî emirleri ve beyanları inkar manasına gelir ve küfre götürür.

İki türlü vahiy vardır. Metluv vahiy ki, Kur'andır; gayr-i metluv vahiy Efendimize Allahın ilham edip bildirdiğidir.

Cahillerden, inkarcılardan, dall ve mudil olanlardan, BOP'çulardan, reformculardan, kemalilerden (el-Kumbuletü'l-Kemaliyye 'alâ hayati'l-islamıyye...) olmayalım. Sadıklardan olalım.

Habib-i Kibriya Resulullah efendimizin, Allahın izniyle yapacağı şefaate nail oluruz inşallah.

Unutmayalım, Sünnet inkarcılığı dinin yıkılmasına yol açar.

(Âlimlik taslamıyorum, Sünnetin ve sahih hadislerin, dinimizin ikinci ana kaynağı olduğunu yazıyorum. Bunu bilmek ve yazmak için alim olmak gerekmez. Bu bilgi, İslamın iki kere iki eder dört'lerindedir....)

HİLAFETSİZ HALİFESİZ BAŞSIZ MÜSLÜMANLAR -30 OCAK

İSLAM Hilafetinin yıkılmasında, Necd'de zühur eden ve Müslümanların çoğunluğunu şirk ve küfürle suçlayıp, canlarını heder, mallarını helal kabul eden batıl ve bid'atçı mezhebin büyük rolü ve hıyaneti olmuştur. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Şama ve Yemen'e dua etmiş, orada bulunan biri, Necd'e de dua buyursanız deyince, istenen duayı etmemiş, Şeytanın boynuzu oradan çıkacaktır demiştir. Bu bozuk fırka ve ideoloji, İngiliz emperyalizminin ve Siyonistlerin aleti olmuştur.

Osmanlıların, birtakım hatâları olmuşsa da, İslama Şeriata Ehl-i Sünnete Hilafete samimî şekilde bağlı idiler ve ihlasla hizmet ediyorlardı.

Hilafet yıkıldıktan sonra İslam dünyası başsız kaldı.

Ortadoğu, haritaları kolonyalist devletler tarafından cetvelle çizilmiş bir yığın sun'î devlete ayrıldı. 1948'de Filistin'de İsrail devleti kuruldu.

Hilafet gittikten sonra Ümmet birliği de yıkıldı. Hilafet varken, başka devletlerin hakimiyetindeki Müslümanlar, cuma günlerinde camilere Osmanlı bayrağı çekiyordu.(Mesela Hint okyanusundaki İngiliz kolonisi Mauritius adasında...) Kenyada cuma hutbelerinde Sultan Abdülhamidin ismi zikr ediliyor, ona dua ediliyordu. Kütüphanemde Bombayda basılmış Arapça, İngilizce, Urduca bir kitap var. Sultan Abdülhamidin 25'inci cülus yıldönümünde Hindistan Müslümanlarının Halife hazretlerine bağlılıklarını ifade eden telgraflar ve yazılar yer alıyor. Bombay Osmanlı konsoloslukuna gönderilmiş...

Hilafetin yıkılması Resulullah efendimize (Salat ve selam olsun ona), Kur'ana, Ehl-i Sünnet ve Cemaat İslamlığına en büyük hıyanet olmuştur.

Güçlü de olsa, zayıf da olsa Hilafet büyük bir güçtü.

Halifesiz ve Hilafetsiz İslam alemi, ipi kopmuş bir tesbihin taneleri, şirazesini dağılmış bir kitabın sahifeleri gibi darmadağın olmuştur.

Osmanlı Hilafetinin tarihe karışmasından bu yana 90 sene geçti. Şimdi Siyonistler, emperyalistler, sömürgeci güçler, globalciler, kendilerine hizmet edecek fantoş (kukla) bir Halife türetmeye ve üretmeye çalışıyor. Allah onlara fırsat vermesin.

Şer güçleri Hilafeti kaldırdıkları gibi Müslümanların büyük kısmından Ümmet birliği ve Râşid İmam-ı Kebire biat ve itaat kavramını da kaldırdılar.

Son hakikî ve iktidarı olan Halife Sultan Abdülhamid hazretleri idi. Ondandan sonra gelen Sultan Reşad Jön Türklerin ve İttihadçı eşkiyanın elinde oyuncak oldu.

Sultan Vahidüddin başa geçtiğinde devlet Birinci Dünya savaşında yenilmişti, yıkılma başlamıştı.

Katoliklerin Papası, İngiltere Anglikan kilisesinin Canterbury Başpiskoposu, Masonların Büyük Üstadı, Tibet Budistlerinin Dalay Laması, Yahudilerin Sefarad ve Eşkenaz Başhahamları, her dinin, her mezhebin, her cemaatin bir lideri ve büyüğü var da; Ümmetin, İslam aleminin niçin bir Halifesi yok sorusunu sormayan birtakım cahil, gafil, uyuşuk, uyurgezer Müslümanların haline kadar üzülsek ve acısak yeridir.

ÜMMET'İ KUŞATAN YİRMİ TEHLİKE - 31 OCAK

Birincisi: Dinde reform, dinde yenilik, light ve ılımlı İslam, BOP gibi cereyanlar ve projelerdir. Bunların arkasında Siyonistler, Batinîler, Mutezile, Fazlurrahmancılar, yarı mühtediler vardır. Taqiyye yaparak kendilerini gizliyorlar. Milyonlarca saf ve bilgisiz Müslümanı zehirlemişlerdir. İslamın reforma ihtiyacı yoktur, dinde reform olmaz (tecdit olur).

İkincisi: Gulüvv'a sapmış, Tevhid ve Tenzih akidesine aykırı sözler eden, mutaassıp karnüşşeytan Necdilerdir.

Üçüncüsü: Sünneti ve fikhı, ya tamamen, ya kısmen inkar eden mezhepsizlerdir.

Dördüncüsü: Dini ve fikhı oyuncak halen getiren Telfikçilerdir.

Beşincisi: Cihad fi sebilillahı, hududullahı, nice Kur'an ve Sünnet ahkâmını hükümsüz bırakmak isteyen "Şeratsız ucuz İslam" taraftarlarıdır.

Altıncısı: Neo Batinîlerdir. Bunlar iman etmedikleri halde Müslüman görünerek ve her meşreb ve taifenin nabzına göre şerbet vererek, bin türlü yalan, hile, desise ile İslamı içinden yıkmak istiyor. Onların çoğu materyalisttir (dehrîdir). Okur yazar ziyalı Ehl-i Sünnet mensuplarına, Batinîler hakkında ehliyetli ve icazetli Kelam ilmi hocaları en az on saat sürecek ciddî dersler vermeli ve onları bu konuda uyarmalı, aydınlatmalı, bilgilendirmelidir.

Yedincisi: Dıştan Müslüman görünen, gerçek dinleri ise Museviliğin bir secti-branşı olan Gizli Yahudiler.

Sekizincisi: İran kökenli Meşhed Yahudileri. Bunlar kendilerini Şii gibi gösterirler ama asıl olarak Yahudidir.

Dokuzuncusu: P(B)akraduniler... Bunlar üç kimliklidir. Asıl kimlikleri Yahudiliktir. Onun üzerinde Ermeni kimliği, en üstte iğreti Müslümanlık. En sinsileri bunlardır. 19'uncu asrın son çeyreğinde Adana civarındaki Ermeni isyanlarını, devlete sadık Ermeniler çıkartmamış, bunlar çıkartmış, sonunda bütün Ermenilere büyük zarar ve ziyan gelmiştir.

Onuncusu: Kırımçaklardır.

On birincisi: Kripto Ermenilerdir. Tek kimlikli Ermeni vatandaşlarımızı tenzih ederek yazıyorum... Nüfusları en az bir milyondur. Alevî, Kürt kılığına girmişlerdir. Bu konuda bendenize inmayan çıkarsa Türkiye gazetesinin 9 Şub. 2008 tarihli nüshasının birinci sayfasında yayınlanmış olan "Ermeniler Asıl kimliklerine Dönüyor" başlıklı ve Melik Duvaklı imzalı haberi okusun.

On ikincisi: Soygun, talan, rant peşinde koşan, karpuz gibi dışları yeşil içleri kızıl yarı mühtedi İslamcılardır.

On üçüncüsü: Kafkasyadan gelmiş Tat Yahudileridir, kendilerini Müslüman gösteriyorlar.

On dördüncüsü: ABD'de yuvalanmış olan bir kısım Protestanlardır ki, kendilerine Evangelist adını takmışlardır. Bunlar İslamı ve Müslümanları yer yüzünden kazımaya kaldırmaya ahd etmişlerdir. Yahudilerden daha siyonisttirler.

On beşincisi: İslamı, Kur'anı, mukaddesatı şahsî menfaatlerine, nüfuz ve prestijlerine alet eden, saf Müslümanları kaz gibi yolan, inek gibi sağan; rezil, sefil, beyinsiz, ahlaksız, riyakar, alçak din sömürücüleridir.

On altıncısı: Meşreblerini, cemaatlerini, parçalarını, gruplarını ve sektlerini; İslamın, Ümmet birliğinin üzerinde gören militan, fanatik, cahil, ufuksuz, beyinleri yıkanmış holigan sekter düşüncelilerdir.

On yedincisi: Gerçekten Müslüman olan, lakin kültürü, ilmi, irfanı, firaseti, ufuk genişliği İslamı

ve Ümmeti temsil etmeye müsait olmadığı halde temsilcilik ve liderlik taslayan kendini beğenmiş güdük yetersizlerdir.

On sekizincisi: Afgan olmadığı halde Afganlık taslayan, Şii olduğu halde Sünnî görünen, Masonluğun en azılı locasına yazılan, ihtilalci aktivisit entrikacı, İngiliz ajanı Blunt'la işbirliği yaparak Sultan Abdülhamid'i devirmek isteyen, Bahailerle şüpheli ilişkileri olan karışık ve bulaşık bir zatı İmam kabul edenler.

On dokuzuncusu: Kur'anın "Allah katında din İslamdır" ayetine taban tabana zıt olan "Halen dünyada üç hak İbrahîmî din vardır, bunların üçünün mensupları da ehl-i necat ve ehl-i Cennettir" diyen fırkanın dâileri.

Yirmincisi: Kur'anın kesin ayetine ve uyarısına rağmen azılı İslam ve Kur'an düşmanlarını dost ve velî (idareci) edinen, onlarla işbirliği yapanlar.

GIYBET EŞEKLİĞİ - 4 ŞUBAT

BÜYÜK ve çirkin günahları utanmadan, arlanmadan, sıkılmadan; açıkta açıkça küstahça işleyen İslam düşmanlarının gıybetine izin verilmiştir ama alelittlak gıybeteye izin yoktur.

Genç bir Müslüman için toy, turfa diyemeyiz... Yaşlı bir insan için onu kötülemez, aşağılamak için bunak, ateh getirmiş diyemeyiz... Boyu kısaya bodur, boyu uzuna sırık, şişmana şişko demek de gıybet olur.

Gıybet Kur'anla, Sünnetle, icmâ ile haramdır.

Dinî ölçülere göre gıybet ettiği halde, hayır ben gıybet etmiyorum, bu söylediklerim tenkittir diyen beyinsizin küfre düşmesinden korkulur.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz zamanında Medine'ye Rum=Bizans ülkesinden iki tabib=doktor gelmiş, bir müddet mesleklerini icra ettikten sonra bir kervanla geri dönmüşler. Efendimiz onlar gittikten sonra Ashabına "Gıybet olmayacağını bilseydim, o ikisinden hangisinin daha iyi ve güçlü tabib olduğunu size söyledim" buyurmuşlardır. İşte ölçü budur. İki yabancı, ikisi de Müslüman değil, konu gayet basit, "Hangisi daha iyi doktor", Efendimiz bunu bile söylemiyor.

Çünkü, o doktorlardan ikincisi duymuş olsa üzülebilir... (Bu hadisi Teratibü'l-İdariyye" kitabında okumuştum. Türkçeye mükemmel bir tercümesi yapılmıştır.)

Bugün dünyada en fazla gıybet Müslüman toplumlarda yapılıyor!.. Gıybetin yaygın ve yoğun olmasının ötesinde daha büyük bir günahımız var: Bu konuda yeterli ve etkili şekilde nehy-i münker yapılmıyor, Müslümanlar uyarılmıyor.

Başkalarına karışmam, kendim için söylüyorum: Müslüman olsun, zimmî olsun, herhangi bir insan olsun, her gıybet edişimde eşeklik etmişimdir. Hem de şeddeli!

Yalan söylemek, iftira etmek, tecessüs nasıl günahsa, gıybet de onlar gibi günahdır ve belki onlardan eşeddir. Çünkü Kur'an-ı Kerim gıybet etmeyi, ölü kardeşinin etini yemek kadar çirkin ve iğrenç görmektedir.

Zamanımızda gıybet, dehşetli bir uyuşturucu gibi toplumu çürütmektedir. Gıybet yapılmayan kaç meclis kaldı?..

Başta gençlik olmak üzere Müslüman halk gıybet konusunda uyarılmalıdır.

Gıybet Ümmet birliğini ve iman kardeşliğini tahrip ve berhava eder.

Gıybet Müslümanları birbirine düşman eder.

Gıybet eden, ben gıybet etmiyorum ki, derse küfre düşer.

Namaz da kılsa, oruç da tutsa, abdestsiz yere basmasa da, geceleri teheccüde kalksa da gıybet eden kişi hiçbir zaman iyi ve dindar bir Müslüman olamaz.

Ölü kardeşinin etini yiyen nasıl dindar olabilir ki...

Hadiste buyruluyor: "Müslüman o kimsedir ki, insanlar onun elinden ve dilinden selamette=güvende olurlar."

Muhterem bir tarikata, cemaate, gruba, topluluğa mensup olmak hiçbir Müslümana gıybet etme hakkı vermez. Tam aksine, böylelerinin gıybet etmesi ötekilerinkinden bin kat ayıptır.

Şimdi biri çıkıp yahu sen kendini ne sanıyorsun da böyle konuşuyorsun derse hiç şaşmam. Behey efendi, bu fakir öncelikle kendimi azarladım, gıybet ettiysem ki etmişimdir, eşeklik etmişimdir dedim, daha ne yazayım?

Keşke icazetli gerçek ulema ve nâsih efendilerimiz Ümmet-i Muhammed'e hitaben "Gıybet konusunda bir uyarı" başlıkla bir beyanname hazırlayıp yayınlasalar da halk mütenebbih olsa. Böyle bir metin olursa, bu sütunlarda aynen basarım.

Gıybet konusunda yapılacak ilk iş, "Gıybet Kur'anla, Sünnetle, icmâ ile haramdır, ölü kardeşinin etini yemek gibi çok iğrenç bir günahdır, şimdiye kadar gıybet etmiş isem doğrusu eşeklik etmiş olduğumu kabul ediyorum, artık gıybeteye tevbe ediyorum..." demektir.

SÜNNÎ MÜSLÜMANLARA TELGRAF - 5 ŞUBAT

Selamdan sonra... Telgraf gibi kısa yazacağım... Siz bu memlekette çoğunluktasınız ama aynı zamanda azınlıktasınız... Siz kendi ülkenizde sömürge yerlisi, parya, ikinci sınıf vatandaş gibi yaşıyorsunuz...

Bir avuç agresif rezil dinsiz sizinle, kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyor... Siz bugünkü parçalanmışlık, tefrika, kopukluk içinde, kurtulup yücelip aziz olamazsınız...

Bugünkü Ümmetsizlik, başsızlık, kırsal kesim şifahî kültürü, dağınıklık ile yenilgiden yenilgiye uğramaya mahkumsunuz... En kısa zamanda tek bir Ümmet olmak, râşid ve âdil bir İmama biat ve itaat etmek, büyük zelzeleye hazır olmak zorundasınız... Siz yaklaşan büyük zelzele nedir biliyor musunuz?...

Toparlanmaz, birleşmez, biat ve itaat etmez, medenî ve faziletli Müslümanlar olmazsanız, Suriye ve Mısır Müslümanlarının durumuna düşer perişan olursunuz...

Namazı terk edip şehvetlerine uyan Müslüman bir toplum iflah olmaz... Dindar Müslümanlar emr-i mâruf ve nehy-i münker yapmaz, emanetleri ehil olanlara vermez, işlerini liyakatli danışmanlarla istişare ederek görmez ise felah bulmaz...

Allah yolunda ihlasla ve usulüne göre büyük ve küçük cihad yapmazsanız kölelik sizi sarıverir...

Kur'anı okumakla iş bitmez, Kitabullahın emirlerini yerine getirmek, yasaklarından kaçınmak, öğütlerine kulak verip tutmak gerekir... Aldatıcı fâni dünya gafilleri oyalıyor... Lüks, israflı, nemrudî, gurur ve kibir veren şeytanî binitlerle Sırat köprüsünden nasıl geçeceksiniz?.. Muslukları altın kaplı jakuziler sizi yakar...

Gıybet, yalan ve dedikodu yerlere serer... Azılı İslam düşmanı kafirlerin ve münafıkların gazete ve tv'lerini okuyup seyredenler bir tür sarhoş olur... Kurtuluş birliktedir, Ümmet olmaktadır, râşid bir İmama biat etmektedir... İlmi, ehliyeti ve liyakati olmadığı halde kendi heva ve re'yleri ile dini mınckılayan beyinsizler şeytanın tuzağına düşer...

İsraf, zina, riba, mü'mine düşmanlık haramdır... İslamdan başka hak ibrahimî din yoktur, var diyen dinden çıkar... Futbol holiganlığı gibi cemaat ve tarikat holiganlığı yapanlar sefihtir... Yangının alevleri bacayı sarmadan, zelzele kapıya dayanmadan, azap tepemize inmeden kendimize gelelim ve toparlanalım... Aksi takdirde Suriye... Mısır... Libya...

Tarihe bakınız, beyinsizlikleri yüzünden yurtları harap, kendilerini perişan olan toplumlardan ibret alınız... Muallak kaderler, mübrem kazalar haline gelmedikçe bir şeyler yapabiliriz...

Resulullah Efendimiz (Salat ve selam olsun ona) "Yarın Kıyamet kopacağını bilsen, bugün elindeki hurma fidanını toprağa dik" buyurmuştur. Burada dikersin, yarın Kıyamet kopar ama hurmanın meyvesini sen ahirette yersin... Molla Kasım acı söyler ama doğru söyler... Kurtuluş, izzet ve yükseliş Dindedir, İmandadır, Kur'andadır, Sünnettedir, Şeriattadır, İslam ahlakında ve hikmetindedir. Rahmana ibadet ve itaat eden aziz olur, Tağuta ve Deccala uyan zelil ve rezil olur, ateşe düşer...

Kapılarımıza vurulmadan uyanıp hazırlık yapalım... Vakit daralıyor...

MARAŞ'DA YAZILAN İSTİKLÂL MARŞI VE SAHİBİNİ ARAYAN MADALYA

KERİME YILDIZ

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
12 ŞUBAT

27 Kasım 1919 Perşembe akşamı. Maraşlıların “ellik gavuru” dediği Ermenilerden birisi olan Agop Hırlakyan’ın evinde, işgâlcı Fransızların şerefine bir dâvet tertip edilir. Fransız komutanın dans etmek istediği Ermeni kızı, komutanın isteğini reddeder. Sebebini de şöyle açıklar: “Kalede Türk Bayrağı dalgalandığı sürece sizinle dans edemem.”

Bunun üzerine, Fransız komutanın emriyle kaledeki bayrak iner.

Kısakürek âilesinden Avukat Mehmed Ali Bey, kalenin karşısındaki evinde hasta yatmaktadır. Sabah, kalede bayrağı göremeyince, hasta hâliyle kalemine sarılır. “Âlem-i İslâm’a hitâb” eden bir beyânnâme yazar. Şehrin yedi yerine asılan beyânnâmede, “Pür vekar ve azâmet ile Al Sancağımızı yerine koyalım.” çağrısı yapar ve halkı şöyle cesâretlendirir.

“Korkma! Seni buradaki birkaç Fransız kuvveti kıramaz.”

Beyânnâme ile heyecânlanan halk, Cuma namazı için Ulu Câmi’de toplandığında, İmam Rıdvan Hoca’nın:

“Kalesinde bayrağı dalgalanmayan ülkede Cuma namazı kılınmaz “ demesiyle kaleye hücum eder ve Al Sancağı tekrâr dalgalandırır. Sonra, gölgesinde Cumasını kılar.

Fransız komutan, bir bez parçası için bu kadar partırtı koparılmasını anlayamaz. Top tüfek kullanmasından niye çekinmediklerini Maraşlılar’a sorduğunda, Âşikoğlu Hüseyin şu cevâbı verir:

“Sen bizi topla tüfekle susturacağımı sanma. Bir gün senin silahlarınla karşılaşacak olursak, biz çoluk çocuğumuza top tüfek sesi duyurmuyoruz. Önce onları biz öldürürüz, sonra evlerimizi ateşe veririz. Arkamızda bekleyenimiz, ağlayanımız kalmadıktan ve şehir kül olduktan sonra da karşına çıkarız. O zaman istersen bütün dünyânın silahlarını getir, bizi ölümden korkutamazsın.”

Maraş’ın kendilerine mezar olmadan düşmana gülzâr olmayacağı kararını veren halk, 11 Şubat 1920’de Fransızların şehri terk etmesine kadar süren Maraş destânını yazar.

İstiklâl Marşı, henüz yazılmamıştır. Maraş halkı Avukat Mehmet Ali Bey’in “Korkma!” hitâbıyla ayaklanmış ve yurdun üstünde tüten en son ocak sönmeden Al Sancak’ın inmeyeceğini ispât etmiştir.

1925 yılında, TBMM, Maraş halkına İstiklâl Madalyası verir.

SÂHİBİNİ ARAYAN MADALYA

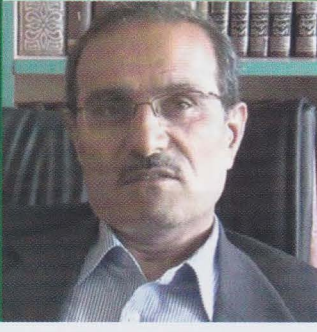
“Bayrak olmadan Cuma kılınmaz.” diyen Rıdvan Hoca, 1922 yılında yayınlanan “Vurun Kahpe’ye” romanı ile yobaz bir cânîye dönüşür. Hâlide Edip romanında, kalbi vatan aşkı ile çarpan Aliye Öğretmeni, Hacı Fettah ve adamlarına taşlatır.

İstiklâl Harbi’nde böyle bir hâdisse olmadığı hâlde, memleketin her tarafında kalbi vatan aşkı ile çarpan öğretmenlerin dindâr insanlar tarafından taşlandığı dayatması, inkılâblara haklı zemin oluşturmaya çalışanların en büyük iftirâlarından birisidir. Aliye Öğretmen’in intikâmı, her görüldüğü yerde ve her ağız açışında, bu yobaz tipinden alınır.

Bu iftirâ, o dönemde ne kadar itibârlıdır bilemiyorum ama, bugün hâlâ, böyle olduğunu zannedenler olduğu hepimizin ma’lûmu. Çünkü, Halide Edib’in atdığı fitne tohumu, Yeşilçam’da, sebatayist sinemacılar tarafından sulandı; yeşerdi ve boy verdi.

Rahmetli Yücel Çakmaklı, “Sâhibini Arayan Madalya” filmi ile bu fitne ağacını yerin dibine gömdü. Hacı Fettah iftirâsı biterken İstiklâl Harbi’nin imâm-ları aklandı.

Bu filmi seyredin ve çocuklarınıza seyrettirin. Hâdiseleri yaşayanlara, yazanlara ve filme çekenlere Allah rahmet eylesin.

FEMİNİSTÇİLİK (!)

PROF. DR. ORHAN ÇEKER

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
6 ŞUBAT

Malumdur ki ailemiz hem dökülüyor hem daha da vahim bomba tesirli tehlikelere doğru hızla ve özlemle yol alıyor. Bunun dipnotundaki suçlu maalesef feminizmdir. Ve maalesef ki İslam iddiasındaki bazı köşe yazarlarımız, akademisyenlerimiz safça bu suçluya sahip çıkmakta ve güya İslam'ın da böyle dediğini söylemektedirler.

Aslında feminizm, haklı bir sebepten ortaya çıktı. Batıda kadın yakın zamana kadar insan sayılmıyor, bizzat şeytan veya şeytanın yuvalandığı bir varlık kabul ediliyordu. Böyle kabul eden taraf da batı erkeği ve kültürü idi. İşte feminizm bu anlayışın merkezinde İNSAN SAYILMA mücadelesi olarak başladı ve çok haklıydı. Çok haklı olarak ortaya çıkan akım ne zaman fitne unsuru olmaya başladı?

Feminizm batıda kadının önce insan sayılmasını kabul ettirdi. Sonra bir bir haklarını almaya başladı. Buraya kadar çok haklıydı ve hakkını aldı. Buna kimsenin bir diyeceği olamaz. Ama öyle bir an geldi ki haklarını tümünden aldıktan sonra hala güya hak koparmaya devam etti. Adı geçen noktadan itibaren aslında hakkı olmayan şeyleri alıyordu. Bu haklar aslında erkeğindi.

Fakat feminizme göre bu bir savaştı ve karşı taraftan/erkekten her ne alırsa aslında hakkı idi. Onun içindir ki feminizmde sürekli olarak kadın hakları söylemi vardır. Feminizm işte tam bu noktada İslam'dan ayrılmaktadır. Feminizmde düşmandan/erkekten koparılan herşey ganimet gibi hak idi ve mübahtı. Bu batıl anlayış maalesef ki aklı başında dediğimiz müslüman kadını da ciddi şekilde etkilemiş ve müslüman kadın farkında olmadan bu batıla hak zannıyla sahip çıkmış ve yabancılaşmıştır. Yani müslüman hanım İslam'ı anlatıyorum diye aslında feminizmi anlatmaktadır.

Aile konusundaki beyanları, yabancılaşmış bir insanın yorumlarıdır. Yapılmakta olan yasal düzenlemeler de maalesef bu doğrultuda yürümektedir. Sanıyoruz ki aileyi/toplumunu ilerde bu yasalar tehdit edecektir.

Peki İslam ne diyor: Veda Hutbesinde Peygamber Ef. 'Kadınlar hakkında ALLAH'tan korkun. Onları ALLAH'ın emaneti olarak aldınız. Onların namuslarını ALLAH'ın kelimesiyle helal edindiniz. Onların sizin üzerinizde hakları, sizin de onlar üzerinde haklarınız vardır...' buyurmuştur.

Yani kadının hakları var ama sorumlulukları da var. İslam'ın ayrıldığı nokta işte burası. Ayrıca feminizm, erkeği ezeli ve potansiyel bir düşman kabul etmektedir. İslam'da kadın ve erkek aynı elmanın birer yarısı gibi tamamlayıcı unsurlardır. Feminizm sadece kadın hakları der. Kadın Sorumluluğu diye bir söylem onları çileden çıkarır. İslam hem kadın hakları hem kadın sorumlulukları der halbuki. İslamcı hanımların kulaklarına küpe olsun.

Feministlerin içinde hukukçular da var. Onlara soruyorum: Hukuk mantığına göre sadece hakları olan ama sorumluluğu olmayan insan nasıl biridir: Hey feministler siz farkında mısınız; kadını çocuk veya mecnun yerine koyuyorsunuz. Kadına iyilik yapayım derken kötülük yapıyorsunuz. Çünkü hukukta çocuk ve mecnunun hakları var ama sorumlulukları yoktur. Hatta daha kötü bir konuma koyuyorsunuz da neyse ben söyleyemim, siz bulun. Size samimiyetle tekliflerim var:

1. Kadına iyilik yapmış olmak ve şahsiyeti tam bir insan saymanız için kadın sorumluluklarından da söz edin. 2. Alemlere Rahmet örnek/model olarak gönderilmiş bir Peygamber var. Hadi diyelim onu Peygamber kabul etmediniz, mecbur değilsiniz ama en azından etkin bir insan olarak onun söylediklerine bir sefer de olsa kulak verin.

Yobazlığı bırakarak bu İNSAN ne diyor acaba diye bir dinleyin. Zarar etmezsiniz. Müslüman hanımlar, siz de kafanıza format atıp ÖRNEK'ten yeniden yükleme yapın. Huzur verici bir dünya göreceksiniz. Kaoslu ortam yorumlarından kurtulun.

Son olarak; yazarlarımızdan Sema Maraşlı Hanımın yazılarını takdirle takip edelim. İslam-Feminizm farkını daha iyi anlarız. Dua ve selam ile

EHLİ SÜNNET'İN İHYASI

SEYFİ ŞAHİN

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
26 OCAK

Sevgili Efendimiz (Ona selam olsun) bu-
yuruyor; “Benim Ümmetim 72 fırkaya ay-
rılacak, bunlardan sadece biri kurtulacak”

Kurtulacaklara Fırkayı Naciye deniyor.

Müslümanlar paramparça... Her kafadan bir ses çıkıyor.. Dünyadaki bunalım ve İslam dünyası üzerinde oynanan büyük oyunlar, Müslümanları şaşırtmış durumda. Müslümanların başsız kalışı, Müslümanların fakirliği, Ve cahilliği, bunalımın ana kaynağıdır.

Aşağılık duygusundaki hırçın Müslüman genç-
ler, Kafirin tuzağına düşmüş, Boyun keserek, iç-
renç görüntülerle Dünyanın ve Müslüman'ın nef-
retini çekiyor.

Kafirin dünya iktidarına hizmet ediyor.

Bir de Peygamber türbelerini, Evliya ve sahabe türbelerini havaya uçuruyor.(bir İngiliz casusunun itirafları) İslam'ı tahribat ediyorlar.

Diğer yandan kendini alim sanan, Müçtehit sa-
nan, cahil, kibirli ilahiyat profesörleri...

Ayrıca iç istihbaratın mı?

Yoksa dış istihbaratın mı? Adamı olan karanlık ilahiyatçılar... Durmadan İslam'ı Batı kültürüne uydurmaya çalışıyorlar. Haram Batı hayat tarzını zorla İslam'a yamamaya uğraşıyorlar.

Baş örtüsüne karşı çıkıyorlar. Küfür olduğunu bile, bile... Demokrasi, cumhuriyet, laiklik, insan hakları v.s gibi.

Kanunla korunan mefhumların arkasına sığınıp,

Zavallı, mazlum ve mağdur Müslüman Türk'e saldırıyorlar. İtikadını bozmaya çalışıyorlar

Bunlar eskiden de oluyordu.

Abbasiler döneminde halifeler bile mutezile ol-
dular. İslam dünyasında her kafadan bir ses çıkma-
ya başladı.

Ehli sünnet itikadı suçlanır oldu.

Mısırdaki şia Fatimiler Bağdat'ta Batını Büveyh oğulları İslam'ın üzerine çörekledi.

Aynı bu günkü gibi, Sevgili Peygamberimiz, Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) nın Hadis ve sünnetlerini tartışmaya açıp, Kafiri suçlayacağına, Hatalı Müslümanları ör-
nek göstererek, İnsanları İslam'dan soğutmaya çalışıyorlardı.

Bereket versin Cenabı Hak, atamız Sultan Tuğ-
rul'u gönderdi. Bağdat'ı fethetti. Büveyh oğulları-
nı temizledi. Çöllere kaçan Halifeyi bulup getirdi. Sarayına yerleştirdi. Kendisi halifeyi ziyarete gider-
ken, Kale kapısında atından indi yürüyerek saray vardı.Saray kapısından diz üstü sürünerek halifenin huzuruna çıktı. Etek öpüp, makamını yüceltti.

Halife de Onu Doğunun ve batının sultanı” ilan etti.

İhlaslı ve büyük itikat sahibi cennet mekan Sul-
tan Tuğrul, Nizamülmülk'ü vezir tayin etti. O da Devleti yeniden düzenledi. Ehli sünnet üzere Niza-
miye medreselerini kurdu. Bağdat Medresesinin başına İmamı Gazali'yi getirdi. Her yere Medrese-
ler kurdu. Fitneye izin vermedi.

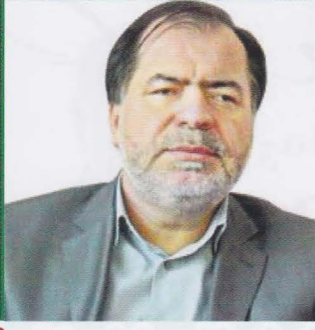
Böylece atalarımız Selçuklu ve Osmanlı Ehli sünnet hukuku ile Dünya'yı idare ettiler. Başardılar. Çünkü “Onlar Allah'ı, Allah da onları seviyordu”

Ey gafiller! Böyle açık gerçekler varken, Nefsini-
zin ve cehlinizin esiri olarak nasıl sapıtırırsınız.

Fırka-i Naciye Ehli sünnettir.

Cübbeli Ahmet Hoca'nın yalın kılıç, canhıraş mücadelesine, Nasıl yardım etmezsiniz?

Yeni bir Sultan Tuğrul dileği ile...

SİNSİ VE HAIN (İRAN'DAKİ GÜÇ MERKEZLERİ)

MUSTAFA ÖZCAN

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
22 OCAK

Iran'ın 'Dalton kardeşleri' olan Laricani'lerden Ali Laricani Türkiye'yi ziyaret etti ve bir dizi görüşmelerde bulundu. Ali Laricani ve Laricani kardeşler İran'daki güç merkezlerinden birisi. Nejad soytarısıyla yıldızları hiç barışmadı. Fark şurada, Laricani Pers çıkarlarını daha sofistike ve iyi savunuyor. Nejad'a bakarak daha kaliteli. Nejad populist idi. Fakat hepsi aynı yolun yolcusu. Abdullah Fehd Nefisi İran'daki güç merkezleriyle alakalı şöyle bir tespit aktarır: Birbirlerinin gölgelerine ateş ederler lakin Pers imparatorluğunu yeniden kurmak için aralarında yeminli gibidirler. İran'ın bölge ve dünya politikaları çok sinsidir.

Sözgelimi, Hizbullah ve İran reklam yapmak için son 'İsrail saldırısını' tepe tepe kullanıyorlar. Lakin öncelikli olarak İranlı generallerle Hizbullah ileri gelenlerinin orada ne işleri vardı? Onun cevabını vermeliler. İsrail'e saldırmak istiyorlarsa Lübnan'da yer mi kalmadı? Yoksa orada ne planlıyorlardı? Laricani Cemil Çiçek'i makamında ziyareti sırasında şunları söylemiştir: Müslüman ülkelerin, terörist, korsan, saldırgan İsrail'in saldırıları karşısında birleşmeleri gerekiyor. Başka birisi de aynıısını İran için söyleyebilir.

Siz Suriye halkını katletmek yerine silahların namlusunu İsrail'e doğrultunuz da niye diye soran mı oldu? İslam dünyasının desteğinden mahrum mu oldunuz? Hepsi yalan ve direniş ticareti. İsrail'e karşı bütün hareketleriniz muvaazalı. Kur'an'da Yahudilerin ve müşriklerin Müslümanlara adavette en şiddetli iki topluluk olduğu beyan edilir. İslam dahilinde de İslami kesimlere ve Sünnilere en büyük düşmanlık şia içinden gelmektedir. İsrail düşmanlığıyla bunu örtbas etmeye yelteniyorlar. İran'a yönelik izlenebilecek tek sağlıklı politika Yavuz ve Kanuni politikalarıdır. Teması kesmek ve güce başvurmak. Onun ötesinde her şey boş lakırdıdır.

Yemen'in ilkel adamları Husilerin Yemen'i nasıl ele geçirdiklerini anlamak istiyorsanız Edip Yüksel'in bir hatıratına kulak verin.

Bu hatıratı Edip Yüksel'e ait olduğu için değil ibretlerle dolu ve gerçekleri aksettirdiği için nazar veriyoruz. Sağlaması Yemen'dir, Irak'tır, Suriye'dir, Lübnan'dır. İran, iç gaileler üreterek İslam'ın zaferini engelleyen ve İsrail'in zevalini geciktiren en önemli amildir. Şimdi İsrail'in Hizbullah mangasına yönelik dost ateşi üzerinden yeniden artıya geçmeye çalışıyor. Balık hafızalı olmamızdan yararlanmak istiyor. Böylece sünninin kafasını ve gönlünü yeniden yağmalamak istiyor. Halbuki, Irak'ta Haşd eş Şabi yani mezhep milisleriyle Sünnileri katledenler onlar. Suriye'de Esat ile omuz omuza vererek karşı devrimi savunan Hizbullah ve İran ordusu. Yemen'de Ali Abdullah Salih ile birlikte karşı devrimi temsil eden İran'ın ortağı Husiler. Peki! Husiler bu Yemen'i ele geçirebilmek için nasıl bir strateji izlediler?

İşte bu strateji Edip Yükselin anlattığı bir hatıra da gizli. Metin Yüksel'in suikastla şehit edilmesinin ardından çalkantılı günlerini anlatırken Edip Yüksel şunları yazar :” Bu arada İran'daki sözde İslam devrimini kopya etmenin hayallerini kurdum. Nihayet 1980 yılının ilkbaharında Pasdaran'ın (Devrim Muhafızlarının) lideri tarafından gizlice İran'a davet edildim. İki haftalık ziyaretim boyunca devrimin ileri gelen liderleriyle görüşüyordum. İran topraklarında Türkiye'ye yönelik yayın yapacak bir radyo istasyonu gibi kültürel yardımlar beklerken, Türkiyeli Akıncıların İran topraklarında silahlı eğitim görmesi teklifine muhatap oldum.

Türkiye'ye döndükten sonra benimle irtibata geçen bir İranlı'nın Türkiye'deki askeri tesisler hakkında malumat toplamamı istemesi beni iyice rahatsız etti. Beni casusluk gibi sinsî ve hain bir iş için kullanmaya çalışmalarını yadırgadım ... (Dr. Edip Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, Özcan Yayıncılık, 3. Baskı). Elbette Edip Yüksel daha sonra Reşad Halife'nin peşine takılmış isimlerden birisi. Burada bizi şahsı veya fikirleri değil yaşadığı hatıratı ilgilendirmektedir. Bu gibi hatıratı sahip olan lakin kaleme almayan bir sürü insan var.

Yemen bu hatıratın büyük fotoğrafıdır. Yemen Şia ve özellikle İran tehlikesini fark etmeyen, hafife alanlara büyük derstir. Bir avuç soytarı, İran desteğiyle birlikte Yemen'i ele geçirmiştir. Yıllarca İran'a toz kondurmayan Fehmi Huveydi bile Yemen'de olan bitenden sonra İran'ın bölgesel maceralarına isyan etmiştir.

İran'ın ne biçim bir tehlike olduğunu bilmeyenler onun tuzağına düşmekten kendilerini alamazlar. Bizim dost ve düşman ilmihaline ihtiyacımız var. Ehl-i bidat meselesini çok ihmal ettik o da bizim sağlığımızdan yararlanarak, gayri Müslimlerle ortak olarak her yerde altımızı oyuyor. Suriye, Irak, Yemen, Lübnan bunlardan birkaçı. Suriye rejimiyle 1979 yılından beri ortak olmasına rağmen İsrail'e bir fiske bile vurmadığı halde hala bizi İsrail'e karşı hayali ortaklığa davet ediyor. İsrail de tersinden aynısını yapıyor ve İran'ın Arap ülkelerini gizli ve açıktan işgal etmesi karşılığında laik Araplara ortaklık teklif ediyor. Sünni dünyayı nüfuz alanına bölüp geçinip gidiyorlar. Birbirlerini iyi kullanıyorlar.

CENAZE DİPLOMASİSİ - 25 OCAK

2005 yılından beri Suudi Arabistan'ı yöneten 91 yaşındaki Kral Abdullah ileri yaşı ve solunum yetmezliğinden müteessir olarak vefat etti. 1991 yılından beri Suudi Arabistan bölgeyle birlikte çok çalkantılı günler yaşadı, yıllar geçirdi. Soğuk Savaşın son yıllarında OPEC'teki kotasını aşarak yaptığı petrol üretimiyle ve arzıyla birlikte fiyatların düşmesine neden oldu. Bu da SSCB'nin Afganistan'da yürüttüğü işgal ve savaş giderlerini karşılamasını zora sokmuştur. Ardından SSCB çorap söküğü gibi lime lime dağılmıştır. Kısaca SSCB'nin yıkılmasında birkaç temel faktör bulunuyor. Bunlardan birisi Afgan cihadı, ikincisi Polonya'daki Katolik Kilisesi destekli Dayanışma Sendikasının faaliyetleridir. Üçüncüsü de petrol fiyatlarının düşürülmesinin Sovyet ekonomisine getirdiği mali yıkımdır.

SSCB ekonomisinin dibe vurmasıyla birlikte bütün alanlarda çöküşe geçmiştir. 1991 yılı final yılı olmuş ve terk-i silah ederek tarih sahnesinden çekilmiştir. Bunda görüldüğü gibi Suudi Arabistan'ın büyük katkısı var. Bununla birlikte yine aynı yıl baba Bush liderliğinde ABD Saddam'ın Kuveyt'i işgali bahanesiyle birlikte Körfez'e çöreklenmiştir. Bu görünürde Suudi Arabistan'ı koruma olsa da içeriden öldürücü bir darbe olmuştur. 11 Eylül'ün bir mukaddimesi olmuştur.

Bu süreç Suudi Arabistan'ın katkılarıyla ilerlese bile İran'ın ekmeğine yağ sürmüştür. Körfez ülkelerinin bila kaydı şart Saddam düşmanlığı İran'la ilgili çekincelerini gölgelemiş ve onları can evinden vurmıştır. Körfez ülkeleri bir uçtan ötekisine savrulmuştur. 1991 yılından itibaren de Amerikan müdahaleleri İran'ın yayılmacılığının önünü ardına kadar açmıştır.

ABD'nin Körfez'deki varlığı bu ülkeler için kاپana dönüşmüştür. Arap Baharı ile birlikte Sünni devinim ve hareketten endişe eden Batılı ülkeler, Körfez krallıklarıyla bir de onlara ilaveten İran ile birlikte bu baharı gömmeye yeltenmiştir. Bölgede Şii yayılmacılığına dayanan İran SSCB'ye benzetilmektedir. Rusya ve SSCB Batı'nın rafızısı iken, tarihi vetirede İran, güncel olarak da Humeyni devrimi İslam dünyasının rafızısıdır. İslam dünyasının bütününe karşı Batı'nın potansiyel müttefikidir. İran iyi inyetli, saf kitleler karşısında gerçek kimliğini gizleyerek İslam dünyasında yayılmacılıkta epey mesafe kat etmiştir.

Suudi Arabistan ise İran yayılmacılığına karşı eski yöntemle mukabele etmek istemiştir. Yeniden petrol silahına başvurmuş, arzın artmasıyla birlikte petrol fiyatları düşme seyrine geçmiş bu suretle zaten ambargo nedeniyle belini doğrultamayan İran ekonomik olarak tıkanma noktasına gelmiştir. Bununla birlikte her zaman eski yöntem yeni terkip nedeniyle aynı sonucu vermeyebilir. İran da buna mukabil satranç tahtasındaki piyonlarından olan Husileri sonuna kadar oyuna sürmüştür. En azından bazı yorumlar bu yönde. Petrol fiyatlarının düşmesi hem Putin hem de Ali Hameney'in politikalarını zorlamaktadır. Lakin Suudi Arabistan'ın şanssızlığı düşmanlarından ziyade dostlarındadır. Dostları da düşmanlarına çalışmaktadır. Sözgeli mi hem Yemen'de hem de Suriye'de ABD Suudi Arabistan'ın tercihinin dışında İran'la ortak hale gelmiştir. Fiilen ABD İran yayılmacılığının hizmetindedir. Lakin bu hain müttefike karşı Riyad'ın eli kolu bağlı, manevra alanı kapalıdır.

Suudi Arabistan'ı en fazla üzen küresel müttefikinin ikircikleri veya oyun bozanlığından ziyade yerel müttefiklerinin kalleşliğidir. Suriye'deki eski gözlemcilerden Enver Malik, Suudi Arabistan'ın eski protégé yahi himayegerdesi olan Ali Abdullah Salih tarafından arkadan hançerlendiğini ifade etmiştir. Velinimetine ihanet etmiştir. Bu belgelerle tescillenmiş bir gerçektir.

İstifa eden geçici Cumhurbaşkanı Hadi taraftarlarınca sızdırılan bir tape, Husi ileri gelenleriyle Salih arasında Hadi'ye yönelik entrikaları nazara vermektedir. Kısaca, Suudi Arabistan'ı eski adamı Husilerle ittifak içindedir ve onları kullanarak yeniden Yemen'in başına geçmeyi planlamaktadır. En azından oğlu Ahmet'i yerine geçirmeyi tasarlamaktadır. Salih'in intikam dolu bu planı Yemen'in Husilerin eline düşmesine vesile olmuştur. Suud yağmurdan kaçarken doluya; İhvan'dan kaçarken Husilere tutulmuştur.

Daha kestirmeden söyleyecek olursak, açıktan Suud müttefiki olan Salih gizliden İran müttefiki çıkmıştır. Ya da kin ve intikam duyguları, heva ve hevesi kural tanımadığı gibi müttefik de tanımıyor. Bu nedenle Kral Abdullah'ın cenazesine katılma teklifi Suudlular tarafından geri çevrilmiştir. Geçtiğimiz günlerde Mübarek dönemi adamlarından Mustafa Faki, Suudi Arabistan'ın Mısır'ın katkı ve desteğiyle Yemen'e müdahale edebileceğini söylemiştir. Suudi Arabistan yeni kırmızı çizgi veya ricat hattı olarak Me'rib kabilelerini belirlemiş bulunuyor. Katar gibi ülkeler de Yemen'deki doğru stratejisinin Husilere karşı Me'rib kabilelerini destek olduğu görüşünü benimsiyorlar.

Ali Abdullah Salih örneğinde olduğu gibi yeni ve yerel müttefikler Riyad'ın başını ağrıtmaya devam edebilir. Husi ve İran tehlikesine karşı Pakistan ve Mısır'ın Suudi Arabistan'ı korumayı taahhüt ettikleri belirtiliyor. Lakin Suudi Arabistan'a yakın olan gazetecilerden Cemal Sultan Davos'ta eğlenmeyi cenazeye katılmaya tercih eden Sisi'nin neden cenazeye katılmadığını merak ediyor. Erdoğan gibi liderlerin bile gezilerini yarıda kestiklerini hatırlatan Cemal Sultan Sisi'nin en muhtaç dönemde velinimetinin cenazesine nasıl iştirak etmediğini sorguluyor. Haklıdır da.

Bunun cevabı şu olmalıdır:

Karaktersiz müttefikler her an düşman safına geçebilir. Suudi Arabistan'ın hadiselerden alacağı ders bu olmalıdır. Kendi gücüne dayanmayan hiçbir güç ayakta kalmaz. Sadece şantaj unsuru haline gelir.

KÖRFEZ'DEKİ DARBE ÇETESİ-30 OCAK

14 Şubat 1945 tarihinde Kral Abdulaziz ile Franklin Roosevelt arasında tarihi bir görüşme gerçekleşmiştir.

Görüşme Mısır sınırları içinde bir gemide gerçekleştirilmiştir. Sisi ile Kral Abdullah arasında uçakta yapılan görüşme de bir enstantane olarak söz konusu gemi görüşmesini hatırlatmaktadır. Tarihi görüşmenin iki mühim sonucu olmuştur.

1945 yılındaki bu görüşme ile birlikte Suudi Arabistan İngiliz nüfuz alanından çıkmış, Amerikan nüfuz alanına girmiştir. Bu nedenle Churchill hayıfla bu görüşmeyi izlemiş, sonuçlarından haberdar olmaya çalışmıştır. Görüşmenin ikinci sonucu ise petrol karşılığında Suudi Arabistan'ın güvenliğinin sağlanmasıdır.

Bununla birlikte Soğuk Savaş sonrasında ABD ile Suudi Arabistan arasındaki ilişkiler eski berraklığını ve netliğini kaybetmiştir. Soğuk Savaş dönemi sonrasında Saddam za yıflatılmış, geriletilmiş ve gizli, yedek partner olarak yerine İran ikame edilmiştir. Bu nedenle de Ürdün Kralı Abdullah Bağdat'ın işgalinden sonra Şii yayılcılığına işaretle bir Şii hilalinden bahsetmiştir. Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı Suud el Faysal da aynı yıllarda ABD'nin Irak'ı altın bir tepsi içinde İran'a sunduğunu ifade etmiştir. 11 Eylül'den sonra Suudi Arabistan zemin kaybetmiştir.

Arap Baharından sonra yine zemin kaybetmiştir. Suriye ve Yemen'de nüfuzu daraldıkça daralmış bu ülkeler tamamen İran'ın kontrolüne girmiştir. ABD ise 2003 sonrası Irak'ta Şii yayılcılığının önünü açtığı gibi Arap Baharından sonra da Şii eksenini kollamıştır. IŞİD, Kaide gibi Sünni zeminden gelen örgütlere terörist muamelesi yaparken Husi gibi Şii kökenli benzeri ve 'öteki IŞİD' olan örgütleri ise bağrına basmış ve ortak muamelesi uygulamıştır.

2005 yılından beri Suudi Arabistan'ı yöneten Kral Abdullah ise bu gelişmeler karşısında ne yaptı? Suriye'de Esat rejimini devireceği yerde Mısır'da Mürsi iktidarını devirmek için Sisi'nin eteğine yapışmıştır. Kısaca Amerikan politikalarına tütü dikmiştir. Yemen de İhvan korkusundan dolayı Husilere yol vermiştir. Şimdi Suudi Arabistan yol ayrımında. Franklin Roosevelt'in izinden alaka tazelemek isteyen Obama, Kral Abdullah'tan sonra hem taziyede bulunmak hem de yeni Kral Selman'ı tebrik etmek için Suudi Arabistan'a geldi. Belli ki her şeye rağmen eski ortaklığı arsızca devam ettirmek niyetindedir. Halbuki Obama, Suudi Arabistan'ı Kral Abdullah'ın da katkılarıyla arkadan hançerlemiştir.

En büyük bölgesel hasmı olan İran ile Umman Sultanlığı üzerinden 7 ay boyunca gizli müzakereler yürütmüştür. Obama'nın derdi şu: Zaten Suudi Arabistan çantada keklik bir de yanına İran'ı ilave edelim! Daha doğrusu İran'la gizli ortaklığı alelihiye dökelim! Bölgesel ortaklar buna ne der? Obama'nın umurunda bile değil. Yeni kral Selman Kral Faysal'ın özel temsilcisi sıfatıyla görev yapmış birisi. Ailenin Sudeyri kolundan geliyor. Obama'nın karşılanması sırasında ikinci namazını eda etmek için merasime ara vermiştir. Mübarek yönetiminden de biliyor ki, Amerikan elbisesi giyen çıplaktır. ABD'nin hiçbir ilkesi ve kuralı yoktur. Kral Selman böylece Batı'ya ve dünyaya yeni bir mesaj vermiştir. Bu mesaj Kral Faysal'ın devamı niteliğindedir. İnşallah zamanla esnemez.

Cenazede mühim bir mesaj verilmiştir. İki siyasi cambaz Sisi ve Ali Abdullah Salih cenazeye davet edilmemiştir. Ömer Beşir ve Recep Tayyip Erdoğan'ın katıldığı cenazeye bu ikilinin katılmaması herkesin dikkatini çekmiştir. Böylece 2013 yılını darbeler sürecine çeviren şer şebekesi dağılıyor. Bu şebeke, Kral Abdullah, BAE Emirlerinden Muhammed Bin Zayed ve Kral Abdullah'ın Müsteşarı Halit Tuveyciri üçlüsünden oluşmuştur. Burada bir komplodan bahsedilmektedir. Amaçları, Ürdün Kralı Abdullah'ın yaptığına benzer şekilde Suudi Arabistan'da siyasi veraset sistemini değiştirmektir. Kral Abdullah'ın yerine Mutab bin Abdullah'ı geçirmektir. Bunu Kraliyet Divanı Başkanı Halit Tuveyciri ile Emir Mutab'ın tasarladığı konuşuluyor.

Bu çerçevede Hadi tarafından Sisi'den Yemen'de Husilere karşı mevzilenmek üzere 20 bin Mısırlı asker istenmesinin kararlaştırıldığı; bunların gizli misyonlarının Suudi Arabistan'da bir saray darbesiyle rejim değişikliğine nezaret etmek olduğu ileri sürülmektedir.

Körfez'deki darbe çetesi kraliyet ailesi içinde de diğer kanada yönelik olarak darbe yapmayı tasarlamıştır. Hadi'nin devrilmesiyle Kral Abdullah'ın ölmesinin bu planı akim bıraktığı ifade ediliyor. Kral Abdullah oğlu Mutab'dan başka kimseye güvenmiyor ve hasta iken yanına başkası sokulmüyordu. Sudeyriler ve Kral Selman da aynı şekilde karşı tarafa güvenmiyor ve bu nedenle görevini almaz oğlu Muhammed Bin Selman'ı savunma bakanı olarak atamıştır. Bunlar gözden kaçmayan hususlardır. Bu itibarla darbe taciri ve siyaset cambazı Sisi gafil yakalanmıştır.

Mısır rejiminin devamı üç mutabakata bağlıdır. Batı'nın siyasi desteğinin devamı, Körfez'den para akışı ve kitlesel destek. Kitlesel destek sekmektedir. Suudi Arabistan'da Kral Abdullah'ın ölmesi ile kitle desteğine ilaveten mali destek de zora girmiştir. Sisi'nin tek ayak üzerinde sekmesi mümkün değildir. Velhasıl yeni dönemde ABD ile, Mısır ile ilişkiler bıçak sırtındadır.

TRT FM'den Ataullah Arvas Bey Kral Abdullah'ın misyonuyla ilgili bir Arap yorumcunun sözlerini aktardı: En büyük hizmeti, Türkiye'yi bölgeye sokmaması olmuştur! Belki de yeni kralın en büyük hizmeti bölgeyi Türkiye'ye açmak olur. Ancak Suudi Arabistan; Pakistan, Türkiye ve Mısır (Sisi'siz) üçgeninde bir güven adası haline gelebilir. Sisi sakarlığıyla birlikte sürekli olarak çam deviriyor.

İslam dünyası ayağa kalkmak için bağımsız bir blok olmalıdır. İhanete bedel ödetmeliyiz. Caydırıcılık budur. Kötülükler kimsenin yanına kar olarak kalmamalıdır. Batı'nın siyasi nüfuz dairesinden ve kültürel anlamda batıcılıktan kurtulmalıyız. Kurtuluşumuz Müslümanların bir blok olduğunu idrak ve bunu temin etmekten geçiyor.

HİZBULLAH İLE İSRAİL'İN REKLAM ARASI -30 OCAK

AKP Balıkesir Milletvekili Tülay Babuşcu'nun geçtiğimiz günlerde yaptığı, "90 yıllık reklam arası bitti" sözleri epey yankılandı. Tabir caiz ise muhalif partililer arasında gürültü kopardı. Bu Arnold Toynbee'nin tabiriyle, durdurulan Osmanlı'nın yeniden harekete geçmesi anlamına geliyor. Bununla birlikte bu reklam arası bir yönüyle Hizbullah ile İsrail diğer yönüyle Suriye rejimi ile İsrail arasındaki çatışmalar için uyarlanabilir. Öyledir de. Asıl pozisyonları (calm) yani sükunet olmasına rağmen reklam aralarında gösteri babından gerilimi (tense) tırmandırıyor ve gerilime yatırım yapıyorlar. Böylece İsraili siyasetçiler savaş oyunları üzerinden İsrail halkının sadakatini veya desteğini kazanırken Hizbullah da Müslüman gönülleri ve zihinleri kazanmaya çalışıyor.

Hizbullah direniş İŞİD ise hilafet üzerinden gönüllere ve zihinlere hitap ediyor. Tam bir algı operasyonu. Hizbullah bugüne kadar direniş reklamı üzerinden epey gönle girdi ve zihinleri çeldi. Direniş reklamıyla zihin çelen ve gönül çalan bir örgüt. Lakin Suriye'de Esat ile birlikte eş katil olmasıyla

kazandıklarını kaybetti. Şimdi itibar kurtarmak için bir misillemede bulundu ama tırmandırma yanlısı değil. Hizbullah itibarını kurtarırken Netanyahu da seçimleri kotaracak! Al gülüm ver gülüm. İsrail durduk yerde neden Kunaytira bölgesinde Hizbullah-İran karma konvoyunu hedef aldı; Cihad Muğniye ve Kasım Süleymani'nin yardımcılarında olduğu ileri sürülen İranlı General Muhammed Ali Allahdadi'yi öldürdü? Bu yolla neden sakın olan hattı alevlendirdi veya kızıştırdı? Bunun en önemli nedenlerinden birisi 17 Mart'ta (2015) yapılacak erken seçimler.

Erken seçim kararının ardında Likud Cephesinin yaşadığı kan kaybı ve erime geliyordu. Güneyde kaybettiğini kuzeyde toparlamaya çalışıyor. Kan kaybını durdurmak için erken seçim kararı aldı. Lakin toparlanmak için de sürtüşmeye ihtiyacı vardı.

Gazze dururken peki neden kuzey hedefini veya Hizbullah'ı seçti? Ayrıca neden Hizbullah'ı Lübnan da değil de Suriye'de vurdu? Bu sorular önemli sorular. Bunun temel nedeni güney cephesinin hasbi kuzey cephesi yani Hizbullah ise hisabi olmasıdır. Biri hasbi diğeri hesapçı. İsrail'in hedef aldığı grupta önemli isimlerin olması İsrail açısından büyük av partisi ve büyük reklam pastası anlamına geliyor. Bu saldırı ayrıca bir kez daha Hizbullah'ın İsrail'in köstebek yuvası olduğunu gösteriyor. İsrail istihbaratı Hizbullah'ın ininde. Hizbullah konvoyunun Suriye'de vurulması aslında bir taşla birçok kuş vurmak anlamına geliyor.

İran-Hizbullah beraberliğini deşifre etti ve bu beraberlik kimsenin nazarında meşru değil. Tabir caizse İsrail İran-Hizbullah beraberliğini savunmasız daha doğrusu cürmü meşhurat halinde yakaladı ve avladı. Uluslararası hukuka göre suçüstü yaptı. Bu nedenle de Hizbullah misillemeyi Suriye üzerinden değil de meşruiyet dairesini akla getiren Mezariu Şeb'a üzerinden yaptı. Neden Gazze yerine Kunaytira bölgesini seçti sorusunun bir başka cevabı da şudur: . Bunun nedeni de İsrail baskın bir saldırı yani reklam arası istemesidir. Gazze ile seçimler öncesinde yeniden derinlemesine dalaşmak istemiyor. Kısaca saldırı iki taraf için de reklam amaçlı.

İsrail saldırısını açık etti zira reklama ihtiyacı vardı. Vuranın reklama ihtiyacı olduğu gibi vurulmanın da direniş gösterisi için reklama ihtiyacı vardı onlar da eteklerindeki dökümler ve Cihad Muğniye ve İranlı generalin ölümünü ilan ettiler.

Lakin ondan öte gitmeye mecalleri yoktu. Hizbullah misillemesiyle birlikte itibarını kurtarmak istedi. İsrail Savunma Bakanı Moşe Yalon'un da ifade ettiği gibi, Hizbullah UNIFIL aracılığıyla İsrail'e tırmandırma yanlısı olmadığı mesajını iletmiştir. Zira Hizbullah'ın Suriye halkını öldürmek gibi daha mühim işleri var. İsrail ile geniş bir cephe açma niyeti olmadığı gibi gücü de yoktur.

Gücünü Suriye halkını ve Yemen halkını öldürmek üzere seferber etmiştir. İsrail de Hizbullah'ın misilleme dışında açık ve topyekün bir savaş yürütemeyeceğini bildiği için iki tarafın amacı da reklam arasıyla sınırlı kalmıştır. Humeyni, 1979 yılında Carter yerine rehinelere kriziyle Reagan'ın önünü açması gibi Nasrallah da taban desteği eriyen Netanyahu'yu reklam üzerinden parlatmış, seçim hizmeti sunmuştur.

Bu bir iddia değil vaka. İsrail'de yapılan son kamuoyu yoklamaları (The Jerusalem Post, Ma'ariv Sof Hashavua ortak anketi) Hizbullah ile yaşanan sürtüşme ve kuzeydeki gerilimden sonra Netanyahu'nun oylarında artış olduğunu ortaya koymaktadır. Kendisini yakalayan ve geçen Siyonist Birlik ile arasını yeniden açmış ve Hizbullah kayıpları sayesinde bir iki sandalye de öne fırlatmıştır. Netanyahu'nun kişisel popülerliği yüzde 38 seviyesinden yüzde 44 seviyesine tırmanmıştır (<http://www.jpost.com/Israel-Elections/Hostilities-in-North-give-Likud-boost-in-latest-Post-poll-389496>). Hizbullah sağ olsun! Netanyahu için ondan ötesi Şam'da kayısı olurdu. Netanyahu bu durumda Nasrallah için uzun ömür dileğinde bulunmuş olmalıdır. İki taraf da bu gibi savaş oyunlarıyla birlerinin sırtını kaşıyor. Reklam arasından sonra her iki taraf da asli pozisyonuna avdet etmiştir. İki tarafın da birbirleriyle sürtüşmekten maada yapacakları mühim işleri vardır.

İRAN DEVRİMİ ŞEYTANIN HİZMETİNDE 12 OCAK

İran Devrimi 36'ncı yıldönümünü andı, kutlandı. Devrimin alevi ve ateşi söndükçe altından Şii kuru ve külleri çıktı. Ortadoğu üç fitne çemberi tarafından kuşatıldı. Osmanlı'nın yıkılmasından sonra üç felaket art arda patlak verdi. Bunlardan ilki 1948 yılında kurulan İsrail devleti idi. İkincisi ise 11 Şubat 1979 yılında İran Devrimi oldu. Bu devrim ABD'ye büyük şeytan lakabı atfetse de fiiliyatta bölgeye müdahalelerinde onun önünü açtı.

Üçüncü felaket ve fitne ise bölgenin geçirdiği ve geçirmekte olduğu Amerikan müdahaleleridir. Kimilerine göre devrim miadını doldurdu ve şevketi kırıldı. Bunu yazanlardan birisi de The Economist dergisi olmuştur. Kasım ayında (2014) İran devrimini kapak yapmış ve şu ifadeyi kapağına çıkarmıştır: The revolution is over/ Devrim bitti! Bu başlık pek de münasip, yerinde değil.

Gerçeği aksettirmiyor. Biz öncelikli olarak neyin devriminden bahsediyoruz? Böyle bir devrim var mı? Yoksa bir Amerikan kurgusu mu? Bu devrim karşı devrimdir zira Musaddık'ı deviren ve Şah'ı tekrar getiren Ajax operasyonunun asimetrisidir. Humeyni Musaddık'ın devamı değil asimetrisidir. Şah'ın ise daha keskin bir devamıdır. İran halkına ve dünyaya iyi pazarlanmıştır. Şah'ın hatıratında yazdığı gibi, ABD, NATO daha doğrusu Carter NATO Avrupa Kuvvetleri Kamutan Yardımcısı General Hoyzer'i Tahran'a göndermiş ve ordunun devrimcilerle Şah arasındaki kavgada tarafsız kalmalarını temin etmiştir.

Darbe yapılacaktı önledi. Orduyu nötr hale getirdi. Carter Şah 'a iltica hakkı bile verilmedi. Humeyni'den mi korktu? Yoksa Şah'tan mı hazretmiyordu? Şah'ın gittiği Mısır, ölümünden yıllar sonra yeni bir 11 Şubat devrimine tanık oldu. Gerçek bir devrim koptu. Onu ise Sisi ile birlikte Batılılar külediler. Humeyni devriminin ateşini yakan Batılılar Mısır devimini körlediler ve külediler. Mürsi'ye Musaddık muamelesi yaptılar, modeli uyguladılar.

Neden Carter? Bugünkü Suud hanedanlığı gibi Şah da Cumhuriyetçilere yakındı. Bundan dolayı Carter bölgede yeni bir hareket istiyordu. Özellikle Afganistan'dan sonra Sovyetler'e karşı kendince İran'ı sağlama almak için ateş hattına mollaları sürdü. Carter, Brzezinski böyle bir yolu takip ettiler. Obama nasıl ki Suudi Arabistan'da Cumhuriyetçi Muhaberat Müdürü Bender Bin Sultan'ı görevden aldırırışsa İran'da da Carter, Şah'ı Humeyni ile devirmişti. Olan biten budur.

Devrildikten sonra da Şah'a zerre kadar sahip çıkmamış, Panama, Mısır derken Şah kansere yenilerek Mısır'da vefat etmiştir. Carter'ın yakın dostu Sedat'ın misafiri olarak Mısır'da öldüğünde de Davet veya el İtisam dergilerinden birinde ölümüne şu başlık düşülmüştür: Mısır makberetü't tugat: Mısır tağutların mezarı. Aslında yurdu demek daha doğru olur. Şah tağut da peki Humeyni nedir? Şaha kıyasla ona vasıf bulmak bile zordur.

Şah'ın öldüğü topraklarda ikinci bir 11 Şubat (2011) devrimi patlak vermiş lakin Humeyni'ye ön veren batılılar siyasi oportünist Sisi ile birlikte devrimin ilk cumhurbaşkanı olan Muhammed Mürsi'yi devirmişlerdir.

Zira Mürsi, İslam dünyası için toparlayıcı bir isimdir. Humeyni ise aksine dağıtııcıdır. Amelle-riyle de bu vasfı pekala ortaya çıkmıştır. İran devrimi hakiki değil çakma ve çalıntı bir devrimdir. 1962 yılında Cezayir'de ve 3 Temmuz 2013 yılında Mısır'da olduğu gibi. Halkın fedakarlıkları üzerinden dümene Humeyni geçmiştir. Veliyyi fakih adıyla Şah'tan daha ağır bir baskı rejimi kurulmuştur. Sadece İran halkının değil İslam aleminin de başına musallat olmuş, kara bela kesilmiştir. Devrimin karakteri sürekli ikili oynamaktır.

Carter ile iş tutan Humeyni ve bendeleri ardından Reagan ile pazarlığa girişmişlerdir. Bu pazarlıkları ve iğreti tarzları 1986-1987 yılında ise İrangate skandalıyla birlikte patlak vermiştir. İranlılar toplum ve inanç genleri nedeniyle isteseler de tutarlı davranamazlar. İsteseler de karakterlerinin dışına çıkamazlar.

Kimse siyasi riyakarlıkta ellerine su dökemez. Bu yönleri Obama'yı kendine hayran bıraktırmıştır. O da Carter'ın arkasından mollaların kucağına savrulmuştur. Adalet ile tarihe geçme fırsatını kaybeden Obama Kum havzalarında kendine şan ve tarihte gelecek, yer ve unvan aramaktadır. İnşallah Carter'dan beter olur ve ikinci ve gerçek 11 Şubat devriminin laneti peşini bırakmaz.

Devrim denilen lümme-i şeytani (şeytan üssü) şeytanın hizmetindedir. İran şeytandan daha cersurdur. Zira şeytan hazreti peygamberin kılığına girmekten kaçınıyor ve imtina ediyor. Lakin İran sanal alemde (Muhammed Peygamber filmiyle) buna cesaret edebiliyor.

Çakma İran devrimi bugün Arap Baharıyla birlikte gerçek devrimlerin önünü kesmeye çalışıyor. Hakiki devrimi önlemek için bütün şer güçleriyle birlikte çalışıyor. ABD, İsrail, Esat, Putin, Mısır'da darbe rejimi bunlardan bazılarıdır.

KADIN NEDEN REİS OLMAMALIDIR?

SEMA MARAŞLI

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
19 OCAK

Reis olmak; emirler verip, etrafındakilere kendi istediklerini cebren yaptırmak demek değildir. Bu ancak diktatörlük olabilir. Yöneticilik karar verme ve sorumluluk alma mekanizmasıdır. Maiyetin altındakilerin huzurundan ve güvenliğinden sorumlu olmak, onları koruyup kollamaktır. Ve onların sorumluluğunu üstlenmek demektir. Reis her istediği olan kişi değildir. Sorumluluk duyduğu kişilere karşı en doğru kararı almaya çalışan kişidir.

Reislik ağır bir sorumluluktur ve bu sorumluluğu Allah (*Celle Celaluhu*) liderlik vasıfları ile yarattığı erkeğe vererek daha narin yarattığı kadını korumuştur. Kadın ailede reis olmaya heveslenirken aslında büyük bir sorumluluğun da altına girmektedir. Bu sorumluluk kadını ağırlaştırmakta, erkeksileştirmekte ve çok da yormaktadır.

Kadınlar evde reis olmamalıdır; çünkü:

Reislik kadının yaratılışına uygun değildir: Kadınlar, şefkat ve teslimiyet saikiyle yaratılmıştır. İktidar otorite gerektirir. Otorite ise güç ve iradeye dayanır. İktidar isteyen kadınlar güç elde etmek için erkekleşirler ve fitratları bozular. Evde reis olan bir kadın, çocuklarına annelik değil, babalık yapmaya başlar ve gücü sarsılmasın diye çocuklarına yeterince sevgi gösteremez. Çocuklar anne şefkatinin eksikliği yüzünden anneye kızgınlık duyarlar. Otoriter bir anne çocuklarına itici ve sevimsiz gelirken, ilgili ve otoriter bir baba çocuklarına güven duygusu verir.

İş yerlerindeki yönetici kadınların otorite kurmak ve gücünü göstermek için çalışanlara çoğunlukla asık yüzlü ve sert davrandıklarından dolayı sevilmedikleri de bir araştırma sonucu.

Kadında, yaratılışındaki teslimiyet duygusundan dolayı bir erkeği sevme ve bağlanma arzusu vardır: Bağlanmak için güvenmek gerekir.

Güven yoksa bağ da olmaz. Kadın, hükmettiği erkeğe saygı duymaz. Saygı duymadığı erkeğe güvenmez ve bağlanmaz. Kadın iktidara talip olarak öncelikle kendi ihtiyacı olan bağları koparmaktadır.

Yöneticiliğin ilk şartı adalet ve merhamettir: Kadınlar merhametlidir fakat çoğu zaman pek adaletli olamazlar. Duygusal oldukları için genellikle haklı olandan yana değil, sevdiklerinden yana ya da acıdıklarından yana olurlar. Sevmediklerine ya da kızgınlık duyduklarına acımazlar. Bakınız: gelin kayınvalide ilişkileri...

Yöneticilik karar verme mekanizmasıdır: Yapılan araştırmalar kadınların erkeklerden daha çok düşündüklerini fakat karar vermekte zorlandıklarını gösteriyor. Erkekler daha az düşünüp daha hızlı ve isabetli kararlar alabiliyorlar. Ayrıca kadınlar, erkeklere göre daha aceleci ve sabırsızlar. Bu da yöneticilik için iyi bir vasıf değil.

Kadınlar yetki alıp sorumluluk almak istemiyorlar: Kadınlar hem aile ile ilgili bütün kararları kendileri almak istiyorlar hem de bu kararların sorumluluklarını almak istemiyorlar. Aldıkları kararlardan çıkan olumsuzlukları ise evde yetkisini elinden aldığı kocalarının üzerine atıyorlar. Oysa kadın yetki olarak sorumluluğu üstlenmiştir. Yetkisi olmayanın sorumluluğu da yoktur. Erkeğin sorumluluğu yetkiyi bıraktığından dolayıdır. Kadının onu dinlemeden aldığı yanlış kararların sonuçlarından mesul değildir.

İktidarsız bir erkek kadının hoşuna gitmez: Oturma odasında iktidarı olmayan adamın yatak odasında da iktidarı olmaz. Oturma odasında kuzu olan koca yatak odasında aslana dönmez. Erkeklik hormonu (testosteron) hem cinsellik hem de cesaret hormonudur. Karısından korkan bir erkeğin testosteron hormonu düşer ve cinsel isteği azalır. Karı-koca arasında olması gereken cinsel çekicilik ortadan kalkar.

Ve karı-koca bir süre sonra bacı kardeş gibi olurlar. Bu da evlilikte ciddi bir problemdir.

İktidarı eline alan kadın, kocası ile muhabbet etme hakkından da vazgeçmiştir: Erkekler kendilerine ihtiyaç duyulduğu kadar harekete geçerler. Muktedir bir kadın erkekte "sana ihtiyacım var" hissi uyandırmaz. O zaman erkek kadının sevilme, ilgi görme, korunup kollanma gibi ihtiyaçlarını da görmezden gelir. Erkek muktedir kadının bunlara gerçekten ihtiyacı olduğuna inanmaz.

Kısacası, reislik kadına göre değildir. Kadın reis olunca evde bütün dengeler bozulur. Yöneticilik kadının doğasında var olan yumuşaklığı, naifliği, çocuksuluğu, neşeyi, latifliği alır götürür. Yerine öfkeli, ağır, sert ve erkeksi bir kadın gelir. Bu kadını aslında kendisi bile sevmez.

KADINLIK VE ERKEKLİK ÜZERİNE -21 OCAK

Benim derdim kadınlarla ya da erkeklerle değil; kadınlık ve erkeklikle. Kadınlık ve erkeklığı anlatırken özne kadın ve erkek olduğu için onlardan örnek vermem gerekiyor. Yoksa ne kadın tarafındayım ne de erkek. Sadece Allah'ın rızasını ummaktayım. Allah (*Celle Celaluhu*) fitratı korumamızı emrediyor. Cinsiyet özelliklerimiz ile ilgili bozulmalar yaratılışımızdaki en büyük bozulmadır. Bu hem dünya hayatımızı hem ahiret hayatımızı tehlikeye düşürür. Kadınlığı ve erkeklığı korumadan iyi mümin olma vasıflarını da tam taşıyamayız. Çünkü Rabbimizin bize verdiği sorumlulukları alamayız.

Mesela çok yumuşak huylu bir erkek, ibadetlerini yapıyor, kimseyi incitmemeye çalışıyor, kazanıp getiriyor, karısının ve çocuklarının emrinde, yatak verirlerse yatıyor, yemek verirlerse yiyor, şunu yap derlerse yapıyor, bağırırlarsa susuyor, kızarlarsa özür diliyor... Aman tek yuvam yıkılmasın diye ondan ne istenirse yapıyor. Şimdi bu kişi iyi bir koca, iyi bir baba gibi görünüyor olabilir (aslında iyi bir koca da olamaz, iyi bir baba da olamaz bu haliyle) peki iyi bir mümin olmuş mudur?

Allah (*Celle Celaluhu*) erkeği kavvam (yönetici ve koruyucu) olarak tayin etmiş (Nisâ;34). Bu erkeğin kavvamlığı şimdi nerede? Erkeğin Allah'ın ona verdiği bu sorumluluğu karısına devretme hakkı var mı? Bu Allah'a isyan sayılmaz mı?

Bu zillete razı olmak değil mi? Bu zulme razı olmak değil mi? Bu erkeğin hem kendine hem de karısına karşı yaptığı bir zulümdür. Erkek idareyi karısına bıraktığında sorumluluğu da ona bırakmıştır. Kadın reislığı kendi isteyerek yüklenmiş olsa bile fitratı bunu kaldırmaya müsait değildir.

Evli ve feminist kadınlara bakın, pek çoğunun koca kuzu gibidir. Kocalarından gördükleri bütün iyiliklere rağmen erkeklerin şiddet yanlısı ve kötü olduklarını anlatır dururlar. Güya şiddet gören kadınlara acırlar. Oysa ne kendi ne de etrafındaki kadınların çoğu şiddet görmemiştir. Onlar içten içe kocalarına zulmettiklerini bilirler ve kocalarına, kendilerine köle oldukları için kızgındırlar, bu kızgınlıklarını erkeklığe ve başka erkeklere saldırarak çıkarırlar.

Aslında kadın, erkeği güçlü görmek isterler. Çünkü Allah (*Celle Celaluhu*) insan fitratını kendi emirlerine uyumlu yaratmıştır. Fitrat bozulduğunda uyumluluk da bozulur. Erkeği kavvam yaratırken kadını da itaate uygun yaratmıştır, efendiliği uygun değil. Bu yüzden kocasına efendi olan hiç bir kadın gerçekten mutlu değildir, olamaz da.

Kadınlar erkekte acziyete de şiddete de dayanamazlar. Acziyet de şiddet de aynı kapıya çıkar: Öfke. İki taraf içinde içten ya da dıştan bitmeyen bir öfke.

Kadın yöneticiliğe talip olsa bile erkeğin ona bırakmaması lazım. Bu dinen büyük bir vebal. Erkek ahirette ona verilen emanetlerden (karısı ve çocuklarından) hesaba çekilecek. Allah'ın gösterdiği çizgide karısının ve çocuklarının sorumluluklarını üstlendi mi? Onların haklarını verdi mi? Evinin idaresini iyi yaptı mı? Hepsinden tek tek hesap verecek.

Yöneticilik bir makamdır. Atamayla olur, kişinin devretme hakkı yoktur. Kocalık sadece para kazanmak değildir.

Kocalık (kavvamlık) bir makamdır ve atayan da Yaradan'dır. Yan gelip yatıp idareyi ve işleri karısına bırakarak tembellik etme makamı da değildir. Evin reisi benim diye ailesinin haklarını çiğneyip zulmetme makamı da değildir. Erkek yöneticilik hevesinden değil, atayana ve makama saygısından iyi bir idareci olmak için elinden geleni yapmak zorundadır.

Aile ile ilgili en büyük problemimiz “Erkeklerimiz kavvam olarak yetişmiyor.” Çoğu evde otoriter anne ve pasif baba ile büyüyor. Bu yüzden kendi evinde de kavvam olamıyor. Erkeklerle kavvamlık üzerine eğitimler yapılmalı. Mümin bir idareci nasıl olmalı? Hangi özellikleri taşımalı? Yöneticinin sorumlulukları nedir? Aile nasıl idare edilir? Problem çıktığında nasıl çözülür?

Tabii kadınlar için de mü'min, salih bir hanım nasıl bir eş ve anne olmalı? Bunların dersleri olmalı.

Son dönem belediyeler, vakıf ve dernekler evlilik okulları açıyorlar. Evlilik okulundan önce kadınlık ve erkeklik dersleri açılmalı. Ve okullara da bu dersler konulmalı. Aile bakanlığı kendi bünyesinde görev alacak aile danışmanlarına bu konuda eğitim verdirmeli. Bozulan cinsiyet rollerimiz üzerine yeniden yapılanmalıyız.

YARATILIŞA TERS OLAN DİNE DE TERSTİR - 26 OCAK

Erkeğin ailede kavvam olması ve kavvamın özellikleri üzerine yazmaya devam edeceğim inşallah. Fakat bundan önce kavvamlığın önündeki engelleri konuşmak lazım. Feminizmle başlayalım.

Feminizmin aslında bir Müslüman ülkede hiçbir şekilde problem olmaması lazım. Batıda feminiz hareketinin çıkış amacında onlar açısından haklılık vardı. Hıristiyan din adamları Hazreti Adem'in karısı Havva'nın onu kandırması yüzünden Allah'ın koyduğu yasağa uymadığını inandıkları için yüz yıllar boyunca insanın cennetten çıkarılmasının günahını kadına yüklemiş ve kadını bir şeytan gibi görmüşler ve gerçekten de kadın çok ezilmiş, sömürülmüş.

Oysa İslam toplumlarında kadın her zaman kıymetli olmuştur. Dinimiz kadına en iyi şekilde haklarını vermiştir. Uygulama da eksikler varsa bu da bir batı söylemi ile değil, kendi dinimizden çözümler üreterek yapılmalı. Fakat maalesef ki Müslüman hanımlar feminizme pek bir sahip çıktılar.

Oysa feminizm her şeyden önce fitrata karşı bir harekettir. Feminizmin eşitlik söylemi yaratılışa terstir. Çünkü kadın ve erkek eşit yaratılmamış, birbirinden farklı yaratılmıştır. Yaratılışa ters olan, elbette dine de terstir.

Nisâ sûresi 32. âyet-i kerime de şöyle buyruluyor.

“Allah'ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeyleri arzulamayın, erkeklere kendi kazandıklarından bir pay olduğu gibi, kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay vardır. Allah'ın lütfundan isteyin. Şüphesiz ki Allah (her şeyi) hakkıyla bilendir.”

Rabbimiz öncelikle kadın ve erkeği birbirinden farklı noktalarda üstün yarattığını vurguluyor. Eşitlik yok. Ve diğerinde olan ve size verilmemiş olanı arzulamayın, diye de uyarıyor.

Feminizm, geldiği noktada Rabbimizin “arzulamayın” dediğini kadınlara arzulatmak üzerine kurgulanıyor.

Feministler kadın hakları adına; miras, mülkiyet hakkı, eşit ücret gibi bütün hakları aldılar, fakat hâlâ memnun değiller. Daha ne istiyor olabilirler?

Feministler artık sadece kadın hakları ile yetinmiyorlar, erkeklerin haklarını da istiyorlar. Erkekler sürekli değersizleştirilmeye uğraşıyorlar. Kadın şiddeti bahanesiyle bütün erkeklerin üzerinde psikolojik baskı kurulmaya çalışılıyor. Feministlerin istediği artık eşitlik falan değil. Söylemlerine baktığınız zaman mutlak kadın üstünlüğünü savunuyorlar. Ve bunu da erkek düşmanlığına yaparak sağlamaya çalışıyorlar.

Bizim Müslüman feministler farkında değil; fakat batılı feministler savundukları fikrin yaratılışa ters bir söylem olduğunun farkındalar. Fakat onlar da fikirlerinden vazgeçmek yerine yaratılış farklılıklarını ortadan kaldırmaya çalışıyorlar yıllardır. Bu uğraşlarında da başarılı oldukları söylenebilir. Erkek gibi kadınlar ve kadın gibi erkekler gün geçtikçe hızlı bir şekilde artıyor. Fakat taklit hiç bir zaman gerçeğin aynısı olamadığı gibi aslının da bozar, yeni bir tür ortaya çıkarır.

Batının insafı bilim adamları artık itiraf ediyorlar ki kadın-erkek farklılığını ortaya koyan pek çok bilimsel çalışma sonucu feminizm hareketi zarar görmesin diye gizlenmiştir.

Eşitlik davası kadınları erkeklere karşı amansız bir yarıya soktu.

Farklı olanın eşit olması mümkün değildir, bu adaletle aykırıdır.

Kadın ve erkeğin eşit olmaması, birinin daha iyi, birinin daha kötü olduğunu göstermez. Su ve ateş birbirine eşit değildir fakat birinin diğerine üstünlüğü yoktur.

Kul olarak üstünlük takvadır. Aile de ise erkeğin reislikten dolayı söz hakkı üstünlüğü vardır. Bunun dışında Müslümanın kadın ya da erkek üstünlüğü davası olmaması lazım. Fakat maalesef ki feminist söylemlerle zihni kirlenmiş olanlar Allah'ın emri olan erkeğin evde yöneticiliğini kabul etmeyebiliyorlar. Feminist bir kadın feminist nesiller yetiştiriyor. Feminist bir annenin yetiştirdiği erkek, evliliğinde karısının hükmüne razı oluyor. Kızı ise zaten ailesinden gördüğü üzere kocasına hükmetmeye hazır gidiyor. Feminist kadının kocası ise zaten...

ERKEK DÜŞMANLIĞI - 28 OCAK

Kavramlığın önündeki engellerden biri de “erkek düşmanlığı.” Bu da feminizmin başarısı. Feministler öldürülen kadınlar üzerinden erkek düşmanlığı yapıyorlar. İnsanın olduğu her yerde her şey olur, sonuçta cinayetlerde oluyor. Kadınlar da öldürülüyor erkekler de. Feministler için erkeklerin ölmesi dert değil.

Aslında kadınların öldürülmesi de değil onların derdi. Onlar sadece kadınlar ailesinden biri tarafından öldürüldüğünde ya da zarar gördüğünde bunu problem olarak görüyorlar. (Feminizm kadar iki yüzlü bir hareket daha yok.) Hemen “Kadın cinayeti” deyip, cinayeti kadının cinsiyetine bağlıyorlar ve erkeklere saldırıyorlar.

“Kadın cinayeti” demelerinin sebebi ise bu kadınların yaşanan bir problemden dolayı değil, sadece cinsiyetlerinden dolayı, yani sırf kadın oldukları için öldürüldükleri söylemelerinden. Öteki türlü “Erkek cinayeti” diye bir kavramımız daha olurdu fakat yok.

Her gün kadın öldürüldüğü gibi erkek de öldürülüyor. Ölen ve öldüren akraba da olsa kimse “erkek cinayeti” demiyor. Çünkü herkes biliyor ki ölen erkek olduğu için değil, bir anlaşmazlıktan, bir husumetten dolayı öldürülüyor. Kadın için de aynı şey geçerli. Öldürülen kadınlar da cinsiyetlerinden dolayı değil, bir anlaşmazlıktan dolayı öldürülüyor.

Fakat feministlerin iddiasına göre kadınlar sadece kadın olduğu için öldürülüyor, bir husumetten dolayı değil.

Oysa bizim toplumumuzda kadın, sadece kadın olduğu için öldürülmez. Ancak namus davası yüzünden kadın öldürüldüğünde buna “kadın cinayeti” denilebilir. Çünkü erkek zina yaptığında hoş görülüyor; fakat kadın yaptığında öldürülüyor. Oysa dinimizde zina da kadına ve erkeğe verilen ceza aynıdır. Kadına daha ağır bir ceza verilmemiştir. Namus cinayeti de fazla değil, bazı bölgelerimizde, bazı aşiretlerde devam ediyorsa da gittikçe azalıyor.

Fakat bunun dışında kocası, eski kocası, nişanlısı gibi yakınları tarafından öldürülen kadınlar, cinsiyetlerinden dolayı değil, o kişilerle aralarındaki anlaşmazlıktan dolayı öldürülüyor.

Mesela eski eş cinayeti çok oluyor. Boşanma sırasında karşılıklı kavga, küfür kıyamet, çocuk göstermemek, nafaka davası gibi sebeplerden dolayı kinlenen, öfkesini kontrol edemeyen, gözü dönmüş cinnet geçiren kocalar eski eşlerini öldürüyorlar. Yoksa adam sakın sakın “Bu bir kadın, bu kadın milleti zaten şöyle böyle, gideyim bir kadın öldüreyim” demiyor.

Eski kayınpederini öldüren erkekler de çok. Eğer kayınpeder damatla husumet yaşamışsa adam gidip onu öldürüyor, eski karısını değil. Fakat feministlere göre ölen kadın değilse, bir problem yok.

Feministler deseler ki “Kadın zayıf, kendini koruyamıyor, korunması lazım” tamam haklılar, buna kimsenin itirazı olamaz, fakat onlar ısrarla aynı şeyi söylüyorlar: “Bu kadınlar sırf cinsiyetlerinden dolayı öldürülüyor, bu bir kadın cinayeti” İşte burada kötü niyetleri ortaya çıkıyor.

Feminizm gerçekten iki yüzlü bir hareket. Feministler cinayetlerin sebepleri ile ilgilenmiyorlar. Cinayeti önlemek için olumlu bir adımları da yok. Mesela cinayetlerde alkollü olan erkek sayısı çok fazla, adam kafayı çekince soluğu eski karısının kapısında alıyor.

Desek ki alkol yasaklansın, kadın ölümleri azalacak, feministlerin çoğu buna razı olmaz. Çünkü feministler cinayetlerden nemalanıyorlar.

Onların yaptıkları tek şey cinayetleri bahane ederek erkek düşmanlığı yapmak. Pek çok medya kuruluşu da feministlerin destekçisi. Öldürülen kadın haberlerinin içinden özellikle akrabaları tarafından öldürülenlerin haberleri hiç eksik olmuyor hatta bazen birkaç kez veriliyor aynı haberler.

Feministler geçen dönem hükümete baskı yaparak yenilenen aile kanununda güya caydırıcı olsun diye erkeklere basit suçlar da bile (karısına bağırması gibi, kadın kocasına bağırırsa bir problem yok) delil aranmadan ağır cezalar getirildi ve kanunlar kadınlar lehine değiştirildi. Açıkça ayrımcılık yapıyor ve bunu şirin göstermek için adına “pozitif ayrımcılık” deniyor; oysa ayrımcılığın pozitifliği olmaz.

Peki bu ayrımcılığın kadınlara bir faydası oldu mu? Son kanundan ve cezalardan dolayı cinayetler azaldı mı? Hayır. Tam aksi arttı. Feministler bunu görmüyorlar mı? Görüyorlar fakat onların derdi üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek. Onlar hâlâ cezaların daha da artırılmasından yanalar.

Ayrıca velev ki hadi biz de kabul edelim öldürülen kadınlar sadece kadın oldukları için öldürülüyor olsun. Böyle bile olsa, öfke problemi yaşayan, ruh sağlığı bozuk, alkol problemi olan ya da işsizlik ve aile sorunları yüzünden cinnet geçiren ve karısını öldüren bazı erkeklerin günahını neden bütün erkekler çeksinler? Neden ısrarla bütün erkekler canıymış gibi gösterilmeye çalışılıyor.

Ayrıca oğluna gelini dövdürten kaynanaların, kocasını aldatan ya da sevgilisine kocasını öldürten kadınların günahı bütün kadınların üstüne kalmıyor. Kadınlar suç işlediğinde bireysel, erkekler suç işlediğinde toptan cezalandırılıyor.

Böylece hem kadınların zihnine erkekler, şiddet yanlısı canavarlar, olarak işleniyor, hem de erkekler, erkek olmaktan dolayı utandırılmaya çalışılıyor. Bir taşla iki kuş.

Ne zaman karı-koca muhabbettinden bahseden bir yazı yazsam, kadın şiddeti varken nasıl muhabbetten bahsettiğime şaşan kızan hanımlardan mesajlar geliyor.

Mesela tesettürlü kızların kurduğu bir blog sayfasında “Yeni Aile Kanunu” başlıklı yazımı eleştiren

yazar kızımız, yazımı baştan başa can yakıcı, talih-siz, her anlamda utanç verici bulmuş ve “Her gün eşleri, erkek kardeşleri, babaları tarafından öldürülen onlarca kadının vebali hepimizin üstümüzde iken” nasıl kocalarla muhabbetten bahsedebildiğime şaşmış. İşte buyurun feministlerin başarısı. Bizim kızlarımız, kadınlarımız onlardan daha çok sahip çıkmışlar onların davalarına. Sadece bu genç kızlarımız değil feminizm ile zihni kirlenmiş pek çok kadın, erkekleri düşman ilan etmiş ve düşman ile muhabbetti de doğal olarak mümkün görmüyorlar.

ERKEK ÇOCUK NASIL REİS OLUR? -4 ŞUBAT

Kavvamlığın önündeki en belirleyici engellerden biri de ailelerdir. Erkek çocukları ailede genel olarak kavvam olmaya uygun yetiştirilmiyor. Erkek yanlış yetiştirildiğinde evinde kavvam* olamıyor. Özellikle:

1-Evde reis olarak babayı değil, anneyi görerek büyüyen, kadın hükmüne alışan erkek çocukları, kendi evliliklerinde de reis olmakta zorlanırlar. Erkek, ailesindeki sistemin yanlış olduğunu fark etmeden evlenmişse eğer, eş olarak da annesine benzeyen otoriter bir kız tercih etmiş olma ihtimali yüksektir.

Evde kadının reis olduğunu görerek büyüyen erkekler, evliliklerinde karısının hükmüne girmeye hazır dırlar, fakat çoğunlukla anneleri buna izin vermez. Otoriter anneler, evlendirdikten sonra da oğulları üzerinde hâlâ hüküm sürmeye devam etmek isterler. Otoritelerini gelinlerine de kabul ettirmeye çalışırlar. Gelin de otoriter çıktığında erkek onu yönetmek isteyen eşi ve annesi arasında kalır. Annesi sürekli oğlunu karısından korkmakla suçlar, oysa ona bir kadından korkmayı kendi öğretmiştir.

2-Ailesi tarafından sorumluluk verilmeden büyütülen erkek çocukları da kavvam olmakta zorlanırlar. Aile oğluna hiçbir iş yaptırmamıştır, sorumluluk vermemiştir. Gak dediğinde su vermişlerdir, guk dediğinde yemek vermişlerdir. Evlatlarından tek bekledikleri okuyup adam olmasıdır. (Sanki okunarak adam olunabiliyor.) “Aman sen yeter ki dersine çalış.” Derler. Bu aileler çok fedakar oldukları ile de övünürler. “Biz evladımıza hiçbir iş yaptırmadık.” derler, sanki iyi bir şeymiş gibi.

Almaya alışmış, vermeyi bilmeyen bencil, sorumsuz çocuk yetiştirmişlerdir fakat farkında değildirler. Evde oğullarının hükmü geçer. O ne derse ailesi onu yapmaya çalışır.

Böyle büyüyen erkekler, aynen ailesinde gördüğü gibi karısı sorumlulukları üstlensin; fakat otorite ona kalsın, kendi reis olsun ister. Yöneticilik, efendi- köle sistemi değildir. “Ben emredeyim o yapsın, bana itaat etsin.” olmaz. Yöneticilik sorumluluk makamıdır. Yönetici sorumluluğu üstlendiği için ona itaat gerekir.

Kadın sorumluluğu üzerine aldığı anda, doğal olarak otoriter davranmaya başlar. Sonuçta yöneticilik sorumluluk makamıdır. Erkek yattığı yerden reis olmaz. Yok böyle bir şey. Ailesinde sorumluluk almadan onları yönetmeye alışmış olan erkek, eşiyile çok problem yaşar, kavram da olamaz.

3-Annesi tarafından pohpohlanarak, tatlı sözlerle pırpışlanarak nazlı büyütülen erkek çocukları ise reis olmak istemezler çoğunlukla. Annelerinin etrafında fır döndüğü oğullar, işleri annesi tarafından görülen evlatlardır onlar. Erkek nazlı büyütüldüğünde evliliğinde de bütün işleri karısı üstlensin, kendine zahmet olmasın diye bekler. Bir tek para kazanır ve sanki başka sorumlulukları yokmuş gibi davranır. Bütün yükü annesinin yüklenmesine alışan erkek, evlenince de işleri karısı yüklenir ister. Bazen böyle erkeklerin hanımlarından mesajlar geliyor. “Kocam o kadar nazlı ki ben ona hiç nazlanmıyorum.” diye.

Böyle yetişen erkek, otoriter bir kızla evlenmişse, hanımı zaten hemen sorumluluğu alır, kayınlidesinin rolünü üstlenir. Fakat ailede baba otoritesi gören kızlar sorumluluk almak istemezler fakat o zaman da kocaları tarafından hor görülürler. “Bunları benim annem yapardı, sen bunu da mı yapmıyorsun?” gibi cümlelerle hanımlarını eleştirirler. Bu erkekler yeter ki hanımı her işi üstlensin onun otoritesine girmeye hazırdırlar. Tabii annesi izin verirse karısının otoritesine.

4-Baskıcı baba ile yetişen erkek çocuklarının da kavram olmaları biraz zordur. Erkek evde otorite olmalı fakat baskıcı değil. Aradaki farkı kavramlık konusunda yazacağım inşallah. Baskıcı baba ile büyüyen erkeklerin evliliklerinde otorite olmalarına babaları izin vermez.

Baba kendi eviymiş gibi oğlunun evine müdahale eder, oğlanın ve gelinin her şeyine karışır: Yediklerine, içtiklerine, oturdukları yere, gittikleri gezmelere... Erkek babasına sormadan ya da babasının onayını almadan bir şey yapamaz. Böyle olunca da kendi evinde reis olamaz.

Bazı anneler de çok baskıcıdır. Anasının babasının saymadığı, adam yerine koymayarak, ezdiği bir erkeğe karısı da saygı duymaz. Böyle anne babalar, hanımının yanında oğullarını azarlarlar, “O ne bilirmiş” derler kendi güçlerini göstermeye çalışırlar, kendi güçlerini geline de göstermek için erkeğin eşine “hayır” dediği bir şeye onlar “evet” diyerek geline destek olurlar. Ya da erkeğin eşine “evet” dediği bir şeye “hayır” diyerek engel olurlar ve oğullarının gelinin gözünde değerini yerle bir ederler.

Böyle yanlış eğitimle yetişen erkeklerin evinde kavram olması için bilinçlenmesi, özel gayret göstererek çaba harcaması gerekir.

*Nezaret ve muhafaza eden kimse. İşlerin mes’uliyetini üzerine alıp iyi idare eden.

ERKEKTE KADIN ÖZENTİLİĞİ - 9 ŞUBAT

Bitkisel ürünler satan bir dükkandayım. Bir delikanlı geldi, satıcıya “zayıflama ürünü” istediğini söyledi. Satıcı, hangi yaş için istiyorsunuz ve kullanacak kişinin sağlık problemi var mı gibi sorular sorunca delikanlı kendi kullanacağını, kız arkadaşının ona kilolu olduğunu ve zayıflaması gerektiğini söylediğini anlattı. Satıcı ona kilolu olmadığını söylediye de o kız arkadaşının isteği üzerine kendini çabucak zayıflatacak bir ürün alma isteğinden vazgeçecek gibi değildi. Ki gerçekten kilolu bir delikanlı değildi.

Erkekler artık kadınların istekleri üzerine şekilleniyor. Hadi, kilo yine en iyisi. Kaş yolma, göğüs tüylerini alma, kozmetik ürünler kullanma oranı erkekler arasında her geçen gün artıyormuş. Tüm dünyada kadınların kozmetiğe ayırdıklarına bütçeye yaklaşıyormuş erkeklerin ayırdıkları bütçe.

Kadın ve erkeğin ortak giydiği unisex giysilerle başladı cinsiyetleri benzeştirme çalışması. Etek ve elbise giyen kadın azaldı. Kadınların kıyafeti artık pantolon.

Kadınlar görünüş olarak erkekleşirken erkekler de kadınlaşmaya başladı. Erkekler etek giymeseler de rengarenk ve desenli pantolonlarla, kaprilerle, çiçekli gömlekle kadın havası yakalamaya başladılar. Erkekler için çıkarılan makyaj seti yakında ülkemize de gelecektir.

Allah resulü "Kadına benzeyen erkeğe ve erkeğe benzeyen kadına lanet etmiştir." Çünkü fitrat bozulduğunda dini yaşamada da aile düzeni kurmada da problemler çıkar.

Zaten erkek çocuklarımız ciddi tehdit altında. Çocukların çoğu yoğun iş temposu yüzünden eve geç gelen babalarının doğru düzgün yüzünü görmeden büyüyorlar. Bir de artan boşanmalarla birlikte daha çok anneyle kalan çocuklar neredeyse babasız büyüyorlar. Geniş aile modeli ise bittiği için çocukların dede, dayı, amca gibi erkekler içinde büyüme, onları model alma imkanı da azaldı. Erkek çocuklar kadınların dünyasında büyüyor. Eğer anne bilinçli değilse ve erkek çocuğunu baskı ile ya da kız gibi büyütüyorsa durum daha da vahim oluyor.

Erkek çocukları, anaokulunda kadın öğretmenlerle ve kız çocukları ile onlarla aynı eğitime tabii olup aynı oyunları oynuyorlar. İlkokulda yaşatları ile vakit geçirme imkanları olsa da bu onlar için yeterli olmuyor. Çok erken yaşta kız arkadaş edinmeye başlayan erkek çocuğu, zaten erkekliğin ne olduğunu tam bilmediğinden kendini kız arkadaşına beğendirmek için onun isteğine göre şekillenmeye başlıyor.

Ve her geçen gün daha da fazla süslenen, cımbızla ayna karşısında vakit geçiren erkek sayısı artıyor. Erkekler, maniküre, pediküre gidiyorlar, saçlarına boya yaptırıyorlar, tuhaf saç modelleri deniyorlar. Oysa süs kadın içindir ve kadın olmanın bir parçasıdır. Özellikle genç erkeklerimiz, nelere dikkat etmeli diye kısaca yazdım.

Erkek süslü değil; temiz olmalı. Manikür, pedikür yaptırmamalı fakat tırnakları kısa ve temiz, dişleri bakımlı olmalı. Sık banyo yapmalı, güzel koku kullanmalı, kendinden önce ter kokusu gelmemeli, ayakları pis kokmamalı, temiz çorap giymeye özen göstermeli.

Erkek, gece kremi, göz altı kremi, kapatıcı gibi kozmetik ürünler kullanmamalı.

Kilosuna dikkat etmeli fakat kalori hesabı yapmamalı. Spor yapmalı fakat kadın sporlarından değil.

Erkek giyimine kuşamına dikkat etmeli. Dar pantolon, düşük bel pantolon ve deri pantolon giymemeli. Güneş yoksa güneş gözlüğü takmamalı.

Kadını takılar kullanmamalı. Zaten dinimizde altın erkeğe yasaklanmış. Kıyafet ve görünüş kadını olunca doğal olarak tavır, konuşma ve davranışlarda değişip yumuşuyor.

Erkek hem görünüşüne hem davranışlarına dikkat etmeli. Ağır başlı olmalı. Facebook'da kimseyi dürtmemeli, gereksiz arkadaşlık istekleri göndermemeli, zırt pırt durum güncellemesi yapmamalıdır.

Maillerini büyük harfle yazmamalı. Çok gerekmedikçe gülücük işaretleri kullanmamalıdır.

Televizyon düşkününü olmamalı hele cep telefonu erkeği asla olmamalı. Yanındakilerle ilgilenmeyen, cep telefonuna odaklanmış bir erkek sadece ergen oğlan gibi görünür.

Bir erkek süslenmeyle ve kendiyle uğraşmak yerine bir erkeğin bilmesi gereken işleri öğrenmeli.

Mesela her erkek evdeki basit tamir işlerinden anlamalı. Karısının yaptığı tamir işlerini yapamayan erkekler var, hanımları dalga geçiyor. Erkek makarna, salata, çorba, balık, mangal yapacak kadar mutfak işinden anlamalı, mutfakta uzaydan gelmiş gibi kalmamalı fakat kek yapacak kadar mutfak işinde usta olmamalı. Oğullarına kek yaptıran anneler duyuyorum.

Erkek, mutfak işlerinde ustalaştıkça detaycılık ve alınganlık gibi kadın özellikleri de gelişiyor. Erkek özellikle güç isteyen ev işlerinde hanımına yardımcı olmalı fakat kadınca ve detay isteyen işleri sürekli yapmamalıdır. Çünkü beyin ona göre hormon üretip ona göre şekilleniyor.

Erkekler üzerinde zaten feminizm, erkek düşmanlığı, romantizm baskısı var; erkekler şiddet yanlısı gösteriliyor, bu durumda erkeklerin erkek olmaktan utanıp kadın olmaya meyiletme ihtimali artıyor. Medya ve kadınlar da bunu destekleyince durum daha da tehlikeli hale geliyor.

KAVVAMLIGIN İLK ŞARTI CESARET - 11 ŞUBAT

Erkek çocukları kahraman olmak isterler. Daha küçücükken oynadıkları oyunlar kazanmaya dayalı oyunlardır. Kızlar evcilik oynarken onlar güçlerini gösterecekleri oyunları tercih ederler. Erkek çocukları küçük de olsa başarı ile gurur duyar ve kendilerini başardıkları kadar erkek hissederler. Marketten eve ağır bir poşeti taşımak bile onlar için gücünü gösterebildiği için gurur vesilesidir. Övünür ve takdir edilmek isterler.

Kızlar gelinlik giyme hayali kurarken erkek çocukları kahraman olma hayali kurarlar. Bu yüzden çizgi filmlerin çoğunda erkekler kahramandır. Temel Reis, Tarzan, Süpermen, Örümcek Adam.

Yetişkinler için olan filmler de öyledir. Kahramanlar çoğunlukla erkektir. Kahramanların erkek olduğu filmleri, dizileri kadınlar da erkekler de seyerek izleriz. Biliriz ki güç ve kahramanlık yakışır erkekler. Erkeği zayıf, aciz ve mızumsuz görmek istemeyiz, hoşlanmayız bundan. Çünkü ailemizi ve vatanımızı koruyan onlardır. Onları güçlü görmek ve güvenmek isteriz. Zaten bu da onların yaratılışında vardır.

Erkek çocuğu nasıl kahraman olmak isterse her erkek de karısının çocuklarının kahramanı olmak ister.

Erkeklerin doğuştan getirdiği özellikler liderlik üzerinedir: Güç, başarı ve iddia. Erkeği erkek yapan testosteron hormonu iktidar hormonudur. Erkek hem cinselliği için ihtiyacı olan libidoyu hem de güç ve başarı için ihtiyacı olan cesareti testosteron hormonundan alır.

Erkek testosteronun etkisiyle hem yönetmeyi, kontrol etmeyi sever, hem de kontrol edebildiğini sever. Erkek evinde reis olduğunda karısını sever fakat karısı onun üzerinde hüküm kurduğunda ve onu kontrol etmeye çalıştığında erkek kendini yetersiz görmeye başlar ve kendini öyle hissettiren karısından içten içe nefret eder.

Zaten testosteron hem cinsellik hem cesaret hormonu olduğu için erkek cesaretli olduğunda hormonları normal seviyededir, korktuğunda ise testosteron hormonları düşer ve cinsel isteği de azalır.

Mesela erkek “anneme gidelim” diyecek, diymiyor; korkuyor karısından. Kadın ya ağlayacak ya da bağırıp çağırıp söylenecek. Onunla uğraşacağıma en iyisi sesimi çıkarmayayım diyor. “Bunu böyle yapmayalım hanım” diyecek, diymiyor. Öyle böyle derken erkek reislik görevini yapmayı bırakın, eşit söz hakkı bile bulamıyor evinde. Bu erkeğin testosteron hormonu düşer ve karısına karşı cinsel istek duymaz olur.

Günümüzün en büyük problemlerinden biri erkeklerin azalan istekleri. Pek çok hanım cinsel hayatlarının iyi olmadığından ve eşinin ona yaklaşmadığından şikayetçi. Tabii başka etkenler de olabilir, onlara da bakmak lazım; fakat kadın iktidarı cinsel hayatı olumsuz etkileyen en önemli faktördür.

Allah (*Celle Celaluhu*) “Erkekler kadınlar üzerinde kavvamdır” buyuruyor. (Nisâ suresi: 34.âyet-i kerîme)

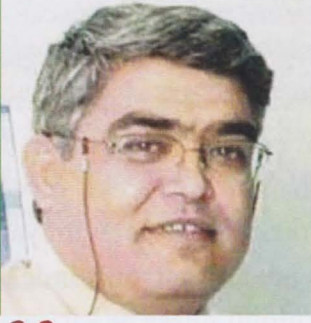
“Kavvam” koruyan, kollayan, işleri idare eden ve yöneten anlamına geliyor.

Rabbimiz evin reisini erkek olarak tayin etmiş. Erkek bu görevini yapmadığında ya da kadın bu görev talip olup reisliği ele geçirdiğinde ailede denge bozulur.

Bu yüzden kavvamlığın ilk şartı cesarettir. Erkek cesur olacak ki ailesini koruyacak, erkek cesur olacak ki ailesini idare edecek. Erkek cesur olacak ki Allah’ın ona layık gördüğü reislik makamının izzeti şerefini koruyacak. Erkek kahraman olacak ki ailesi için iyi şeyler yapma isteği duysun.

Fakat maalesef ki daha önce yazdığım sebeplerin de etkisi ile olacak erkekler kadınlardan fena halde korkuyorlar.

Bir alışverişe gidiyorum, etrafımda eşleri tarafından azarlanan, terslenen erkekler görüyorum. Bir toplantıya, yemeğe gidiyorsun yine aynı şamar oğlanı erkekler. Bu erkeklerin çoğu eşleri için değil fakat çocukları için tatsızlık olmasın, yuvamız yıkılmasın diye kadın iktidarına razı oluyorlar. Doğru mu yapıyorlar?

ŞIRNAK VİLAYETİNİN ADI NEREDEN GELİYOR

NAMIK AÇIKGÖZ

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
14 ŞUBAT

Önceki hafta, ara-sıra bu köşede kelimelerin kökenlerini araştıracağız demiştim ya; işte onlardan ilki: Şırnak ve Yoğurtçular köylerinin isimlerinin hikâyeleri.

Hem Şırnak, hem de Yoğurtçular köyünün adları, doğrudan Nuh Tufanı ile alakalıdır.

“Hadi Şırnak’ı Hazreti Nuh’a bağladın da, Yoğurtçular’ı nasıl bağlayacaksın hocam?” deyip bıyık altından güler gibisiniz. Gerçekten de “Şırnak”ın izahı kolay. Yoğurtçular’ınki de kolay ama çok komik.

Şırnak

“Şırnak” kelimesinin aslı Hazreti Nuh’a dayanıyor.

Anlatılanlara ve Kur’an’da bildirildiğine göre (Hud-44), Hazreti Nuh’un gemisi, Tufan’dan sonra sular çekilince Cudi dağına oturur. Sular iyice çekilip kara ortaya çıkınca, gemiden 80 kişi çıkar ve Cudi dağının eteklerinde bir köy kurarlar. O köyün adı, 80 kişiye izafeten Arapça “Semânîn” olur. Bu köy, şimdiki Şırnak’ın 5 kilometre güneyindedir.

Yöre halkı, Hazreti Nuh ve Tufan’dan sonraki yerleşim yeri olarak bölgenin önemini bilir ve yıllar sonra bugünkü Şırnak’ın olduğu yerde teşekkül eden yerleşim merkezine önceleri “Şehr-i Nuh” derler. “Şehr-i Nuh”taki “şehr” zamanla “şir-şır” şekline dönüşmüştür. “Nuh” kelimesi de, h’nin k’ye, u’nun da a’ya dönüşmesiyle “nah” olmuştur. Kürtçe’de de h’nin k’ye dönüştüğünü biliyoruz. Mesela Farsça “eşek” demek olan “har” kelimesi Kürtçe’de “ker” şekline dönüşerek aynı anlamda kullanılmaktadır.

Başlangıçta “Şehr-i Nuh” şeklinde Farsça bir izafet tamlaması olan kelime zamanla, dildeki fo-

netik değişiklikle (Buna kabaca “yuvarlama” deriz.) “Şırnah” ve daha sonra da “Şırnak” olmuştur.

Şırnaklılar bunun farkındadır. O yüzden Şırnak’ta “Şehr-i Nuh” adını alan otel, okul, internet sitesi vardır ve hatta birkaç yıl önce üniversite öğrencileri, üniversitelerinin adının “Şehr-i Nuh” olarak değiştirilmesini isteyen imza kampanyası düzenlemiştir.

MUHSİN MERİÇ

**HAFIZAMIZI ONARMAK:
BABAESKİ MÜFTÜSÜ ALİ RIZA
EFENDİ’Yİ HATIRLAMAK! - 5 ŞUBAT**

Hatırlamak, insanî bir haslet. İnsan akleder, düşünür, konuşur ve hatırlar...

Hatırladıklarımızı zihimizde taşımak yetmez, kayda geçiririz; yazarız. Yazdıklarımız bugüne ve yarına mesajdır. İnsan hatırladığı kadıyla kendisidir. Millet de öyle.

Sadece övünülecek şeyleri hatırdan tutmak yeterli midir? İnsanı insan yapan, övünüleceklerin yanında, vicdan kanatan hadiseleri unutmamaktır. Hayat her an bir muhasebedir. Kendimizi, nefsimizi hesaba çekerken, tarihi de iyi ve kötü taraflarıyla hatırlamak durumundayız. Tarihle ilgilenmek, toplumlara böyle bir muhasebe fırsatı verir.

Millet hafızasını belli kalıplar içinde oluşturmak için resmi öğretim sistemi, iletişim kanalları on yıllardır çalışıyor. “Bu iyi, bu kötü, bu övünülecek, bu yerinilecek... Bunlar kahraman, bunlar hain...”

Cumhuriyet’in tek parti döneminde yapılan haksızlıklar, adaletsizlikler, baskılar, zulümler bu sistem içinde yer almaz. Hep iyiyi, en iyiyi, millet için ideali işlemişler ve yapmışlardır!

Bu böyle midir gerçekten? Böyle olsa idi, Türkiye’nin çok partili hayata geçişten sonraki tarihi farklı olurdu. Tek parti döneminde yapılan haksızlıklar, hukuksuzluklar, adaletsizlikler, baskılar, zulümler, milletin zihninde taze iken, çok partili hayata geçildi ve Türkiye’yi kurtarmak ve kurmak iddiasındaki tek parti, seçimleri kaybetti! Hem de bir daha iktidar olmamak üzere!

İşte o zaman, resmi ideoloji ve o güne kadar yapıp edilgenler sorgulanmalı idi. Hukuksuzlukların üzerine gidilmeli idi. Zulme uğrayanlar, yaşama hakkı elinden alınanlar, itibarsızlaştırılanlar hatırlanmalı ve gereği yapılmalı idi. Başlangıçta, yani 1950’de harekete geçilmeliydi.

Demokrat Parti, ne bu anlayışta idi ve ne de bu güçte. Resmî ideoloji halkın seçimine rağmen sürdürüldü. DP’nin icadı olan “Koruma kanunu” ile de hukuksuzlukları, zulümleri deşifre etme imkânı ortadan kaldırıldı.

Bugün hâlâ birileri Atıf Hoca’nın İstiklâl Mahkemesi tarafından asılmasını “meşrû” görebiliyor! Bu ancak bakmadan görme olabilir! Körü körüne hatada ısrar olabilir. Adaletin, hukukun temel prensipleri konusunda bütün dünyada görüş farkı yok. Uygulama, ayrı bir şey elbette.

İstiklâl Mahkemelerinin kararlarının tamamına yakın büyük ekseriyeti, bu prensipleri ihlal etmekle kalmaz, adeta iptal eder! Adı “mahkeme”dir ama, “muhakeme”ye müsait değildir! Bu mahkemede muhakeme yapılmaz, en ağırından ceza verilir!

Binlerce insanımız, bu mahkemeler tarafından cezalandırıldı. Binlercesi hayatının baharında, darağaçlarında sallandırıldı. Ankaralı İbrahim Ethem, Urfa’da idam edildiğinde 22 yaşındaydı. İdadiyi, liseyi bitirmiş, görüşleri, düşünceleri var. Heyecanlı, bunları açıklıyor, yazıyor.

Bunlar gençlik düşünceleri, belki de, hayat onu olgunlaştıracak farklı yerlere varacak.

İskilipli Atıf hoca, şapka inkılabından yaklaşık iki sene önce küçük bir kitap kaleme almış. Şapka inkılabı sırasında kitabın mevcudu yok... İnkılapçılar, ismi inkılabın fiyakasını bozan bu kitabın müellifini, o anda bu görüşleri açıkça savunup savunmamasına bakmadan, idam ediyorlar!

İskilipli Âtîf Hoca, Türkiye’nin gündemine 1980’li yıllarda döndü. Onun haksız yere asıldığı, genel bir kanaat halinde yaygınlaştı. Eserleri yeniden yayınlandı. Hukuksuz idamı film konusu oldu. 4 Şubat 1926’da idam edildiğine göre, önümüzdeki yıl 90. yıldönümü. Bu sene bir kaç toplantı ile anıldı Âtîf Hoca. Önümüzdeki yıl daha fazlası yapılacağından şüphe edilmez.

Atıf Hoca ile birlikte idama gönderilen bir kişi vardı ki, sadece, onunla birlikte ismi geçiyordu. Babaeski Müftüsü Ali Rıza Efendi.

“Ve Ali Rıza Efendi...”

Peki “Ali Rıza Efendi” kimdir? Mesnetsiz iddialarla idama gönderilen bu ilim ve din adamını merak eden olmadı bugüne kadar. Ulemadan Ali Rıza efendi müderrislik ve müftülük yapmış. İdam edildiğinde 58 yaşında imiş. Hiçbir siyasi faaliyete karışmamış. 1922 yılında Divan-ı Harb-i Örfî’de yargılanması ve beraat etmesinden başka bir adliye kaydı da yok. Üstelik o dönemle ilgili TBMM tarafından af ilan edilmiş....

Ali Rıza Efendi’yi hatırlamak insanlık borcumuz.

Yayın Hattı: Babaeski Müftüsü Ali Rıza Efendi. Dr. Mehmet Sılay, Âtîf Hoca ile ilgili çalışmalarından sonra onun darağacı arkadaşı Ali Rıza Efendi ile ilgili bilgileri kitaplaştırdı. (Düşün yayıncılık, +90 212 524 7 524 +90 212 521 91 13)

KISSADAN HİSSELER

CÂİZE

Şair Ebu Dellame ile Halife Mehdi arasında şöyle bir vâkıa geçmiştir:

Ebu Dellame, Abbâsî hükümdarlarına bir kaside takdim eder. Halife kasideyi çok beğenir ve onu memnun etmek için sorar:

- Sana bu kasiden için câize (eskiden şairlere, kasidelerle övdükleri büyükler tarafından verilen hediye kabilinden bahşiş) olarak ne vereyim?

- Efendimiz bendeniz bir av köpeği isterim.

- Bu kadar güzel bir kasidenin câizesi bir av köpeği olur mu?

- Efendim kulunuz böyle istiyor.

Tabi halife Mehdi bu işe çok şaşırır ama şairi de kırmak istemez ve emreder.

- Peki, istediğin gibi sana bir av köpeği versinler.

- Efendim teşekkür ederim, fakat bendeniz ava ne ile gideceğim?

- Haklısın sana bir de at versinler.

- Ata nasıl bineceğim?

- Doğru söylersin, güzel bir eğer takımı da versinler.

- Efendimiz bu ata kim bakacak?

- Öyle ya, bunun için bir de köle versinler.

- Ama Efendim bu atı nerede barındıracağım?

- O halde, bir de ahır versinler.

- Peki, bu köleyi nerede yatırayım?

- Bir ev versinler.

- Efendim, bu kadar halkı ben ne ile doyuracağım?

- Bin altın da harçlık versinler.

- Efendim ... Halife Mehdi şairin sözünü keser:

- Eğer masrafı idare etmeye bir kethüda, hesapları tutmaya da bir katip istersen, verdiğim köpeği geri alırım ha!..

20 SENT

Londra'daki Camii'ye yeni bir imam gönderilmiş. İmam efendi bu camii'nin bulunduğu yerden şehre gitmek için hep aynı otobüse biniyor ve çoğu zaman aynı şoföre rastlıyormuş.

Bir gün, otobüse bindiğinde bilet alırken şoför yanlışlıkla 20 sent fazla para vermiş. İmam efendi bu yanlışlığı, yerine oturup parasını sayınca fark etmiş. Ve kendi kendine; "acaba bu 20 senti şoföre geri versem mi vermesem mi?" diye düşünmeye başlamış...

İçinden bir ses ona diyormuş ki; "aman canım, 20 sentin lafı mı olur? Hem bu parayı iade etmek çok komik olur, zaten bu para şoförün umrunda bile olmaz."

İçindeki bir diğer ses ise; "bu para senin hakkın değil, mesele paranın az veya çok olması değil, önemli olan hakkın olmayan parayı cebine koymaman. Zira Mahkeme-i Kübra'da bunun hesabı mutlaka sorulur."

Ve imam efendi, içinden gelen bu rahmani sese kulak verip inecegi durağa gelince, yerinden kalkmış ve otobüsten inmeden önce şoförün yanına gitmiş, "paranın üstünü verirken bu miktarı yanlışlıkla fazladan verdiniz" diyerek 20 senti şoföre iade etmiş.

Bunun üzerine şoför gülümsemiş ve demiş ki :

- Siz filan camii'nin yeni imamısınız değil mi?

- Evet.

- Aslında uzun zamandır sizi caminizde ziyaret edip, İslam dinini öğrenmek ve kafamdaki bazı soruları sormak istiyordum. Nasıl tepki vereceğinizi görmek için de 20 senti size, bilerek fazladan verdim. Tanıştığımıza memnun oldum, en kısa zamanda sizi ziyaret edeceğim...

İmam efendi bu sözleri duyunca, otobüsten inerken adeta bacaklarını hissetmiyormuş, yere yığılmamak için bir direğe tutunmuş ve kendini toparlamaya çalışmış. Gözlerinden yaşlar dökülerek Allah-u Teala'ya niyazda bulunmuş ve demiş ki:

- Yüce Rabbim! Az daha İslam Dini'ni 20 sente satıyordum! Beni muhafaza ettiğin için sana şükürler olsun!..

BİR İBADET OLARAK İLLE DE NAMAZ

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA FIKİH KURULU

Bizleri insan olarak yaratan, diğer varlıklardan üstün kılan ve namaz kılmayı emreden Yüce Allah'a hamd olsun. Söz ve fiiliyle bizlere yaratılış gayemizi öğreten Hazreti Muhammed Mustafa (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'e ve al ve ashabına salât ve selam olsun.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“Ben insanları ve cinleri, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”¹

Namaz ibadeti, Allah ile kul arasında gerçekleşen bir kavuşma olduğu için mü'mini dünyada huzurlu, ahirette sonsuz mutluluğa hazırlayan önemli bir ibadettir. Kul kazanmış olduğu imanî değerlerle aynı zamanda namaz kılmak suretiyle nefsinin terbiye etme imkânı bulduğu için Yüce Allah bütün toplulukları namaz ibadetiyle yükümlü kılmıştır.

Namaz dînin direği, müminlerin miracı ve Allah'a karşı hamd ve şükran ifadelerinin en belirgin göstergesidir. Yüce Allah ikamet ve seferde, emniyet ve korku hallerinde, savaşta ve barışta, her durumda namaza devam edilmesini emretmiş, zâyî edenleri de ikâz etmiştir.

İmandan sonra en büyük ibadet olan namaz, malesef hak ettiği kıymet ve ehemmiyeti görmüyor. Yaşadığımız çağda iman zayıflığıyla birlikte ibadete de gereken hassasiyet gösterilmiyor. Miraç'ta namaz emrini alan ve nasıl kılınacağını bize gösteren

Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) ve sahabeleri (Allah onlardan razı olsun), savaşta bile cemaatle namaz kılmaktan geri durmuyorlardı.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

(Ey Muhammed!) Kitaptan sana vahyolunana oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak (olan namaz) elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı bilir.

Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyuruyor:

الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ

“Namaz dinin direğidir”

Hiç kuşku yok ki bu fani ve geçici olan dünyada imandan sonra en önemli ve en değerli şey namazdır. Yukarıdaki ayet-i kerimede belirtildiği gibi namaz, dosdoğru kılındığı zaman insanı, Rabbiyle bütünleştirip nefsin her türlü kötü isteklerine karşı kalkan olur. İnsanın o kötülüklerle mağlup olmasını engeller. Namaz, en ulvî ibadet ve Allah Teâlâ'ya yakınlaşabilmek için en etkin vesiledir. Müslümanın hayatında namaz yoksa ne değeri olabilir ki yaşamın! Ne diye yaşayacak! İnanan kişi, imanı doğrultusunda yaşayabilmesi için olmazsa olmaz şarttır, namaz. Allah Teâlâ, Müslümanın ibadet, namaz ve duası olmazsa kullukta yerinin çok değersiz olacağını altını çiziyor bizler için.

قُلْ مَا يَعْزُبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

(Ey Muhammed!) De ki: “Duanız (ibadetiniz) olmasa, Rabbim size ne diye değer versin!”

Gerçekten de bakıldığında namaz kılmayan insanların gün be gün İslamî değerlerden uzaklaştığı müşahede edilir. O kadar ki bir takım modern ifadelerin kurbanı haline gelir. Kalbim temiz, kul hakkı yemem, insanlara iyilik ederim emsali nefislerini savunmak için kalkan edinip sığınmış oldukları bir takım kaleler halini alan bu kelimeler, hakikatte onlara fayda vermeyecek, yeri geldiğinde veya menfaati çakıştığında nefsinin ve menfaatini tercih etmekten geri duramayacaktır. Hatta Müslümanın da dosdoğru kılmadığı namaz, bu tür kötü durumlara karşı koruması olmamakta yer yer hatalara düşmesine ve nefsinin arzularına mağlup olmasına kalkan olmamaktadır.

Allah Teâlâ, namazın imandan sonra gelen en yüce ibadet olduğunu ve adeta namaz kılmayanın imanının da neredeyse geçersiz olacağını açıkça ifade etmiş, peygamberi vasıtasıyla namazın tüm detaylarını ve nasıl dosdoğru kılınacağını kullarına bildirmiştir.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيئَةً ( ) إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ( )
فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ( ) عَنِ الْمُجْرِمِينَ ( ) مَا سَلَكَكُمْ
فِي سَقَرٍ ( ) قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ( ) وَلَمْ نَكُ
نُطْعِمِ الْمَسْكِينِ ( ) وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ( )
وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ( ) حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ

Her nefis kazancına bağlıdır. Ancak ahiret mutluluğuna eren kimseler başka. Onlar cennetlerdedirler. Birbirlerine suçlular hakkında sorular sorarlar ve dönüp onlara şöyle derler: “Sizi Sekar’a (cehenneme) ne soktu?” Onlar şöyle derler: “Biz namaz kılanlardan değildik, yoksula yedirmezdik, batıla dalanlarla birlikte biz de dalardık. Ceza gününü de yalanlıyorduk, nihayet ölüm bize gelip çattı.”²

Ayet-i kerimede de görüldüğü gibi, cehenneme girenlerin neden girdikleri sorulduğunda ilk cevapları “namaz kılanlardan değildik” olacaktır. Âlimler her ne kadar buradaki namaz kılmamaktan kasıt; iman etmemiş olmak olduğunun altını çizmişlerse de ayet-i kerime sevgiyle olmasa da işaretiyle namaz kılmamanın adım adım cehenneme götürdüğünü bildirmektedir. Bu manada tüm âlimler aynı kanaati paylaşmıştır. Nitekim bir diğer ayet-i kerime de Allah Teâlâ namazı zayi eden topluluğun cezaya çaptırılacağını açıkça bildirmiştir.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

“Onlardan sonra, namazı zayi eden, şehvet ve dünyevî tutkularının peşine düşen bir nesil geldi. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır.”³

Müslümanın dünyasında imandan sonra merkezde olan namazdır. Bu yüzden çocukların henüz yedi yaşına geldiklerinde namaz kılmaları tavsiye edilmeli ve onlara namaz öğretilmelidir. Hatta on yaşına geldiklerinde kılmazlarsa, kılmaları için caydırıcı tedbirler alınmalı, bir yönüyle onları ödüllен-

dirmeli, kılmazlarsa anlayacakları şekilde karşı tutum içinde olmalıyız. Hatta “hafifçe dövün” diyen nebevî mesaj, çocuklarımızı mutlaka ve mutlaka namaz kılmaya alıştırmalı, ikna etmeliyiz. Ödül-ceza metoduyla onları Allah Teâlâ’nın huzuruna aşına kılmalıyız. Bunu yaparken onlara, Allah Teâlâ’nın huzurunda gereği şekilde adabın takınılmasının lüzumu, huşu ve tevazu içinde Rableriyle münacatta buldukları bildirilmeli, iyice anlatılmalıdır. Sadece namazın şartları, rükünleri veya namazı bozan-bozmayan şeyleri anlatarak yetinilmemelidir. Namazın gerçek ruhunun, anlamının ve Müslüman hayatındaki yerinin ve öneminin iyice belletilmesi gerekir.

Ayrıca namaz, sadece tekbir, hamd, dua, ayet ve salâvat gibi dil ile yerine getirilen bir ibadetten ibaret değildir. Namaz beden, akıl ve kalbin işbirlik ettiği bir ibadettir. Namazda beden için, ayakta durma, rükû, secde, oturma ve eğilip kalkma, dil ile Allah’ı yüceltme, övme O’na sığınma ve O’ndan yardım ve bağışlanmayı dileme ve O’nu her haliyle hatırlama vardır. Yine akıl için Allah’ın isim ve sıfatlarının mükemmelliği karşısında kendi eksiklik ve hatalarını düşünme; kalp için ise huşu, manevi lezzet ve tatmin olma hali vardır.

Namaz kılmayan çocuğun dövülebileceğine söyleyen âlimler, bu eyleme geçebilmek için önceki bütünü yol ve yöntemlerin denenmiş ve netice alınmamış olması gerektiğinde ısrar etmişlerdir. Yoksa çocuğu, ibadetin gerekliliği konusunda yeterince eğitip öğretmeden ilk iş olarak dayak cezasına başvurmayı hiçbir İslam âlimi öngörmemiştir.

Ayrıca çocuğu dövmekten kasıt; onu acıtmak değil, bilakis ona kılmadığı için tepki göstermektir. Çocuklar o yaşlarda anne-babasının rızasını sevgisini kazanmak ister. Sevilmek, takdir edilmek ister. Anne-baba bunu göz önünde bulundurarak, bundan istifadeyle çocuklarına gerekli dini eğitimi vermelidir.

Çağımızda daha çok dünyevi meşguliyetler ve kazanç yolları çocukların akıl-fikirlerini farklı tarafa yönlendirirken, onları Allah sevgisinden uzak tutmamak için gerekli çabayı göstermeliyiz. Bunun en önemli esaslarından biri de kuşkusuz namazdır. Doğru-dürüst olmak, kimsenin hakkını yememek gibi ahlak terbiyesi kuşkusuz önemlidir. Fakat namaz kılmazlarsa verilen bu ahlak eğitimi dünya ve sevgisi içinde her an kaybolma tehlikesi yaşayacaktır. Onun çocukken aldığı ahlak eğitimi zamanla koruyabilmesi için Allah Teâlâ’nın huzuruna günde beş kez çıkıp söz vermelidir. Bu da namazdır. Tabi ki hakkıyla eda edilen namazdır. Allah Teâlâ bizi hakkıyla namaz kılanlardan eylesin. Âmin.

Hikmetli Sözler

“Akıllı olan, üç kimseyi hafife almaz;
1- Âlimleri 2- Hükümdarları 3- Dostları. Âlimleri hafife alanın
âhireti gider. Sultanları hafife alanın dünyası gider.
Dostlarına mürüvveti olmayanın dostluğu gider.
(Abdullah b. Mübarek)

“Âlimlere; ‘niçin öğretmediniz?’ sorusu sorulmadan,
cahillere; ‘niçin öğrenmediniz?’ sorusu sorulmayacaktır.”
Hazreti Ali (Radıyallahü Anh)

“Bütün gayretle sünnetin yayılmasına ve bid’atlerin yok edilme-
sine çalışmalı, Ehl-i Sünnet âlimlerinin bildirdikleri doğru itikat
üzere olmaya uğraşmalıdır. Bu işle uğraşmadan yapılan zühd ve
ibadeti; kör, kötürüm ve ihtiyarlarda yapar.”
Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdi (Kuddse Sirruhu)

“Eskiden iyilik yaparlardı söylemezlerdi.
Sonra hem yapmaya hem de söylemeye başladılar. Şimdi ise
yapmıyorlar fakat (yaptık diye) söylüyorlar.”
Ömer bin Hâris (Rahmetullahi aleyh)

“Senin mektubunu annen, baban, hanımın aldığı zaman birkaç
gün okumasa, kenara koysa gücenirsin. Rabbin seni gördüğü halde
Ondan gelen mektubu hiç eline aldığı yok, utanman lazım.”
Mahmud Efendi Hazretleri (Kuddise Sirruhu)

“Bir derviş, şayet canı sıkılıp kalbi daralsa,
Risâle-i Kudsiyye’den bir sahife okuduğunda, ona bi-iznillah
gönül genişliği verilip rahatlar.”
**Mustafa İsmet Garibullah Büyük Şeyh Efendi
(Kuddise Sirruhu)**

“Bir milletin asıl gücü; topu, tüfeği yahut tankı değil,
imanlı ve inançlı gençliğidir.”
Prof. Doktor Necmeddin Erbakan

YILDIRIM BAYEZİD

AYŞE DİLARA ÜNLÜ

Yıldırım Bayezid 1360 yılında Edirne'de doğdu. Babası Murad Hüdavendigâr, annesi Gülçiçek Hatundur. Gülçiçek Hatun Rum'dur. Yıldırım Bayezid yuvarlak yüzlü, beyaz tenli, koç burunlu, ela gözlü, kumral saçlı, sık sakallı ve geniş omuzluydu. Girdiği savaşlarda gösterdiği cesareten dolayı ona 'Yıldırım' lakabı takılmıştı.

Çocukluğunu Bursa Sarayı'nda kardeşleriyle birlikte geçirdi. İyi bir eğitim gördü. Devrin en büyük alimlerinden dersler aldı. Gençliğinde Kütahya sancağında valilik yaptı. Sultan Murad Hüdavendigâr'ın vasiyeti gereği 1389 yılında padişahlığa getirildi. Tahta çıktığında 29 yaşındaydı.

Sırbistan'ın başında, Kosova savaşında ölen Kral Lazar'ın oğlu Stefan Lazareviç vardı. Barış antlaşması için geldiği Edirne'de kız kardeşi Maria'yı Bayezid'e verdi. Bu evlenme sayesinde Osmanlı-Sırp dostluğu kuruldu. Yıldırım Bayezid Timur'la yaptığı Ankara Savaşı'nda yenildi ve esir düştü. 14 yıl süren saltanatı sonunda esaretinin başlamasından 7 ay 12 gün sonra vefat etti.

Erkek Çocukları: Musa Çelebi, Süleyman Çelebi, Mustafa Çelebi, İsa Çelebi, Mehmed Çelebi, Ertuğrul Çelebi, Kasım Çelebi

Kız Çocukları: Fatma Sultan

BABASI: MURAD HÜDAVENDİGAR

ANNESİ: GÜLÇİÇEK HATUN

DOĞUMU: 1360

ÖLÜMÜ: 1403

SIRASI:DÖRT

SALTANATI: 1389-1403 (14 YIL)

NAFİLE NAMAZLAR CEMÂZİYELEVVEL AYININ NAMAZLARI

Cemâziyelevvel ayının yirmi birinci gecesi (11 mart çarşambayı 12 mart perşembeye bağlayan gece) ekserî evliyâullâha mânevî mîrac nasip olduğu için o gecenin ihyâsı icab eder ki o gecenin ihyâsı niyetiyle iki rekat dahi kılınsa en azından “Âmenerrasûlü” bile okunsa ihyâ sayılır.

Cemâziyelevvel ayının yirmi yedinci gecesi (17 mart salıyı 18 mart çarşambaya bağlayan gece) iki selamla sekiz rekat kılınır, her rekatta Fâtiha’dan sonra Vedduha Sûresi bir kere okunur.

Sonra ay bitene kadar: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ» “Sübbûhun Kuddûsün” tesbihine devam edilerek o ay ihyâ edilir ki, bu amellerin yüceliğinden bu ayın azameti de anlaşılmiş olur. (Muhammed ibni Hatirüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:53-54)

RÛMÎ TAKVİME GÖRE (ESKİ) MART AYININ İLK ÇARŞAMBA (17 mart salıyı 18 mart çarşambaya bağlayan) GECESİ OKUNACAKLAR

Büyük Velî Mâü'l-Ayneyn (Kuddise Sirruhû) **Hazretleri**'nin beyânı vechile; safer ayının son çarşamba gecesi okunacak olan dualar bir de rûmî takvime göre olan mart ayının ilk çarşamba gecesi yani 17 mart salıyı 18 mart çarşambaya bağlayan gece akşam namazından sonra bir senelik belalardan korunmak için okunur ki o dualar şunlardır:

1) On iki kere: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۳﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۴﴾ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۵﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۶﴾﴾

“O Rahmân ve O Rahîm olan Allâh’ın ismiyle! Bütün hamdler (ve övgüler) tüm âlemlerin Rabbi (yaratıcısı ve yöneticisi) olan Allâh’a, O Rahmân’a, O Rahîm’e mahsustur. O dîn (ceza) gününün Mâlikine.

(O yüce Allâh’a itaat eden kullar:) ‘(Ey Rabbimiz!) **Ancak Sana ibadet** (ve kulluk) **ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz**’ (derler). **Bizi o dosdoğru yola hidayet et. Kendilerine** (ikrâm ve) **inâm etmiş bulunduğun o** (peygamberlerin, sıddıkların, şehitlerin ve sâlih) **kimselerin yoluna!** (Senin tarafından) **kendilerine gazap edilen** (Yahudi) **lerin** (yoluna) **değil**, (doğru yoldan sapıtarak) **dalâlete düşen** (Hristiyan tâife) **lerin** (in izine) **de değil.**” (Fâtiha Sûresi:1-7)

2) Yüz kere: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“O Rahmân ve O Rahîm olan Allâh’ın ismiyle!”

3) Yüz kere:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

“O Allâh’ın ismiyle (akşamladım) ki, O’nun ismiyle birlikte (olana) ne yerde, ne de gökte hiç bir şey zarar veremez. O, hakkıyla işiten, çok iyi bilendir.”

4) Yüz kere: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

“Günahlardan dönüş ve ibadete kuvvet ancak yüce ve ulu olan Allâh-u Te‘âlâ’nın yardımıyla.”

5) Yirmi yedi kere Kadr Sûresi: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾﴾

“O Rahmân ve O Rahîm olan Allâh’ın ismiyle! Muhakkak Biz onu (o ebedî mucize olan Kur’ân-ı Kerîm’i) Kadir Gecesi’nde (Levh-i Mahfûz’dan, birinci kat semaya) topluca indirdik. Kadir Gecesi’nin ne (kadar büyük bir gece) olduğunu sana bildirmiş olan şey de nedir?”

(Kimse bilemez ki bildirsin! İşte şimdi Ben sana bildiriyorum ki;) Kadir Gecesi (içerisinde Kadir Gecesi bulunmayan) bin aydan daha hayırlıdır. Melekler de, Rûh (diye adlandırılan Ceb-râîl (Aleyhisselâm)) da (o geceden bir dahaki seneye kadar takdir edilmiş olan) her önemli işten dolayı Rablerinin izniyle onda iner de iner.

(Başka zamanlarda Allâh-u Te‘âlâ hem bela hem de selâmet takdir ederken,) o (geceki takdirler), fecir doğuncaya kadar ancak bir selâmettir.” (Kadr Sûresi:1-5)

6) Sonunda şu salevât-ı şerîfe okunur:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا.»

“Ey Allâh! Nebiyy-i Ümmî olan Efendimiz Muhammed’e, âline (Ehl-i Beyt’ine) ve sahâbesine çokça salât et ve çokça selâm et!”

Bunlara ilâveten her çarşamba gecesi okunması tavsiye edilen 4 zikirten, bu sayılanların 2. ve 4. maddesinin dışında kalan 2 zikri yapar. Yani yüz kere «يَا خَالِقُ» “Yâ Hâlik!” zikri okunur, yüz kere de «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ» “Sübbûhun Kuddûsün” tesbîhi zikredilir. (Mâü’l-Ayneyn, Na’tü’l-bidâyat, sh:168)

CEMÂZİYELÂHİR AYININ NAMAZLARI

Cemâziyelâhir ayının ilk gecesi (20 mart cumayı 21 mart cumartesiye bağlayan gece) kolaya gelen sûrelerle iki rekat namaz kılınır, namaz bitirildikten sonra çokça istiğfarda bulunulur.

Cemâziyelâhir ayının onuncu gecesi (29 mart pazarı 30 mart pazartesiye bağlayan gece) altı selâmla on iki rekat kılınır, her rekatta Fâtihâ’dan sonra Kureyş Sûresi bir kere okunur.

Bu namazın ardından Yûsuf Sûresi okuyanı Allâhu Te‘âlâ o sene geçim darlığından korur ve âhir zamanın sıkıntılarında muhafaza buyurur. (Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:54)

SEKSEN BİRİNCİ İSM-İ ŞERİF «الْمُنْتَقِم» İSM-İ ŞERİFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve Yûsuf-u Nebhânî (Rahimehumüllâh)ın beyanları vechile; «الْمُنْتَقِم» ism-i şerîfi “Dilediğini en şiddetli yakalayış ve en büyük ceza ile yakalayıp intikam alan” demektir.

Müntakım ism-i şerîfi; «نِقَامَةٌ» “Nikâme” ve «انْتِقَامٌ» “İntikam” masdarından gelir ki, bu kelimeler “Ukûbete (suça) karşılık vermek” anlamında kullanılır.

İfti’âl babından ism-i fâil kalıbında olan Müntakım ism-i şerîfi “İntikam alan” demektir. **Allâh-u Te’âlâ** için Müntakım “Suçluyu müstehak olduğu miktarda cezalandıran” anlamındadır.

Bütün İslâm âlimleri **Allâh-u Te’âlâ**’nın böyle bir ismi olduğunda müttefikler. Ancak bu ism-i şerîf **Allâh-u Te’âlâ**’ya yalvarma ve dua etme babında isimlerinden değildir.

Allâh-u Te’âlâ celâl, izzet ve ikram sahibidir, suçluları cezalandırır, zâlimlere hak ettikleri cezayı verir, mazlumların intikamını alır ama intikamını adâletle tecellî ettirir ve hiçbir şekilde zulmetmez. **Allâh-u Te’âlâ**’ya nispet edilen intikam kavramında hiçbir zaman hissî ve fevrî bir cezalandırma anlamı bulunmaz. Çünkü O’nun cezalandırmasında kişiyi islah, toplum düzenini sağlama ve adâleti ikâme gibi üstün hikmetler vardır.

İlâhî intikamın ilk muhatapları, hiç şüphesiz insanları şirk, küfür, dalâlet, sapkınlık ve sefâhat yoluna sürüklemek için çalışan din ve ahlak düşmanlarıdır. **Allâh-u Te’âlâ** bunlardan bile intikamını hemen almaz ve onlara tevbe etmeleri için süre verir. Yaşadıkları sürece bütün bir kâinatı onlara hizmet ettirir, onları rızıklandırır, besleyip büyütür ve neticede tevbe etmeyerek isyanında ısrar edenlere Müntakım ism-i şerîfini tecellî ettirir.

Bu tecellî de çoğu kez Muahhir (erteleyen) ism-i şerîfinin sırrıyla âhirete bırakılır. Bazen ise insanlara ibret olmak üzere Mukaddim (öne alan) ism-i şerîfinin sırrıyla dünyada da bu ism-i şerîfin tecellisi görülebilmektedir. Nitekim **Nûh, Âd** ve **Semûd** kavimlerinin başına gelenler, Müntakım ism-i şerîfinin dünyadaki tecellilerinden biridir ki, **Allâh-u Te’âlâ** bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾

“İşte her birini günahı sebebiyle yakaladık. Onlardan kiminin üzerine taş savuran bir kasırga salıverdük, onlardan kimi de vardır ki onu o (Cebrâîl (Aleyhisselâm)ın, yürekleri çatlatan ve ödleri patlatan) nâra(sı) yakalamıştır, onlardan öylesi de vardır ki onu yere batırmışızdır, içlerinden kimini de suda boğmuşuzdur.

(Böyle ağır cezalara çarptırarak) **Allâh** asla onlara zulmetmiş değildir, lâkin onlar (gördükleri bunca açık delile rağmen inkârda ısrar etmeleri yüzünden kendilerini İlâhî gazaba müstahak ederek) **sadece kendi nefislerine zulmetmekte bulunmuşlardı.**” (Ankebût Sûresi:40)

Müfessirler; kasırgayla helâk edilenlere **Lût** kavmini, nârayla helâk edilenlere **Şu’ayb** (Aleyhisselâm)ı inkâr eden Medyen halkı ile **Sâlih** (Aleyhisselâm)ı tekzip eden **Semûd** kavimlerini, yerin dibine batırılanlara **Karûn**’u, boğulanlara ise **Nûh** kavmiyle, **Firavun** ve ordusunu misal vermişlerdir.

Allâh-u Te‘âlâ’nın zâlimlerden daha dünyadayken intikam alması, onlardan müminlerin intikamını almak ve gönderdiği rasullerinin ve onlara tâbi olanların davasını yüceltmek içindir.

Nitekim şu âyet-i kerîmeler bu husûsu açıklamaktadır:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْوَا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

“(Ey Habîbim!) **Andolsun ki elbette Biz, senden önce de kendi kavimlerine nice değerli peygamberler gönderdik de, (tüm elçiler senin gibi) muhakkak onlara pek açık mucizeler getirdiler. Bunun üzerine (kimi inanıp, kimi inkâr edince) Biz (inananların öcünü almak için) o (şirk) suç(unu) işlemiş olanlardan intikam aldık. Zaten inananlara yardım etmek, (dâima) üstlen-miş bulunduğumuz bir hak olmuştur.**” (Rûm Sûresi:47)

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾

“(Ey Habîbim!) **Artık sakın ha sen Allâh’ı, rasûllerine (vermiş olduğu yardım) sözünü bozacak biri sanmayasın. Muhakkak ki Allâh (Kendisine karşı hiçbir hile ve tuzak sökmeyecek yegâne güce sahip bir) Azîz’dir, (dostları adına düşmanlarına karşı) üstün bir intikam sahibidir.**” (İbrâhîm Sûresi:47)

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, Allâh-u Te‘âlâ’nın kullarından dünyada intikam alması çeşitli sûretlerle tezâhür edebilir. Allâh-u Te‘âlâ’nın bir zâlimden başka bir zâlimle intikam alması da bunlardan biridir. Nitekim hadîs-i şerifte şöyle buyrulmuştur:

«الظَّالِمُ عَدْلُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، يَنْتَقِمُ بِهِ ثُمَّ يُنْتَقَمُ مِنْهُ.»

“**Zâlim Allâh-u Te‘âlâ’nın yeryüzündeki adalet (vesîles)idir. Allâh-u Te‘âlâ o zâlimle (başka bir zâlimden) intikam alır, sonra da (o zâlimden) intikam alınır.**” (Aclûnî, Keşfü’l-hafâ, no:1687, 2/49)

Müntakım olan Zât, isyan edenlerin belini büken, emir ve yasakları çiğneyenleri ve azgınları türlü uyarıların ardından ve kendilerine süre tanıdıktan sonra şiddetli cezalarla cezalandırandır. O’nun intikamı, âcilen cezalandırmaktan daha ağırdır. Çünkü âcil ceza, kişinin daha fazla günah işlemesine mâni olur. Bu da kendisinden şiddetli intikam alınmasını önler.

Sonuç itibarıyla şunu diyebiliriz ki; Müntakım ism-i şerîfiyle müsemmâ olan Allâh-u Te‘âlâ zâlimleri, zorbaları, azgınları, suç ve günah işleyenleri, önce bu davranışlarından sakındıran, hallerini düzeltmeleri için onlara mühlet veren, sonra isyana ve azgınlığa devam edenleri şiddetle cezalandıran ve bu sûretle mazlumların hakkını zâlimden alandır.

Allâh-u Te‘âlâ ceza vermekte asla acele etmez. Defalarca uyarır, korkutur ve kullarının doğruya yönelmeleri için mühlet verir. Çünkü O (suçları ne kadar büyük olsa da, kullarına çok acıdığı için onları bağışlayan bir) Rahîm’dir, (suç işleyenlere acele ceza vermeyip, tevbe fırsatı tanıyan bir) Halîm’dir, (çokça affeden bir) Afüvv’dür, (bolca bağışlayan bir) Ğafûr’dur.

Allâh-u Te‘âlâ korkutmadan ceza vermediğini En‘âm Sûresi’nde çok güzel bir şekilde şöyle ifade buyurmaktadır:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾

“(Habibim!) **Andolsun ki; senden önce de nice ümmetlere kesinlikle (peygamberler) göndermiştik, ama** (onları inkâr etmişlerdi) **Biz o** (peygamberleri inkâr etmiş buluna) **nları** (fakirlik ve kıtlık gibi) **çetin bir sıkıntıyla ve** (hastalıklarla âfetler gibi) **darlık(lar)la yakalayivermiştik. Tâ ki onlar** (kâfirliklerinden tevbe edip) **iyice boyun eğsinler.**” (En‘âm Sûresi:42)

Âyet-i kerîmede anlatıldığı üzere **Allâh-u Te‘âlâ** kullarını bir takım belalar vesilesiyle uyarıp hak yola davet etmektedir. Âyet-i kerîmenin devamında ise:

﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا
هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۳﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

“**O çetin azâbımız kendilerine geldiğinde, (tevbe edip) boyun eğseydiler ya. Lâkin kalpleri katılaştı ve yapmakta bulunmuş oldukları (kötü) şeyleri şeytan onlara iyice süsle (yip püsle)di.** (Bu yüzden yaptıkları günahları hoş görüp, başlarına gelen belanın sebebi olarak kabul etmedikleri için musibetten nasihat almadılar.)

Ne zaman ki onlar kendisiyle nasihatlenmiş buldukları o (zor ve çetin) şey(lerden ibret alıp öğütlenmey)i unuttular, Biz (zorluk ve darlık nöbetleri arasında, bollukla da imtihan etmek için) onlar üzerine (nimet çeşitlerinden) her şeyin kapılarını (ardına kadar) açtık.

Neticede onlar kendilerine verilmiş olan (nimet dolu) şeylerle (şımarıp) ferahlanmışlardı ki, (azâbı daha şiddetle tatmaları için) Biz onları ansızın yakalayiverdik, artık birden bire onlar (kurtuluş ve rahmetten) ümit kesici kimseler (haline gelmişler)dir.

Kendileri (Allâh’a ortak koşarak) zulüm işlemiş olan o kavmin (ardı) arkası böylece kesilmiş oldu (da, artık arkalarını arayacak bir fert bile kalmadı). (Bu kâfirleri helâk ettiğinden dolayı) bütün hamdler âlemlerin Rabbi olan Allâh’a mahsustur.

(Zira kâfir ve âsilerin yok edilmesi, dünya halkı hakkında onların kötü inanç ve amellerinin uğursuzluğundan bir kurtuluş anlamı taşıdığı için, hamd gerektiren büyük nimetlerdendir)” (En‘âm Sûresi:43-45) buyrularak inkârcıların uyarılmalarına rağmen bunlara kulak asmamalarına mukabil **Allâh-u Te‘âlâ’nın** onlara daha çok nimet verip uyarıyı terkederek bir istidraç (helâke çekme) hali yaşattığı ve neticede içine düştükleri şımarıklığın intikamı alınmak üzere toptan helâka uğratıldıkları bildirilmiştir. **Allâh-u Te‘âlâ** cümlemizi bu duruma düşmekten muhafaza buyursun. Âmîn!

İşte kâfirlerin bu dünyadaki rahat halleri akıllarında soru işareti oluşturan Müslüman kardeşlerimizin geride zikredilen âyet-i kerîmelerle birlikte şimdi zikredeceğimiz şu âyet-i kerîmeyi de dimağlarından çıkarmamaları gerekir:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۷﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ مُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّهُمْ مُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۷۸﴾﴾

“O (mürted ve münâfık) kimseler ki, imana karşılık kâfirliği satın almışlardır, şüphesiz onlar (kâfirliğe dönmekle) Allâh’a (noksanlık ve ziyandan) hiçbir şeyle asla zarar veremezler. (Onlar ancak kendilerine zarar vermektedirler, zira iman ederek ebedi mükâfatlara nâil olabilecekken, inkârı seçmeleri yüzünden) onlar için çok acı verici pek büyük bir azap da vardır.

Sakın ha o kâfir olmuş kimseler, onlara mühlet vermemizin, gerçekten kendi nefisleri için bir iyilik olduğunu zannetmesin. Biz ancak günah bakımından artış kaydetsinler diye onlara (uzun ömür ve) mühlet veriyoruz. Alçaltıcı pek büyük bir azap da onlar içindir (ki, böylece o azap içerisinde sürekli aşağılanacaklardır).” (Âli İmrân Sûresi:177-178)

Hatta bu meselenin hakikatini anlamayan Müslümanların “Yahu bu kâfirlik kötü bir şey olsaydı, Allâh bunlara bu kadar mal-mülk ve rahatlık vermezdi” gibi inançlara sahip olarak küfre yönelebileceği tehlikesinden dolayı, kâfirlerin dünyadaki bu ferah halleri, aslında nimetlerinin kısıtlanmış durumudur. Yoksa müminlerin imanının korunması hedeflenmeseydi Rabbimiz’in kâfirlere dünyada daha ziyade nimetler vereceği beyan edilmiştir, Allâh-u Te’âlâ bu hususu şu âyet-i kerîmesiyle gayet açık bir sûretle beyan buyurmuştur:

﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۱۷۷﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَكَبَّرُونَ ﴿۱۷۸﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۷۹﴾﴾

“(Bizim, kâfirlerin tümüne dünya nimetlerini bolca vermememiz, dünyanın Bizim katımızdaki değerinden değildir. Bilakis buna engel olan, tüm insanların kâfirlikte birleşme tehlikesidir. Yoksa) bütün insanlar (küfre imrenip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, elbette Rahmân’ı inkâr etmekte bulunan o (kâfir) kimseler için; evlerine gümüşten tavanlar ve üzerlerinde yükseğe çıkacakları (gümüşten) merdivenler yapardık.

Evleri için (gümüşten) birtakım kapılar ve üzerlerinde (kurulup, arkalarına) yaslanacakları tahtlar(1) da (hep gümüşten yapardık) ve (onların tüm ev eşyasını) altın ziynetler(den yapardık). İşte sana! Hepsi de o en alçak (dünya) hayatın(ın geçici) eşyasından başka bir şey değildir. (Sonsuz ve sınırsız nimetlerin mahalli olan) âhiret ise Rabbinin katında, o (şirkten ve haramlardan) hakkıyla sakınan kimselere aittir.” (Zühurf Sûresi:33-35)

Bu meselenin özetini çıkaracak olursak, sanki Allâh-u Te’âlâ burada “İşte Biz, Müslümanlara acıdığımız için kâfirlere dünyada tam bir bolluk vermedik. Yoksa âhirette hiçbir nimete kavuşamayacakları için bu dünyada onlara daha çok verirdik. Böylece müminlerin îmanını muhafaza hikmeti, kâfirlerin birçok nimetten mahrum bırakılmasını gerektirdi” buyurmak istemiştir.

Allâh-u Te’âlâ zâlimlerden şiddetli bir şekilde intikam alır, günahında ısrar edenleri (ebedî) belâya dûçâr eder.

O öyle bir **Allâh**'tır ki, kullarını korkutup uyarmak için peygamberlerini âyetlerle göndermiştir. Her kim de bu uyarıları dinlemeyip **Allâh-u Te'âlâ**'nın tâyin buyurmuş olduğu sınırları aşarsa, o zaman kendi eliyle kendisini intikam alınmaya ve cezaya uğratılmaya namzet olarak seçmiş olur.

«الْمُنْتَقِمِ» “el-Müntakım” ism-i şerîfi Kur’ân-ı Kerîm’de bu şekliyle değil de cemi (çoğul) sığasıyla üç yerde zikredilmektedir, nitekim bir yerde:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ﴾

“**Rabbinin âyetleriyle kendisine öğüt verilmiş ol**(up, onların doğruluğunu ve saâdet yollarına irşâdını iyice anlay)**an, sonra da onlardan yüz çevir**(erek, hiç öğütlenme)**miş bulunan kimseden daha zâlim kim olabilir?! Şüphesiz ki Biz o suçlulardan intikam alıcılarız.** (Hal böyleyken, her zâlimden daha büyük zâlim olan o müşrikleri hiç intikamsız bırakır mıyız?!) (Secde Sûresi:22) buyrulmuştur. Diğer bir âyet-i kerîmede:

﴿فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ﴾

“**Ya gerçekten seni** (düşmanlarına gâlip etmeden önce vefat ettirip, dünyâdan) **götürecek olursak, artık** (hiç üzülme, zira eninde sonunda) **şüphesiz ki Biz onlardan intikam alıcılarız**” (Zühruf Sûresi:41) buyrulmaktadır. Başka bir sûrede de:

﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾

“(Habibim! Artık sen) **o en büyük yakalayışla** (kâfirleri) **güçlü bir şekilde yakalayacağımız** (Bedir günüyle kıyâmet) **günü**(nü bekle). **Muhakkak ki Biz** (eninde sonunda mutlaka onlardan) **intikam alıcılarız**” (Duhân Sûresi:16) şeklinde vârid olmuştur.

Yine Kur’ân-ı Kerîm’de “İntikam sahibi” manasında şu 4 yerde zikredilmektedir:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾

“**O kimseler ki Allâh’ın** (kitaplarının) **âyetlerini** (ve peygamberleri vasıtasıyla gösterdiği mucizeleri) **inkâr etmişlerdir**, (kâfirliklerinden dolayı) **gerçekten kendileri için çok şiddetli büyük bir azap vardır.** **Allâh** (iradesi engellenemeyecek ve azap etmesine mâni olunamayacak yegâne güce sahip bir) **Azîz’dir**, (bir benzerine kimsenin güç yetiremeyeceği kadar da) **intikam sahibidir.**” (Âli İmrân Sûresi:4)

﴿وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾

“**Ama her kim** (bu harâmiyetin tespitinden sonra böyle bir günaha tekrar) **dönerse, artık Al-lâh ondan intikam alacaktır.** **Zaten Allâh** (her konuda istediği hükmü verme gücüne sahip bir) **Azîz’dir**, (İslâm’ın hududunu aşır, isyanında ısrar edenlere karşı da) **intikam sahibidir.**” (Mâide Sûresi:95)

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾

“(Ey Habibim!) **Artık sakın ha sen Allâh’ı, rasûllerine** (vermiş olduğu yardım) **sözünü bozacak biri sanmayasın. Muhakkak ki Allâh** (Kendisine karşı hiçbir hile ve tuzak sökmeyecek yegâne güce sahip bir) **Azîz’dir**, (dostları adına düşmanlarına karşı) **üstün bir intikam sahibidir.**”
(İbrâhîm Sûresi:47)

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾

“**Allâh kimi de hidâyete erdirirse, artık onun için hiçbir saptırıcı olamaz** (ki, onu Allâh-u Te‘âlâ’nın kâfi gelişine inanmaktan ve bu inancı dâima göz önünde bulundurmaktan çevirebilsin). **Gerçekten de Allâh** (hiç yenilmeyecek ve irâdesi engellenemeyecek yegâne güce sahip olan ve dostları adına düşmanlarından) **intikam sahibi olan bir Azîz değil midir?!**” (Zümer Sûresi:37)

El-Müntakım ism-i şerîfinin müştak olduğu mastarın (doğduğu kökün) manası olan “İntikam almak” kelimesi kullar için de kullanılmıştır. Nitekim:

﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

“**Kendileri onlardan, yalnızca üstün olan ve övülen Allâh’a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı**” (Bürûc Sûresi:8) âyet-i kerîmesi bu mana üzere tefsir edilmiştir.

İsm-i fâil kalıbında olan Müntakım ism-i şerîfinin kendisinden türediği «نَقَمَ» “Nakame” fiili dört anlama gelmektedir. Bunları şöyle sıralayabiliriz: **1) Yakalamak. 2) Beğenmek. 3) Kötü fiilleri yermek ve kınamak. 4) Cezalandırmak.**

Bu anlamlar Kur’an-ı Kerîm’in değişik yerlerinde kullanılmıştır.

Mesela bu fiil, **Allâh-u Te‘âlâ’nın:**

﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

“**İşte Bizi** (m gibi etkilenmekten münezze olan bir Zât’ı) **kızdırdıklarında onlardan intikam aldık ve hemen onları topluca suyla boğduk**” (Zühruf Sûresi:55) âyet-i kerîmesinde “Yakalamak” anlamında kullanılmıştır.

Rabbimiz’in, iman eden büyücülerin **Firavun’a** karşı söyledikleri sözü hikâyeye buyurduğu:

﴿وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا﴾

“**Sen bizim ancak, bize geldiklerinde Rabbimizin âyetlerine iman etmemizi beğenmiyorsun**” (A‘râf Sûresi:126) âyet-i kerîmesinde ise “İntikam” sözcüğü “Kınamak” ve “Kötülemek” anlamlarına gelmektedir.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in:

﴿مَا يَنْقِمُ ابْنُ جَمِيلٍ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَتِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾

“(Kendisine zekât vermesi emredildiğinde bundan imtinâ eden) **İbnü Cemîl** (münâfiği) **ancak Allâh ve Rasûlü’nün kendisi fakirken onu zengin etmelerini beğenmemiş** (ki böyle yapıyor)” (Buhârî, Zekât:48, no:1399, 2/534) hadîs-i şerîfinde ise “Beğenmek” anlamındadır.

Bürûc Sûresi’nde geçen:

﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

“**Kendileri** (kâfir ve zâlim olan kimseler, içlerini ateşle doldurdıkları hendeklere atarak) **o** (mümi)n (mazlum)lardan, **yalnızca üstün olan ve övülen Allâh’a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı**” (Bürûc Sûresi:8) âyet-i kerîmesindeki “İntikam” kelimesi ise “Yakalamak” ve “Cezalandırmak” anlamındadır.

İntikam; söz ve fiille gerçekleşebilir. Bütün bu durumlar İslâm’da, intikam alınan kimsenin işlediği fiille ve suça göre belirtilmiştir. Buna göre **Allâh-u Te’âlâ** sözleri ile inkarcıları yerer, kötüler ve lanetler. Onları cezalandırmakla intikam alır.

Müntakım olan Zât; intikam hakkı olan ve intikam sahibi olandır. O’nun intikamı hemen gerçekleşebileceği gibi âhirete de ertelenebilir. Bu, O’nun takdirindedir. Her sıfat, bir fiille ihtiyaç duyar. **Allâh-u Te’âlâ**’nın intikam alması ise insanlarınkinden dört yönüyle farklıdır:

1) **Allâh-u Te’âlâ**’nın intikamı, bütün yalanlayanları ve şirk koşanları kuşatan genişliktedir. Başkası bu kadar geniş intikam gücüne sahip değildir. O’nun intikamı; kulun, O’nun emir ve yasaklarına uymaması, Yüce Zâtı’na ve **Rasûlü** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e itaat etmemesi nedeniyledir.

2) İntikam alma gücünün sürekli olması ve intikamı hak eden hiçbir kulun O’ndan kurtulmaması, kendisine özgü bir sıfattır.

3) O’nun intikamı, başkasının eziyet görmesine bağlı değildir.

4) O, intikam almak için başkalarının yardımına muhtaç değildir.

Allâh-u Te’âlâ müminleri cennetiyle ödüllendirecek, zâlimlerden ise cehennemiyle intikam alacaktır. Nitekim **Ebü Hureyre** (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) bu konuyu ifade sadedinde şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوثِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضِعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ؟ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مِنْ أَشَاءِ مِنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَنْتِ عَذَابِي أَعَذِّبُ بِكَ مِنْ أَشَاءِ مِنْ عِبَادِي.»

“(Bir kere) cennetle cehennem birbiriyle çekiştiler de, cehennem: ‘Ben, kibirli ve zorba kimselere tahsis edildim’ dedi. Cennet de: ‘Niye bana insanların zayıflarından ve (insanlar nazarında) düşük olanlarından başkası giremiyor?’ dedi.

O zaman Allâh-u Tebârake ve Te‘âlâ cennete: ‘Sen Benim rahmetimsin. Ben kullarımdan dilediklerime seninle rahmet ederim’ buyurdu. Cehenneme de: ‘Benim azâbım ancak sensin. Kullarımdan dilediğime ancak seninle azap ederim’ buyurdu.” (Buhârî, Tefsîr:333, no:4569, 4/1836; Müslim, Cennet:13, no:2846/36, 4/2186)

Bu vesîleyle Allâh-u Te‘âlâ’nın Müntakım ism-i şerîfinin tecellî mahalli olan cehennem azâbının şiddeti hakkındaki bazı âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîfleri burada nakletmek yerinde olacaktır ki, o şiddetli ateşin kıvılcımlarının büyüklüğü hakkında Allâh-u Te‘âlâ:

﴿إِنَّهَا تَزْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ ۖ كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ﴾

“Gerçekten o (cehennem), saray gibi (büyük ve yüksek) kıvılcımlar atmaktadır. Şüphesiz ki on (un çıkardığı kıvılcım)lar sanki (kafile içerisinde birbirini izleyen) sapsarı develerdir” (Mürselât Sûresi:32-33) buyurmaktadır.

Cehennemin ateşinin şiddetinin asla hafiflemeyeceğini ise Allâh-u Zü’l-Celâl:

﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾

“O (nun alevleri) sinmeye başladıkça, Biz onları (yanıp) tutuşma bakımından artırırız” (İsrâ Sûresi:97’den) âyet-i kerîmesiyle beyan etmektedir.

Konunun tafsilatı hakkında bir takım hadîs-i şerîfler mervîdir ki, biz de bazılarını burada nakledeyim:

Enes ibni Mâlik (Radıyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) dünyadaki ateşin en güçlü olanının dahi, cehennem ateşinin yetmişte biri olduğu hakkında şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءٍ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، وَلَوْ لَا أَنَّهَا أَطْفِئَتْ بِالْمَاءِ مَرَّتَيْنِ مَا انْتَفَعْتُمْ بِهَا وَإِنَّهَا لَتَدْعُو اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يُعِيدَهَا فِيهَا.»

“Şüphesiz sizin bu ateşiniz cehennem ateşinin yetmiş parçasından bir parçadır. Eğer o iki defa suyla söndürülmeseydi ondan faydalanamazdınız. Muhakkak ki o (cehennemden alınan ateş parçası), kendisini oraya tekrar iade etmemesi için Allâh-u Azze ve Celle’ye dua etmektedir.” (İbnü Mâce, Zühd:37, no:4318, 2/1444)

Bunun açıklaması hakkında ulemâ şöyle demiştir: “Bütün dünyanın odunları, kömürleri, petroleri ve sair yakıtları toplanıp tutuşturulsa ve hepsi ateş haline gelse, cehennem ateşinin yetmiş parçasından bir cüz olan ateş yine de tüm dünya ateşinin sıcaklığından daha şiddetli olur.”

Bu hadîs-i şerîfin şerhlerinde rivayet edildiğine göre; Âdem (Aleyhisselâm) cennetten dünyaya indirildiğinde yemek pişirmesi için ateş lâzım olunca Allâh-u Te‘âlâ’nın emriyle Cebrâîl (Aleyhisselâm) cehennem ateşinden küçük bir parçayı cennet ırmaklarında yetmiş kere yıkadıktan sonra dünyaya getirmiştir. Nitekim bununla ilgili bir haberde şöyle vârid olmuştur:

وَفِي الْحَبْرِ: «لَمَّا أَهْبَطَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَضَى جَبْرَائِيلُ إِلَى مَالِكٍ وَأَخَذَ مِنْهُ جَمْرَةً لِآدَمَ فَلَمَّا تَنَاوَلَهَا أَحْرَقَتْ كَفَّهُ، فَقَالَ: مَا هَذِهِ يَا جَبْرَائِيلُ؟ قَالَ: جَمْرَةٌ مِنْ جَهَنَّمَ غَسَلْتُهَا سَبْعِينَ مَرَّةً ثُمَّ أَتَيْتُهَا إِلَيْكَ فَأَلَقْتُ عَلَيْهَا الْحَطَبَ وَاحْبِزْ وَكُلْ، ثُمَّ بَكَى آدَمُ وَقَالَ: كَيْفَ تَقْوَى أَوْلَادِي عَلَى حَرِّهَا، فَقَالَ لَهُ جَبْرَائِيلُ: لَيْسَ لَهَا عَلَى أَوْلَادِكَ الْمُطِيعِينَ مِنْ سَبِيلٍ.»

“**Âdem** (Aleyhisselâm) (cennetten) indirilince **Cebrâîl** (Aleyhisselâm) (cehennem görevlisi) **Mâlik**'in yanına gelerek ondan **Âdem** (Aleyhisselâm) (a vermek) için bir ateş parçası aldı. **Âdem** (Aleyhisselâm) ona uzanınca avucunu yaktı, bunun üzerine (can havliyle): ‘Ey **Cebrâîl**! Bu nedir?’ dedi.

Cebrâîl (Aleyhisselâm) da: ‘Bu, cehennemden alınma bir parçadır, onu yetmiş defa yıkadım sonra sana verdim. Hemen onun üzerine odun at, ekmek pişir ve ye’ dedi. **Âdem** (Aleyhisselâm) ağlayarak: ‘(Cehenneme girecek) çocuklarım bunun harâretine nasıl dayanır?’ deyince **Cebrâîl** (Aleyhisselâm) ona: ‘(Allâh’ın emirlerine) itaatkâr olan evlatlarına karşı onun için bir yol yoktur’ dedi.” (İsmâ’îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 3/476; Sehâvî, el-Mekâsîdü’l-hasene, sh:174)

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte de **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَوْ كَانَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ مِائَةٌ أَوْ يَزِيدُونَ، وَفِيهِ رَجُلٌ مِنَ النَّارِ فَتَنْفَسَ فَأَصَابَ نَفْسَهُ لَأَحْتَرَقَ الْمَسْجِدُ وَمَنْ فِيهِ.»

“Eğer bu mescitte yüz kişi yahut daha ziyade kimseler olsa, ama içlerinde cehennemden (gelen) bir adam bulunsa da nefes alsın ve nefesi (onlara) isabet etse, elbette bu mescid ve içindekiler yanardı.” (Ebû Ya’lâ, el-Müsned, no:6670, 12/2223; Ebû Nu’aym, Hilyetü’l-evliyâ, 4/307; Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, no:18602, 10/716; İbnü Hacer el-Askalânî, el-Metâlibü’l-âliye, no:4667, 4/397)

Yine cehennem ateşinin şiddetini vasfetme sadedinde **Enes ibni Mâlik** (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَوْ أَنَّ غَرْبًا مِنْ جَهَنَّمَ جُعِلَ وَسَطَ الْأَرْضِ لَأَذَى نَتْنُ رِيحِهِ وَشِدَّةُ حَرِّهِ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، وَلَوْ أَنَّ شَرَّةً مِنْ شَرِّ جَهَنَّمَ بِالْمَشْرِقِ لَوَجَدَ حَرَّهَا مَنْ بِالْمَغْرِبِ.»

“Cehennemin bir kırbaşı dünyanın ortasına konacak olsa elbette onun kötü kokusu ve harâretinin şiddeti doğuyla batı arasında bulunan herkese eziyet verirdi. Cehennemin kıvılcımlarından bir kıvılcım doğu tarafında bulunacak olsa elbette batı cânibi (yönü)nde olan kişi onun harâretini hissedirdi.” (Taberânî, el-Mu’cemü’l-Evsat, no:3681, 4/87)

Bu konuda en ibretli hadîs-i şeriflerden biri de **Ömer** (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen şu hadîs-i şeriftir:

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: «إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَزِينًا لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا لِي أَرَاكَ يَا جِبْرِيلُ حَزِينًا؟»، قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ لَفْحَةً مِنْ جَهَنَّمَ، فَلَمْ يَزِجْغِ إِلَيَّ رُوحِي بَعْدُ.»

“Muhakkak ki (bir kere) **Cibrîl** (Aleyhisselâm) **Nebî** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e o kadar üzgün olarak geldi ki, hiç başını kaldırmıyor (hep aşağı doğru tutuyor)du. Bunun üzerine **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem): ‘**Ey Cibrîl! Seni niçin hüzünlü görüyorum**’ deyince **Cibrîl** (Aleyhisselâm): ‘Cehennemden (öyle korkunç bir) ateş parçası gördüm ki, ruhum hâlâ bana geri dönmedi (kendime gelemedim)’ dedi.” (Taberânî, el-Mu‘cemü’l-‘evsat, no:5340, 5/288)

İşte bütün bu âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîflerden **Allâh-u Te‘âlâ**’nın düşmanlarından alacağı intikamın ne kadar büyük olacağını bir nebze daha anlamış olduk. **Rabbim** cümlemizi bu intikama mâruz kalmaktan mahfuz eylesin. Âmîn!

el-Muntakım ism-i şerîfini bilmenin faydaları hakkında şunlar söylenebilir:

- 1) **Allâh-u Te‘âlâ**’nın intikamından korkan ve O’na isyan etmekten kaçınan kişi, ne kendi nefesine, ne de başkasına zulmetmez ve böylece kendisinden intikam alınmasından korunmuş olur.
- 2) İktidar sahibi olan idareciler, **Allâh-u Te‘âlâ**’nın yasakladığı şeyleri işleyenlere İslâm’da belirlenen had cezalarını uygulayarak onlardan **Allâh** için intikam almalıdır ve bu sayede dînin ve dünyanın nizâmını korumalıdır.
- 3) **Allâh-u Te‘âlâ**’nın azamet ve ululuğunu bilen bir mümin, O’nun intikamından çekinir. Merhametini bilen ise umudunu yitirmeyerek **Allâh-u Te‘âlâ**’nın kendisine nimet vereceğini daima ümit eder.
- 4) Her Müslüman, **Allâh-u Te‘âlâ**’dan başka gerçek intikam sahibi olmadığını bilmelidir. Başına gelen sebepsiz bir musibet, mutlaka **Allâh-u Te‘âlâ**’nın takdiri ile gerçekleşmiştir, dolayısıyla bunu hoşnutlukla karşılaması gerekir. Normal bir sebepten dolayı başına gelen musibeti de **Allâh-u Te‘âlâ**’nın bir fiili olarak bilmeli ve bunu sadece sebebin bir etkisi olarak görmemelidir. Çünkü sebebi de, o fiili de yaratan bizzat **Allâh-u Te‘âlâ**’nın Kendisidir.

Hiçbir Müslüman, kendisine zulmeden birinden haklı bir nedenle intikam alması gerektiğinde kesinlikle **Allâh-u Te‘âlâ**’nın belirlediği sınırların dışına çıkmamalıdır. Eğer bunu **Allâh** için ve İslâm’ın gerektirdiği şekilde ilâhî bir cezayı uygulamak için yapıyorsa, bu fiiline karşılık **Allâh-u Te‘âlâ**’dan sevap bile alır.

- 5) **İmâm-ı Gazâlî** (Rahimehullâh)ın beyanına göre; kulun, zâhirî düşmanlarından ziyade, kendisine iki cihanda en çok zarar verecek düşmanların en büyüğü olan nefsiyle savaşması ve ondan intikam alması gayet mahmûd (övülen) bir haldir.

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tealluku (manasını bilip, bu ism-i şerîfin sahibi olan **Allâh-u Te‘âlâ** ile alâka kesbetmesi); nefsinin isteklerinin üzerine basıp **Allâh-u Te‘âlâ**’nın intikamından korkarak ona göre hareket etmesi nedeniyle bu intikamdan korunarak nimetine şârik olmasıyla olur ki, **Allâh-u Te‘âlâ** cümlemize bu âkibeti nasip eyleye. Âmîn!

Bununla beraber **Allâh-u Te‘âlâ**’nın intikamından korkup daima O’na sığınmasıyla da bu âlâka tesis edilmiş olur ki, bu sığınma şekillerinden biri de Ali (*Radiyallâhu Anh*)dan rivayet edilen bir hadis-i şerifte beyan edildiği üzere **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in vitir namazından sonra okuduğu şu duadır:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي آخِرِ وَتَرِهِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ.»

“Ey Allâh! Gazabından rızana, azâbından affına sığınırım. Senden yine Sana sığınırım. Ben Sana övgüyü sayıp bitiremem (Seni hakkıyla övemem). Sen, ancak Kendi Zât’ına övgüde bulunduğun gibisin.” (*Ebû Dâvûd, Vitir:5, no:1429, 1/537; Tirmizî, De‘avât:113, no:3566, 5/561*)

Kulun Bu İsm-i Şerifle Tehalluku (ahlâklanması); nefsinden ve kendisini **Mevlâ**’sından alıko-yan ne varsa hepsinden uzaklaşarak intikam almasıyla olur.

Kulun Bu İsm-i Şerifin Hakikatiyle Tehakkuku (hemhal olması) ise; kişide nefsin kötü vasıfları mahvolup, **Hakk**’ın üstün sıfatlarının sûretleri zâhir olduktan sonra **Allâh-u Te‘âlâ**’nın kılıçlarından bir kılıç olma özelliğine kavuşarak, O’nun düşmanlarından öç almasıyla olur.

(*İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:114-115; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü’l-‘izzî’l-esnâ fi şerhi esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:87-88; Mâu’l-Ayneyn, Fâtiku’r-ratk alâ Râtiki’l-fetk, sh:341; Yûsuf en-Nebhânî, Se‘âdetü’l-dâreyn, sh:524; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi’u li esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:125-127; ‘Ali Hicâzî, en-Nûru’l-esnâ fi şerhi esmâillâhi’l-hüsnâ, sh: 208-211; İbnü ‘Acîbe, Tefsîru’l-Fâtihati’l-kebir, sh:316-317*)

«الْمُنْتَقِمُ» İSM-İ ŞERİFİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Her kim bu ism-i şerîfi her gün 630 kere okumaya devam ederse, **Zü’l-Ceberût Te‘âlâ**’nın nurları o kişide zâhir olur, o kişi bütün Melekût âleminin sahibi olan **Allâh-u Te‘âlâ**’da fâni olur, O’nun huzurunda, Kendisinden hakkıyla haşyet (korkma) şerefine nâil olur ve **Allâh-u Te‘âlâ**’nın izniyle günahlara düşmekten muhafaza olunur.

2) Bu ism-i şerîfi zikretmeye devam edenler, düşmanlarına karşı güçlü ve kuvvetli olurlar, eğer hüküm verme ehlinde iseler adalet timsali birer şahsiyet olurlar.

3) Bu ism-i şerîf **Allâh-u Te‘âlâ**’nın din düşmanı zâlimlerden intikam alması niyetiyle okunursa, **Allâh-u Te‘âlâ** onlardan en kısa zamanda mazlumların intikamını alır.

4) Bu ism-i şerîfi her gün 630 kere «يَا مُنْتَقِمُ» “Yâ Müntakım!” şeklinde zikreden kişi, zâlimin zulmünden ve düşmanların şerrinden korunmuş olur.

5) Bir din düşmanı zâlimin helak olmasını isteyen kişi yedi gece peşpeşe olmak üzere, tahâret-i kâmile (tam bir temizlik) ile تنها bir yerde kibleye karşı oturup 3636 kere «يَا مُنْتَقِمُ» “Yâ Müntakım!” diye zikrettikten sonra “Ey Müntakım! Ey Cebbâr! Felancadan mazlumların intikamını al” diye dua ederse, **Allâh-u Te‘âlâ** o zâlimi en kısa zamanda helak eder.

6) Bu ism-i şerîfin bütün hâssalarından faydalanmak için, özellikle de din düşmanlarının kahrolması niyetiyle bu ism-i şerîf 630 kere okunduktan sonra şu duayı okumak çok tesirlidir:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنتَقِمُ مِنَ الْجَبَابِرَةِ وَالْعُصَاةِ، وَقَاصِمُ ظُهُورِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَالطُّغَاةِ، الشَّدِيدُ الْوَاصِلَاتِ عَلَى الظَّالِمِينَ الْبُعَاةِ، أَسْأَلُكَ بِشِدَّةِ سَطْوَتِكَ وَبِسُرْعَةِ أَخَذَانِيَّتِكَ، وَقَهْرِ قُوَّةِ نِقْمَتِكَ؛ أَنْ تُعَاجِلَ اللَّهُمَّ بِالْقَهْرِ مَنْ يُرِيدُنِي بِالسُّوءِ وَالضَّرْرِ، وَلَا تُمَهِّلْهُ فَهَرًا عَلَيْهِ وَأَيْدِيَّ بِالنَّضْرِ عَلَيْهِ وَالظَّفْرِ، اللَّهُمَّ احْرُسْنِي مِنْ سُوءِ الْإِنْتِقَامِ بِنَظْرِكَ الْمُقَدَّسِ وَعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ مِنْ شَرِّ الْأَنَامِ، وَكُنْ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى الدَّوَامِ، يَا مُنْتَقِمُ! يَا سَلَامُ!»

“Rahman ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla. Ey Allâh! Zorbalardan ve isyânkarlardan intikam alan, büyüklük taslayanların ve azgınlığın bellerini kıran, zalimlere ve bâğîlere (eşkiyaya) ulaştırdığı belâları şiddetli olan ancak Sensin.

Ey Allâh! Tutuşunun kuvveti, yakalayışının sürati ve intikamının ezici gücü hürmetine Senden dilerim ki, benim hakkımda fenalık ve zarar isteyenleri âcilen kahredesin, onu ezesin de mühlet vermeyesin, yardım ve zaferle ona karşı beni teyid edesin.

Ey Allâh! Kutsal nazarınla ve uyumayan basarınla beni intikamının fenâlığından ve ins-ü cinnin şerrinden muhafaza eyle. Bana kâfi gelecek ancak Sensin ve sürekli ne güzel Vekîl’sin. Ey (düşmanlarımdan intikam alan) Müntakım! Ey (beni selâmete çıkararak) Selâm!” (Ahmed el-Bûnî, Şemsü’l-me’ârif, matbû’ nûsha, 4/88-89, mahtut nûsha, sh:1110; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:114-115; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu’l-hâcât ve teysîrû’l-mühimmât bi zikri esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:51; Mâu’l-Ayneyn, Fâtiku’r-ratk alâ Râtiki’l-fetk, sh:341; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü’l-’izzi’l-esnâ fi şerhi esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:87-88; Yûsuf en-Nebhânî, Se’âdetü’d-dâreyn, sh:524; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü’l-havâs, 1/154; ‘Ali Hicâzî, en-Nûru’l-esnâ fi şerhi esmâillâhi’l-hüsnâ, sh:208-211, 534; İbnü ‘Acîbe, Tefsîru’l-Fâtihati’l-kebir, sh:316-317)

AHMED ED-DERDÎR HAZRETLERİ’NE AİT ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÜMESİ’NİN SON İSM-İ ŞERÎFİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

54. Beyt-i Şerîf

وَأَفْرِغْ عَلَيْنَا الصَّبْرَ بِالشُّكْرِ وَالرِّضَا
وَحُسْنِ يَقِينٍ يَا صَبُورُ وَوَفِينَا

“Ey Sabûr! Sen bizim üzerimize sabır ve şükür ism-i şerîfleriyle yaptığımız dualardaki tüm istekleri, Bir de güzel bir yakîn boşalt ve bize bolca ihsan eyle.”

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, ibadetlere sabredip daima Allâh-u Te’âlâ’nın nimetlerine şükredebilmek ve duaların makbul olması için 298 kere okunur.

Şeyh Ahmed ed-Derdîr Hazretleri'ne Ait Esmâ-i Hüsnâ Manzûmesi'ni Okuyanların,
Okudukları Bu İsm-i Şerifler Hürmetine İki Cihan Saâdetiyle Alâkalı Tüm
İsteklerine Kavuşmaları İçin Duâlar

بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى دَعَوْنَاكَ سَيِّدِي   بِأَسْرَارِهَا عَمَّرَ فُؤَادِي وَظَاهِرِي
تَقَبَّلْ دُعَانَا رَبَّنَا وَاسْتَجِبْ لَنَا   وَحَقِّقْ بِهَا رُوحِي لِأُظْفِرَ بِالْمُنَى

وَنُورَ بِهَا سَمْعِي وَشَمِّي وَنَاطِرِي
وَقَوِّ بِهَا ذُوقِي وَلَمْسِي وَعَقْلَنَا

وَيَسِّرْ بِهَا أَمْرِي وَقَوِّ عَزَائِمِي   وَوَسِّعْ بِهَا عِلْمِي وَرِزْقِي وَهَمَّتِي
وَزَكِّ بِهَا نَفْسِي وَفَرِّجْ كُرُوبَنَا   وَحَسِّنْ بِهَا خَلْقِي وَخُلُقِي مَعَ الْهَنَا

وَهَبْ لِي بِهَا حُبًّا جَلِيلًا مُجَمَّلًا   وَهَبْ لِي يَا رَبِّاهُ كَشْفًا مُقَدَّسًا
وَزِدْنِي بِفِرْطِ الْحُبِّ فِيكَ تَفْنُنًا   لِأَذْرِي بِهِ سِرَّ الْبَقَاءِ مَعَ الْفَنَا

وَجُدْ لِي بِجَمْعِ الْجَمْعِ فَضْلًا وَمِنَّةً
وَدَاوِ بِوَضْلِ الْوَضْلِ رُوحِي مِنَ الضَّنَا

وَإِذَا سَأَلْتُكَ أَنْ أَرَكَ حَقِيقَةً   وَسِرُّ بِي عَلَى النَّهْجِ الْقَوِيمِ مُوَحَّدًا
فَاسْمَحْ وَلَا تَجْعَلْ جَوَابِي: لَنْ تَرَانِي   وَفِي حَضْرَةِ الْقُدْسِ الْمَنِيعِ أَحِلَّنَا

وَمَنْ عَلَيْنَا يَا وَدُودُ بِجَذْبَةٍ   وَصَلِّ وَسَلِّمْ سَيِّدِي كُلَّ لَمْحَةٍ
بِهَا نَلْحَقُ الْأَقْوَامَ مَنْ سَارَ قَبْلَنَا   عَلَى الْمُصْطَفَى خَيْرِ الْبَرَايَا نَبِينَا

وَصَلِّ عَلَى الْأَمْلَاقِ وَالرُّسُلِ كُلِّهِمْ
وَأَلِّهِمِ وَالصَّحْبِ جَمْعًا وَعُمَّنَا

وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ كُلَّمَا قَالَ قَائِلٌ
تَبَارَكَتْ يَا اللَّهُ رَبِّي لَكَ الثَّنَا

**“Ey benim Büyüğüm! Biz Sana o en güzel isimlerinle dua ettik.
Ey Rabbimiz! Duâmızı kabul eyle ve bizim için (isteklerimize) icâbet eyle.”**

**“Bu isimlerin sırlarıyla gönlümü ve zâhirimi mâmur eyle,
İsteklerime ulaşabileyim diye rûhumu onların hakikatlerine nâil eyle.”**

**“Kulağımı, koku alma hissimi ve gözümü onlarla tenvir eyle,
Tat alma ve dokunma hislerimi, bir de aklımızı onlarla takviye eyle.”**

“İşlerimi onlarla kolay getir, himmetlerimi güçlü eyle,
Sıkıntılarımızı onlarla aç, nefsimi (kötü huylardan) tertemiz eyle.”

“İlmimi, rızkımı ve himmetimi onlarla geniş eyle,
(İki cihanda) sevinç içerisinde sûretimi ve ahlâkımı onlarla güzel eyle.”

“Yine onlar vesilesiyle bana (Sana ve dostlarına karşı) pek güzel ve değerli bir sevgi bahşeyle,
Sen bana Zâtın uğrunda aşırı sevgi bahşederek (ilim ve tecellilerdeki) çeşitliliğimi ziyâde eyle.”

“Ey Rabbim! Sen bana (Şeytan’ın karışmasından arınmış ve) kutsanmış bir keşif hibe eyle,
Tâ ki bu sayede ben fenâ (fillâh) ve bekâ (billâh) sırrına vâkıf olayım.”

“Lütf-u ihsânınla Sen bana (bekâ billâh makamından daha üstün olan) cem‘u’l-cem‘
(Zâtını müşâhede ederken kendinden geçme) makamını lütfeyle,
(Zâtına ulaşmanın hakîkati olan) gerçek vuslata erdirerek rûhumu
(mânevi) sıkıntıdan (kurtarıp) tedâvî eyle.”

“Ben Senden, gerçekten Seni görebilmeyi istediğimde,
Müsâmaha buyur da cevabımı ‘Asla Beni göremezsin’ şeklinde eyleme.”

“Sen beni tevhidde terakkîye devam ederek dosdoğru yolda yürüt,
Sen bizi o korunaklı kutsal huzûra (cennete) yerleştir.”

“Ey Vedûd! Sen bize öyle bir cezbe lütfeyle ki,
O sayede bizden önce geçmiş olan kavimlere erişelim.”

“Ey benim Yüce Efendim! Her an salât-ü selam eyle,
Mahlûkâtın en hayırlısı Mustafâ Nebîmiz’e.”

“Meleklerin ve rasullerin hepsine salât eyle,
Ehl-i Beytler’ine, tüm sahâbilerine de (salât eyle) ve (bu duaları) hepimize şâmil eyle.”

“Her bir söyleyen (bu kasîdeyi okuyarak),
‘Ey benim Rabbim Allâh! Sen çok mübareksin, (hamd-ü) senâ
sadece Sana mahsustur’ dedikçe Sen onlara (salât-ü) selam eyle.”
(Ahmed es-Sâvî, Şerhu’l-Manzûmeti’d-Derdîriyye, sh:136-143)

ESMÂ-İ HÜSNÂ İÇERİSİNDEN SEÇİLMİŞ BAZI İSM-İ ŞERİFLERDEN DERLENEN ON ADET ENMÂT-I ŞERİFENİN DOKUZUNCUSU

«الْمُنْعِمُ، الْمُتَفَضِّلُ، الْمُحْسِنُ، الْجَوَادُ، الرَّافِعُ،
الْبَاسِطُ، الشَّاكِرُ، الْغَافِرُ، الْمُجِيبُ، السَّمِيعُ»

“Nimet Veren, Lütufta Bulunan, İhsan Eden, Cömert Olan, Yükselten,
(Nimetlerini) Yayan, Şükreden, Bağışlayan, (Duaları) Kabul Eden ve İşiten.”

Mâü’l-Ayneyn (Kuddise Sirruhû) bu terkîb-i şerîf hakkında şöyle demiştir: “Bu ism-i şerîflerin
birçok sırları vardır ki bunlardan bazılarını şöyle serdedebiliriz; bunları (vird halinde sürekli)

okuyan kişi **Allâh-u Te‘âlâ**’nın nimetlerine ve lütuflarına şark olur, dünyada ve âhirette ihsanlara nâil olur, nefsi terbiye olur, ahlâkı güzelleşir, himmeti yüce olur, ilmi ve rızkı genişler, ayıpları örtülür, duası kabul olur, isteklerine süratle kavuşur, zekası artar ve îmânı güçlenir.” (Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât ve tavsifü'n-nihâyât, 2/625)

BU TERKÎB-İ ŞERÎFTEKİ ESMÂ-İ HÜSNÂNIN HAVÂSSİ

«الْمُنْعِمُ، الْمُتَفَضِّلُ»

“Nimet Veren, Lütufta Bulunan.”

- Bu ism-i şerîfleri öyle büyük iki isimdir ki onları zikretmeye devam edenler, **Allâh-u Te‘âlâ**’dan nimet ve fazilet bakımından ne isteseler ona kavuşurlar. Hatta isteklerinden çok daha fazlasına, akıllarına dahi gelemeyecek kadarına nâil olurlar. Zira şüphesiz **Allâh-u Te‘âlâ** her şeye gücü yetendir.

«الْمُحْسِنُ، الْجَوَادُ»

“İhsan Eden, Cömertlik Sahibi.”

- **Allâh-u Te‘âlâ** bu ism-i şerîfleri zikreden kuluna cömertliğinden ve ihsânından sayısız hayırlar bahşeder ve onu birçok sırlara nâil kılar.

- Bu ism-i şerîflerin harflerinden oluşan ve aşağıda gösterildiği gibi teksir yolu üzere yazılan vefk-i şerîf temiz bir kağıda yazılıp nuska yapılarak takılırsa, onu üzerinde taşıyan kişinin ahlâkı güzelleşir, yumuşak huylu duygusal biri olur ve keremli bir şahsiyete sahip olur. Özellikle de bu ism-i şerîfler, nefsinde cimrilik ve hırs gibi kötü huylar bulan kişi için devam edeceği bir zikir olmaya çok elverişlidir. Buna devam ederse nefsi temizlenir ve kendisine üstün ahlâk ihsan edilir.

Vefk-i şerîf şu şekildedir:

د	ا	و	ج	ن	س	ح	م
ن	ج	س	و	ح	ا	م	د
ح	و	ا	س	م	ج	د	ن
م	س	ج	ا	د	و	ن	ح

«الرَّافِعُ، الْبَاسِطُ»

“Yükselten, (Nimetlerini) Yayan.”

- Bu ism-i şerîfler Arş’taki meleklerin zikirlerindedir. Bunlarla zikreden kişiye **Allâh-u Te‘âlâ** yardımlarını ihsân eder, o kişinin ilmini artırır, bedenine âfiyet verir ve şerefini yüceltir.

«الْمُجِيبُ، السَّمِيعُ»

“Duaları Kabul Eden ve İşiten.”

- Bu ism-i şerîfleri çokça zikredip bunlarla **Allâh-u Te‘âlâ**’ya dua edenin o anda duası kabul olur. Özellikle de sol avuca el-Mücîb ism-i şerîfini, sağ avuca da es-Semî‘ ism-i şerîfini yazıp bu şekilde ellerini semâya kaldırarak **Allâh-u Te‘âlâ**’ya yalvarır ve dilediği bir hususta dua ederse kendisine o anda icâbet edilir. Bu iki ism-i şerîfin birlikte zikredilmesi süratli bir şekilde surûr ve bereket getirir ve bunda, keşfedilmesi uygun olmayan havâs ve sırlar vardır. (Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât ve tavsifü'n-nihâyât, 2/645-646; Ebû Muhammed el-Yâfi‘î, ed-Dürü'n-nazîm fi Havâssî'l-Kur‘âni'l-Azîm, sh:65)